

સુધારસુસ્તવ

આ પુસ્તક રખાણું મૂકી આર

સુધારસુસ્તવ

ભાગ ૧ થી ૨

ધણાજ સુધારા-વધાન કલ્યાણ રાજ

રાગ-રાગણીના સંગીતના કલ્યાણ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મ. કલ્લાલ નાગરદાસ મહેતા

ડોશીવાડની પેઠા-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ]

સંવત

૧૯૯૭

મુદ્ર.

૦-૪-૦

પા.

સંવત

૧૯૭૭

સંવત

૧૯૭૭

૧૦૦

સુધારસુસ્તવ

સુધારસુસ્તવ

विद्यापीठ ग्रंथालय

पूजगती कॉपीराइट विभाग ।

क्रमांक

२२७७५

विमत

०४-८

प्रथमांश

२३४२३१

२०५७

२००१२

मांक

प३१:४१७

સુધારસ સ્તવન સંગ્રહ

મહાન આચાર્યો કૃત વિવિધ સ્તવનો
મધુર અયનો અતે ચૈત્યવદન વિધિ

— પ્રસિદ્ધ કવિ —

માણેશ્વરનાલ નાગરદાસ મહેતા
ડાશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ

આવૃત્તિ સાતમી
વીર સં. ૨૪૬૭

સંવત ૧૯૫૭
ક્રિ. ૦-૪-૦

ધી વિરવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં કેશવલાલ સાંકળચંદ
શાહે છાપ્યું. ડે. સલાપસ ફોસ રોડ-અમદાવાદ

રાના નામ નામ વિગેરેના

ક્ર.સં.	તીર્થકરોનાં નામ	માતાનાં નામ પિતાનાં	લંછન	જન્મભૂમિ
૧	પ્રભુદેવજી	મરુદેવામાતા	નામિરાજ	વૃષભ
૨	અજીતનાથજી	વિજયામાતા	જીતશત્રીરાજ	કાથી
૩	સંભવનાથજી	સેનામાતા	જીનારિરાજ	ચોડો
૪	અભિનંદનજી	સિદ્ધાર્થમાતા	મંવરરાજ	વાંદરો
૫	સુભતિનાથજી	મંગલામાતા	મેઘરાજ	કૌંચપક્ષી
૬	પદ્મપ્રભજી	સુશીલામાતા	શ્રીવરરાજ	રાતું કમળ
૭	સુપાર્શ્વનાથજી	પૃથ્વીમાતા	પ્રતિષ્ઠરાજ	સાથીઓ
૮	અંકપ્રભજી	નૃદમણીમાતા	મહાસેનરાજ	અંકપુરી
૯	સુવિધિનાથજી	રામામાતા	સુગ્રીવરાજ	કાકુંદી
૧૦	શીતળનાથજી	નંદામાતા	કંઠરથરાજ	ભદ્રિતપુર

૧૧	શ્રેયાં સનાથજી	વિષ્ણુ માતા	વિષ્ણુરાજ	ગોડા	સિદ્ધ પુર
૧૨	વાસુ પૂજ્યજી	જય માતા	વસુ પૂજ્યરાજ	પાડા	અં પાપુરી
૧૩	વિમળનાથજી	રુ માતા માતા	કૃતવર્મારાજ	સુઅર	કાં પીલ પુર
૧૪	અનંતનાથજી	સુજ્ઞા માતા	સિદ્ધ સેનરાજ	સીંચાણો	અયોધ્યા
૧૫	ધર્મનાથજી	સુવ્રત માતા	આનુસેનરાજ	વજ	રતના પુરી
૧૬	શાંતિનાથજી	અયિરા માતા	વિશ્વસેનરાજ	હરજી	હસ્તિના પુર
૧૭	કુંઘ્રિનાથજી	શ્રી માતા	સુરરાજ	બોડકો	ગજ પુરી
૧૮	અરનાથજી	દેવી માતા	સુદર્શરાજ	નંદાવર્ત	નાગ પુરી
૧૯	મલ્લિનાથજી	પ્રભાવતી માતા	કુંભરાજ	કળશ	મથુરા
૨૦	મૈનિસિવતજી	પદ્મા માતા	સુમિત્રરાજ	કાચબો	રાજગૃહી
૨૧	નિમિનાથજી	વિપ્રા માતા	વિજયરાજ	ગીચાં અળમથુરા	
૨૨	નિમિનાથજી	શિવાદેવી માતા	સમૈદ્ર વિજ		
૨૩	પાર્શ્વનાથજી	વા મા માતા	અન્ધસેન		
	૧૧વીરજી	ત્રિશક્તિ માતા	સિદ્ધાંશ		

ત્રજ-શ્રીશત્રુંજયગિરિવરાય નમો નમઃ ।

ભાગ ૧ લો.

પ્રભુગીત.

ને દરબાર, કરો ભવોદધિ પાર;
૭ આધાર, મોડે તાર તાર તાર.

તારનયુથના ભંડાર, તારા મહિમાનો નહિ પાર;
દેખ્યો. સુંદર દેહાર, કરો પાર. પાર પાર.
તારી મૂર્તિ મનોહાર, હરે મનના વિકાર;
ખરો હૈયાનો હાર, વંદુ વાર વાર વાર.
આળ્યો દેરાસર મોઝાર, કર્યો જિનવર જુહાર;
૧૭ ચરણ આધાર, ખરો સાર સાર સાર.

તમકમલ સુધાર, તારી લખિ છે અપાર;
૧ પૂખીનો નહિ પાર, વિનતિ ધાર ધાર ધાર.

(૫)

માંગલિક કાવ્યાનિ.

મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ;
મંગલં સ્થૂલિભદ્રાદ્યા, જૈનધર્મેષુ મંગલં. ૧
અંગૂઠે અમૃત વસે, લખિંધ તણા ભંડાર;
શ્રી શુરુ ગૌતમ સમરીએ, વાંછિત ફળ દાતાર.

સાથીઓ કરતી વખતે ભાવનાના દુહા.

પ્રથમ ત્રણ ઢગલીઓ અને સિદ્ધશિલા કરતી
વખતે ભાવણું કે:—

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રતા, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૧

હવે સાથીઓ કરતી વખતે—

અક્ષત પૂજા કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર;
ફળ માણું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર.
સાંસારિક ફળ માગીને, રવડયા બહુ સંસાર
અષ્ટકર્મ નિવારવા, માણું મોક્ષ ફળ સાર
ચીહું ગતિ બ્રહ્મ સંપ્રારમાં, જન્મ મરણ જંગ
પંચમગતિ વિણ છવને, સુખ નહિ ત્રિહું

(૬)

સ્તુતિ.

ઐ પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખહરિ શ્રી વીરજિણુંદની,
લક્ષ્મીને ઐ સર્વદા સુખકરી, જાણે ખીલી ચંદની;
આ પ્રતિમાના ગુણ ભાવ ધરીને, જે માણસો ગાય છે,
પામી સઘળાં સુખ તે જગતમાં મુક્તિ લાગી જાય છે.

શાદ્દલવિકીડિત છંદ.

પૂર્ણાનંદ મયં મહોદય મયં, કૈવલ્ય ચિદગમયં,
રૂપાતીત મયં સ્વરૂપ રમણું, સ્વાભાવિકી શ્રીમયં;
શાનોદ્યોત મયં કૃપારસ મયં, સ્યાદ્રાદ વિદ્યાલયં,
શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થરાજ મનિશં, વંદેહમાદીશ્વરં.

પાનાં વિપણિસ્તમો દિનમણિઃ, કામેલ કુંભરણિઃ,
નેઃસરણિઃ સુરેન્દ્ર કરણિ, જ્યોતિઃ પ્રભાસારણિઃ;
દેવમણિર્નતોત્તમજન; શ્રેણિઃ કૃપાસારણિ-
સુધા ધૃણિલવલિદે, શ્રીપાર્શ્વ ચિંતામણિઃ.

(૭)

નેત્રાનંદ કરી ભવોદધિ તરી, શ્રેયસ્તરોર્મજરી,
શ્રીમદ્ધર્મ મહાનરેન્દ્ર નગરી, વ્યાપદલતા ધ્રુમરી;
હર્ષોત્કર્ષ શુભ પ્રભાવ લહરી; રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
મૂર્તિ: શ્રીજિન પુંગવસ્ય ભવતુ, શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્.

શ્રેય: સંકેતશાલા સુગુણ પરિ-મલૈર્જય મંઠારમાલા,
છિન્નવ્યા મોહજ્વલા, પ્રમુદ ભરસર: પૂરણે મેઘમાલા;
નમ્ર:શ્રીમન્મરાલા વિતરણકલયા, નિર્જિત: સ્વર્ગિશાલા,
ત્વનૂમૂર્તિ: શ્રીવિશાલા વિદલતુ દુરિતં નંદિત: ક્ષોણિપાલા.

અર્હન્તો ભાગવંત ઇન્દ્ર મહિતા:, સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિ સ્થિતા,
આચાર્યા જિનશામનોન્નતિકરા: પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકા:
શ્રીસિદ્ધાન્ત સુપાઠકા મુનિવરા રતનત્રયારાધક
પંચૈતે પરમેષ્ઠિન: પ્રતિદિનં, કુર્વન્તુ વો મંગ

(૮)

સરસશાંતિ સુધારસ સાગરં, શુચિતરં ગુણુરત્નમહાકરં,
ભવિક પંકજબોધદિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરં.

ભાવના.

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિધ;
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૧
ભાવે જીનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલજ્ઞાન. ૨
જીવડા જીનવર પૂજીએ, પૂજનાં કૃણ હોય,
રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કોય. ૩
વાડી ચપો મોરીઓ, સોવન પાંખડિએ;
પાસ જીનેશ્વર પૂજીએ, પાંચે આંગળીએ. ૪
પાલને વહાલી વિજળી, ધરતીને વહાલો મેહ;
ગુલને વહાલા નેમજી, આપનો વહાલો દેહ. ૫
કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
નારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ. ૬

(૯)

ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મોટો મહારાજ;
મોટે પુન્યે પામીયો, તુજ દરિશન હું આજ. ૭
આજ મનોરથ સર્વિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુન્ય કર્મલોલ;
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યા, નાઠા દુઃખ દંદોલ. ૮
શાન્તિનાથજી સોળમા, જગ શાન્તિ સુખકાર;
શાન્ત ભાવે ભક્તિ કરે, તરત તરે ભવ પાર. ૯
દર્શનં દેવ દેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનં;
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનં. ૧૦
આખુ અષ્ટાપદ ગિરનાર, સમ્મેત શિખર શત્રુંજય સાર;
પાંચે તીરથ ઉત્તમ ઠામ, સિદ્ધિ ગયા તેને કરૂં પ્રણામ. ૧૧

॥ શ્રી વીરવિજયજી કૃત અષ્ટપ્રકારી

પૂજનના દ્રહા ॥

॥ પહેલી જલ પૂજા ॥

જલ પૂજા જુગતો કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ,
જલપૂજા ફળ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પાસ.

(૧૦)

॥ બીજી ચંદન પૂજા ॥

શીતલ ગુણુ જોડમાં રહેા, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;
આત્મ શીતલ કરવા લાણી, પૂજો અરિહા અંગ.

॥ ત્રીજી પુષ્પ પૂજા ॥

સુરભિ અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજો ગત સંતાપ;
સુમનંતુ લબ્યજ પરે, કરીયે સમકિત છાપ.

॥ ચોથી ધૂપ પૂજા ॥

ધ્યાન ઘટા પ્રગટાવિએ, વામ નયન જિનધુપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દુરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ.

॥ પાંચમી દીપક પૂજા ॥

દ્રવ્યદીપક સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફેાક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુવે, ભાસિત લોકા લોક.

॥ છઠી અક્ષતપૂજા ॥

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પુરી પ્રભુ સન્મુખ રહેા, ટાળો સકળ જંજાલ.

॥ નૈવેદ્ય પૂજા ॥

આણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગાડ ગામ અનંત,
હર કરી ને દીજીએ, આણાહારી શિવ સંત.

॥ ફલપૂજા ॥ દુહા ॥

ઈંદ્રાદિઠ પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ.

દૂધનો પ્રક્ષાલ કરતી વખતે બોલવું.

મેરૂશિખર નવરાવે હો સુરપતિ, મેરૂશિખર
નવરાવે; જન્મકાળ જિનારજીકો બાણી, પંચરૂપ કરી
આવે હો સુરપતિ મેરૂ શિખર નવરાવે.

પાણીનો પ્રક્ષાલ કરતી વખતે બોલવું.

જ્ઞાન કલશ ભરી આતમા, સમતા રસ ભરપૂર;
શ્રી જિતને નવરાવતાં, કરમ થયાં ચક્રચૂર.

(૧૨)

ધૂપની પૂજા કરતી વખતે બોલવું.

અમે ધૂપની પૂજા કરીએ રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી;
પ્રભુ ધૂપ ઘટા અનુસરીએ રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી.
પ્રભુ નહિ કોઈ તારી તોલે રે ઓ મનમાન્યા મોહનજી;
પ્રભુ અંતે શરણુ તમારું રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી.

ફૂલની પૂજા કરતી વખતે બોલવું

પ્રભુ કંઠે ઠવી ફૂલની માળા, ચૂલથકી વ્રત
ઉચ્ચરીએ; ચિત્ત ચોખે ચોરી નવી કરીએ, સ્વામી
અદત્ત કદાપિ ન લીજે, લેદ અઢાર પરિહરીયેરે. | ચિત્ત ૦

ભાગ ૨ જો

ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ.

“ઈચ્છામિ ખમાસમણો, વંદિઉં જાવણિજ્જાએનિ-
સીહિઆએ મત્થએણુ વંદામિ.” એ પ્રમાણે બોલી ત્રણ

ખમાસમાણુ દધને પછી, “ધૃતિપ્રારેણ સંદિશ્વ ભગવન્ !
 ચૈત્યવંદન કરે, ધૃતિ” કહી ડાબો પગ ભીચો કરી બોલવું—
 શ્રી શત્રુજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે,
 ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવજળ પાર ઉતારે. ૧
 અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકળ તીરથનો રાય,
 પૂરવ નવાણું રીખવહેવ, જ્યાં ઠવીઆ પ્રભુ પાય. ૨
 સૂરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ,
 નાભિ રાયા કુલમંડણો, જિનવર કરે પ્રણામ. ૩

જં કિંચિ સૂત્ર—

જં કિંચિ નામ તિથ્યં, સગ્ગે પાયાભિ માણુસે લોચ્ચે,
 જાઈ જિણુજિણાઈ, તાઈ સંવાઈ વંદામિ ॥ ૧ ॥

નમુત્યુણું—શીઠસ્તવ.

નમુત્યુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું. આઈગરાણું
 તિથ્યયરાણું સયંસંબુદ્ધાણું, પુરિસુત્તમાણું પુરિસસી-
 હાણું પુરિસવરપુંડરીઆણું પુરિસવરગંધહૃત્થીણું,

(૧૪)

લોગુત્તમાણું લોહનાહાણું લોગહિઆણું લોગપદવાણું
 લોગપન્નજોઅગરાણું, અભયદયાણું ચખખુદયાણું
 મગ્ગદયાણું સરણુદયાણું બોહિદયાણું, ધમ્મદયાણું
 ધમ્મદેસયાણું ધમ્મનાયગાણું ધમ્મસારહીણું
 ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું, અપ્પહિહયવરનાણું
 હંસણુધરાણું વિયટ્ટછઉમાણું, જિણાણું જાવયાણું,
 તિન્નાણું તારયાણું, બુદ્ધાણું બોહયાણું, મુત્તાણું મોઅ-
 ગાણું, સંવન્નૂણું, સંવદરિસીણું સિવ-મયલ-મરુઅ-
 મણુંત-મખખય-મવાબાહ-મખુણુરાવિત્તિ સિદ્ધિગર્ધ-
 નામધેયં ઠાણું સંપત્તાણું નમો જિણાણું જિઅભયાણું.
 જે અ અધઆસિદ્ધા, જે અ ભવિરસંતિણાગએ કાત્રે;
 સંપર્ધ અ વટ્ટમાણા, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ. ॥ ૧ ॥

જાવંતિ ચેધઆર્ધ.

જાવંતિ ચેધઆર્ધ, ઉડું અ અહે અ તિરિઅ લોએ અ;
 સંવાધં તાઈ વંદે, ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥

અહિં એક ખમાસમાણુ દેધું.

(૧૫)

જાવંત કેવિ સાહુ.

જાવંત કેવિ સાહુ; ભરહેરવય મહાવિદેહે અ;
સંવેસિં તેસિં પાણુઓ, તિવિહિણુ તિદંડવિરયાણુ. ॥૧॥

નમોહૃત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન

સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટયા રે ધન્ય ભાગ્ય હુમારાં,
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પારારે;
રાયણ રૂખ સમોસર્યા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વારા
રે. ધન્ય૦ ॥ ૧ ॥ મૂળ નાયક શ્રી આદિ જીનેશ્વર,
ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા, અષ્ટ દ્રવ્યશું પૂજે ભાવે,
સમકિત મૂળ આધારા રે. ધન૦ ॥ ૨ ॥ ભાવભક્તિ
શું પ્રભુ ગુણ ગાવે, અપના જન્મ સુધારા, યાત્રા
કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યચ ગતિ વારા રે.

(૧૬)

ધનં ॥ ૩ ॥ દ્વર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે
સુણી ગુણ તોરા, પતિત ઉદ્ધારણ બિરૂદ તમારું,
એ તીરથ જગ સારા રે. ધનં ॥ ૪ ॥ સંવત અઢાર
ત્યાસી માસ આષાઢા, વહિ આઠમ સોમવારા, પ્રભુકે
ચરણ પ્રતાપકે સંધમે; ખીમારતન પ્રભુ ખ્યારા રે.
ધન લાગ્ય હુમારાં ॥ ૫ ॥

અગર અહીં ખીજું કેાઈપણ સ્તવન કહેવું. પછી—
જયવીયરાય.

(બોલતી વેળા લલાટસુધી હાથ ઉંચા રાખવા)

જય વીયરાય ! જયગુરુ !, હોઉ મમં તુહ પભાવચ્ચો
ભયવં; ભવનિબ્ધેચ્ચો મગ્ગા, હુસારિયા ઇંદુ કલ સિદ્ધિ (૧)
લોગવિકરુદ્ધચ્ચો, ગુરુજણપૂચા પરત્યકરણં ચ;

(૧૭)

સુહુગુરુજોગે તવ્વયણુ-સેવણા આભવમખંડા (૨)

(હવે હાથ જરા નીચે કરવા)

વારિજજઈ જઈવિ નિયાણુબંધણુંવીયરાય ! તુહ સમયે;

તહવિ મમ હુજજ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું. (૩)

દુખખખઓ કમખખઓ, સમાહિમરણું ચ બોહિલાભો

અ; સંપજજઉ મહ એઅં. તુહ નાહ ! પણામકરણેણું, (૪)

સર્વ મંગલ માંગદ્યં સર્વ કદ્યાણુ કારણું; પ્રધાનં સર્વ

ધમાણું, જૈનં જયતિ શાસનમ્ (૫)

(પછી હાથ થઈને)

અરિહંત ચેઈઆણું

અરિહંત ચેઈઆણું કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ૧ વંદણુ-
વત્તિઆએ પૂઆણુવત્તિઆએ સહ્કારવત્તિઆએ સમ્મા-
ણુવત્તિઆએ બોહિલાભવત્તિઆએ નિરુવસગ્ગવત્તિ-
આએ ૨ સદ્ધાએ મેહાએ ધિઈએ ધારણાએ આણુપ્પે-
હાએ વર્હમાણીએ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં. ૩

અનત્ય સૂત્ર.

અનત્ય ઊસસિએણું નીસસિએણું ખાસિએણું
 છીએણું જંભાઈએણું ઉડુએણું વાયનિસગ્ગેણું ભમ-
 લીએ પિત્તમુચ્છાએ. ૧ સુહુમેહિ અંગસંચાલેહિ,
 સુહુમેહિ ખેલસંચાલેહિ સુહુમેહિ દિહિસંચાલેહિ ૨
 એવમાઈએહિ આગારેહિ અભગ્ગો અવિરાહિઓ
 હુજ્જ મે કાઉસગ્ગો ૩ જાવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું
 નમુક્કારેણું ન પારેમિ. ૪ તાવ કાયં ઠાણેણું મોણેણું
 ઝાણેણું અપ્પાણું વેસિરામિ.

પછી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારીને, “નમો-
 હૃત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ” કહી થોય કહેવી.

રૂપભદ્રેવની સ્તુતિ (થોય)

આદિ જીનવર રાયા, જસ સોવન્ન કાયા; મરૂદેવી
 માયા, ધોરી લંછન પાયા; જગત સ્થિતિ નીપાયા, શુદ્ધ
 ચારિત્ર પાયા; કેવલસિરિરાયા, મોક્ષ નગરે સીધાયા.

ભાગ ૩ જો.

ચૈત્યવંદનો.

૧ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન.

વિમળ કેવળજ્ઞાન કમળા, કલિત ત્રિભુવન હિતકરં;
 સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં ૦ ૧
 વિમળ ગિરિવર શૃંગમંડળ, પ્રવર ગુણગણ ભૂધરં;
 સુર અસુર કિન્નર કૌડી સેવિત, નમો ૦ ૨
 કરતી નાટક કિન્નરી ગણ, ગાય જન ગુણ મનહરં;
 નિર્જરાવલી નમે અહનીશ, નમો ૦ ૩
 પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કૌડિ પણ મુનિ મનહરં;
 શ્રી વિમળગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા, નમો ૦ ૪
 નિજ સાધ્ય સાધક સુર મુનિવર, કૌડીનંત એ ગિરિવરં;
 મુક્તિ રમણી વર્યા રંગે, નમો ૦ ૫
 પાતાળ નર સુરલોકમાંહી, વિમળ ગિરિવર તો પરં;
 નહીં અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે. નમો ૦ ૬

ઈમ વિમલ ગિરિવર શિખર મંડણ, દુ.ખ વિહંગણ દયાઈએ;
 નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ નીપાઈએ ૦ ૭
 છત મોહ કેહ વિછોહ નિદ્રા પરમ પદસ્થિત જયકરં;
 ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં ૦ ૮

૨-શ્રી આદિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલરેસર, વિનીતાનો રાય;
 નાભિરાયા કુલમંડણો, મરદેવા માય ૦ ૧
 પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાળ;
 ચોરાશી લાળ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ ૦ ૨
 વૃષભ લંછન જિનવર ધર્યે, ઉત્તમ ગુણ મણી ખાણ;
 તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણ ૦ ૩

૩-શ્રી શાંતિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિ જીનેશ્વર સોળમા, અચિરાસુત વંદો;
 વિશ્વસેન કુળ નભોમણિ, ભવિજન સુખકંદો ૦ ૧

(૨૧)

મૃગપતિ લંછન પાઉએ, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
હતિશણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણુ ૨
ચાલીસ ધનુષ્યની દેહડી, સમચોરસ સંઠાણુ;
વહન પદ્મ જયું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણુ ૩

૪-શ્રી નેમિનાથનું ચૈત્યવંદન.

નેમિનાથ ખાવીશમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય ૧
દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
શંખ લંછનધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર ૨
સૌરીપુરી નયરી ભલી, પ્રજાચારી ભગવાન;
જીન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ ઠાણુ ૩

૫-શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન.

આશ પુરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવપાસ;
વામામાતા જનમીઆ, અહીં લંછન જાસ ॥ ૧ ॥
અશ્વસેન સુત સુખકરુએ, નવ હાથની કાય;
કાશીદેશ વાણારસી, પુન્યે પ્રભુ આય ॥ ૨ ॥

(૨૨)

એકસો વરસનું આઉંખું, પાળી પાર્શ્વકુમાર,
પદ્મ કહે સુકતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ॥ ૩ ॥

૬-શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જાયો;
ક્ષત્રિય કુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો ૧
મૃગપતિ લાંછન પાઉવે, સાત હાથની કાય;
ખડ્ગોતેર વરસનું આઉંખું, વીર જીનેશ્વર રાય ૨
ક્ષમાવિજય જિનરાજનો એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત બોલથી વર્ણવ્યો, પદ્મવિજય વિખ્યાત ૩

૭-શ્રી પુંડરીક સ્વામીજીનું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત;
પ્રગટ નામ પુંડરીક જસ, મહી માંહે મહંત ૧
પંચકોડ સાથે સુણિદ, અણસણ તીહાં કીધ;
શુકલ ધ્યાન ધ્યાતા અમૂલ, કેવલ તીહાં લીધ ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પાગ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરીક ગિરિ, નામ દાન સુખકંદ ૩

૮-શ્રી સીમંધર જિન ચૈત્યવંદન.

સીમંધર પરમાતમા, શિવસુખના દાતા;
 પુખ્તવર્ષ વિજયે જયો, સર્વ જીવના ત્રાતા ॥ ૧ ॥
 પૂર્વ વિદેહ પુંડરીગિણી, નયરીએ સોદે,
 શ્રી શ્રેયાંસ રાજા તિહાં, ભવિષ્યનાં મન મોદે ॥ ૨ ॥
 ચૌદ સુપન નિર્મળ લહી, સત્યકી રાણી માત;
 કુંથુ અર જિન અંતરે; સીમંધર જિન જાત ॥ ૩ ॥
 અનુકમે પ્રભુ જનમીઆ, વળી ચૌવન પાવે;
 માતા પિતા હરખે કરી, રૂકમિણી પરણાવે ॥ ૪ ॥
 ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંજમ મન લાવે;
 મુનિસુવ્રત નમિ અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે ॥ ૫ ॥
 ધાતિકર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવલનાથ;
 વૃષભ લંછને શોભતા, સર્વ ભાવના જાણુ ॥ ૬ ॥
 ચોરાશી જસ ગણધરા, મુનિવર એક સો કોડ;
 ત્રણ ભુવનમાં જોવતાં, નહીં કોઈ એહની જોડ ॥ ૭ ॥

(૨૪)

દશ લાખ કહ્યા કેવલી, પ્રભુજનો પરિવાર;
એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર ॥ ૮ ॥
ઉદય પેઢાલ જિનાંતરે એ, થાશે જિનવર સિદ્ધ;
જશવિજય ગુરુ પ્રણમતાં, શુભ વાંછિત ફળ લીધ ॥ ૯ ॥

૯-પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન.

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરૂં તારૂં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતાણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં પ્રણામ ॥૧॥
શત્રુજય શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આખુ ઋષભ જુહાર ॥૨॥
અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય ॥ ૩ ॥
સમ્મેતશિખર તીરથ વડું, જ્યાં વીશે જિન પાય;
વૈભારગિરિવર ઉપરે, શ્રી વીર જિનેશ્વર રાય ॥૪॥
માંડવગઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ;
રિખવ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ ॥૫॥

(૨૫)

૧૦-શ્રી ચોવીશ જીનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય દોય રાતા કહીએ;
ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્જવલ લહીએ. ૥૧૥
મહિનાથ ને પાર્શ્વનાથ: દો નીલા નીરખ્યા;
મુનિસુમત ને નેમનાથ, દો અંજન સરીખા. ૥૨૥
સોળે જીન કંચન સમાએ, એવા જીન ચોવીશ;
ધીરવિમળ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમળ કહે શિષ્ય. ૥૩૥

૧૧-બીજનું ચૈત્યવંદન

દુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદિશ્યો, ચાથા અભિનંદન;
બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, ભવ દુઃખ નિકંદન ૥૧૥
દુવિધ ધ્યાન તમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન;
એમ પ્રકાશ્યું સુમતિ જીને, તે ચવીયા બીજ દિન ૥૨૥
દોય બંધન રાગ દેષ, તેડને ભવી તજીએ;
મુજ પરે શીતલજીન કહે, બીજ દિન શિવ ભજીએ ૥૩૥

અવાજવ પદાર્થનું કરો નાણુ સુખણુ;
 બીજ દિન વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવળનાણુ ॥૪॥
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર દોય, એકાંત ન ગ્રહીએ;
 અરજિન બીજદિને ચ્યવી, એમ જિનઆગળ કહીએ ॥૫॥
 વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કલ્યાણુ;
 બીજ દિને કેઈ પામીયા, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ ॥૬॥
 ઈમ અનંત ચોવીસીએ, હુવા બહુ કલ્યાણુ;
 જીન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણુ ॥૭॥

૧૨-શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગટે એઠા વીરજીન, ભાષે ભવિજન આગે;
 ત્રિકરણુ શું ત્રિહું લોક જન, નિસુણો મન રાગે. ૧
 આરાધો ભલી ભાતસેં, પંચમી અન્નૂવાલી;
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાળી. ૨
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણો એણે સંસાર;
 જ્ઞાન આરાધનથી લહું, શિવપદ સુખ શ્રીકાર. ૩

- જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી, કાશ કુસુમ ઉપમાન;
લોકાલોક પ્રકાશ કર, જ્ઞાન એક પ્રધાન. ૪
- જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કરે કર્મનો છેહ;
પૂર્વ કોડી વરસાં લગે, અજ્ઞાની કરે તેહ. ૫
- દેશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન;
જ્ઞાન તણે મહિમા ધણે, અંગ પાંચમે ભગવાન. ૬
- પંચ માસ લઘુ પંચમી, જાવજાણવ ઉત્કૃષ્ટિ;
પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કરો શુભ દૃષ્ટિ ૭
- એકાવનહી પંચનોએ, કાઉસ્સગ્ગ લોગસ્સ કેરો;
ઉજમાણું કરો ભાવશું, ટાળો ભવ ફેરો. ૮
- એણી પેરે પંચમી આરાધીએ, આણી ભાવ અપાર;
વરદત્ત ગુણમંજરી પરે, રંગવિજય લહો સાર. ૯

૧૩-શ્રી આઠમનું ચૈત્યવંદન

મહા સુદિ આઠમ દિને, વિજયા સુત જાયો;
તેમ કાગણ સુદિ આઠમે, સંભવ ચવી આવ્યો. ૧

(૨૮)

ચૈત્ર વહિની આઠમે, જન્મ્યાં મંધલં જીવુંદ;
દીક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨
માધવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યા દૂર;
અલિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર. ૩
એહીજ આઠમ ઉજળી, જન્મ્યા સુમતિ જિણુંદ;
આઠ જાતિ કળશે કરી, નવરાવે સુરઈદ્ર. ૪
જન્મ્યા જેઠ વહિ આઠમે, મુનિસુવતસ્વામી;
નેમ આપાઠ સુદિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ ગામી. ૫
શ્રાવણ વહિની આઠમે, નમિ જન્મ્યા જગભાણુ,
તિમ શ્રાવણ સુદિ આઠમે, પાસજીતું નિર્વાણુ. ૬
ભાદ્રવા વહિ આઠમ દિને, ચવીયા સ્વામી સુપાસ;
જીન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાર્થી શિવ વાસ. ૭

૧૪—શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવલ પાયો;
સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, મહાસેન વન આયો. ૧

(૨૯)

માધવ સિત એકાદશી, સોમલ દ્વિજયજ્ઞ;
ઈંદ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ. ૨
એકાદશસે ચઉગુણો, તેહનો પરિવાર;
વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩
જીવાદિક સંશય હરીએ, એકાદશ ગણધાર;
વીરે થાખ્યા વંદીએ, જિન શાસન જયકાર. ૪
મહિ જન્મ અર મહિ પાસ, વર ચરણ વિલાસી;
ઋષભ અજિત સુમતિ નમી, મહિ ધનઘાતી વિનાશી. ૫
પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાશ, ભવભવના તોડી;
એકાદશી દિન આપણી, ઋદ્ધિ સધળી જોડી. ૬
દશે ક્ષેત્રે ત્રિહુ કાળનાં, દોઢસો કલ્યાણ;
વરસ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણ. ૭
અગિયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;
પુંજણી ઠવણી વીંટણી, મધી કાગળ ને કાઠાં. ૮
અગીયાર અઘત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગિયાર;
ખીમાવિજય જિનશાસને, સફલ કરો અવતાર. ૯

જિન નવઅંગ પૂજના દુહા.

અંગુઠે-જળભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નરપૂજંત;

ઋષભ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજળ અંત. ૧

હીંચણે-જાનુબળે કાઉસગ્ગ રહ્યા, વીચર્યા દેશવિદેશ;

ખડાં ખડાં કેવળ લહ્યું, પૂજે જાનું નરેશ. ૨

કાંડે-લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;

કર કાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજે ભવિ બહુમાન. ૩

ખભે-માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;

ભુજાળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

મસ્તકે-સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;

વસીયા તેણે કારણ ભવિ, શિર શિખા પૂજંત. ૫

કપાળે-તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;

ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ; ભાલ તિલક જયવંત. ૬

કંઠે-સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વરતુલ;

મધુર ધ્વનિ સુરનર સૂણે, તીણે ગળે તિલક અમૂલ ૭

હૃદય-હૃદય કમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોષ;
હિમ દહે વનખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ. ૮

નાભિ-રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકળ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમળની પૂજના, કરતાં અવિચળ ધામ. ૯

શત્રુજય સ્તુતિનાં ખમાસમણાં.

અકેકું ડગલું ભરે, શત્રુજય સામો જોડ;
ઋષભ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તોડ. ૧

શત્રુજય સમો તીરથ નહીં, ઋષભ સમો નહીં દેવ;
ગૌતમ સરીખા ગુરુ નહી, વળી વળી વંદુ તોડ. ૨

સિદ્ધાચળ સમરે સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર. ૩

સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજી નહી નાહ્યો નહીં, એનો એળે ગયો અવતાર. ૪

શેત્રુંજી નદીમાં નાહીને, મુળ બાંધી મુખકેશ;
દેવ યુગાદિ પુજ્યે, આણી મન સંતોષ. ૫

(૩૨)

જગમાં તીરથ દો વડાં, શત્રુંજય ગિરનાર;
એક ગઢ ઋષભ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમકુમાર. ૬
સિદ્ધાચળ સિદ્ધિ વર્યા, મુનિવર કોડ અનંત;
આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજો ભવિ ભગવંત. ૭
શત્રુંજય ગિરિ મંડણો, મરુદેવીનો નંદ;
યુગલા ધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ ત્રિભુંદ. ૮
તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિ સુખ ભોગ;
વળી વળી એ ગિરિ વંદતાં, શિવરમણી સંયોગ. ૯

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલખિય-
સૂરીશ્વરજી કૃત સ્તવનો—

નેમિજન-સ્તવન.

(રાગ-પ્રેમકી નૈયાં ચલી ન ચલી મોરી)

જિનકી ભક્તિ વહી દિલમેં મોરી, નેમકી
ભક્તિ વહી દિલમેં મોરી; સમતા સાગર,

ધર્મકી નૈયાં, જીવ મુસાફિર, જીન તરૈયાં, જિન બિન
 તોરા કોન હૈ લૈયાં, રોજ કરે તું ભક્તિ ભારી,
 યે નૈયાં કહી ન કસે ભવમેં મોરી ॥ જિનકી ॥
 લાખ ચોરાશી ગતિ દુઃખિયારા, મુક્તિકા હૈ દૂર
 કિનારા; હુરદમ કાંપે દિલ હુમારા, કયોં વિષયો મેં
 મતિ હૈ જોરી, યે નૈયાં હમેશા પડી ભવમેં મોરી
 ॥ જિનકી ॥ ધારણ કરલે સંયમ પ્યારા, જલ્દી
 મીલે મુક્તિ કિનારા, આતમ કમલમેં લખિધ પ્યારા
 ત્યોં ભવકી ફેરી ટળે તોરી, યે નૈયાં કહી ન કસે
 ભવમેં મોરી ॥ જીનકી ॥

વીરવાણી સ્તવન.

(રાગ-પ્રેમકી બંસી બાજે)

જગત મેં વીરકી વાણી ગાજે (અંજલી)
 વાણી કો ગાના, દુઃખ કો મીટાના, વાણી પ્રભુ
 સુખદાના ॥ જગત ॥ વાણી હી મુક્તિ, વાણી વી-
 રક્તી, વાણી સે શીવપાના ॥ જગત ॥ વાણી હી

ધન હૈ, વાણી રટન હૈ, ભવ અટન કો મીટાના,
 ॥ જગત ॥ વાણી હી મસ્તી, દર્શન હસ્તી, કર્મ
 ઝાડ કટાના ॥ જગત ॥ વાણી વિલામી, જ્ઞાન
 પ્રકાશી, અડવીશ લગ્નિધ સ્થાના ॥ જગત ॥

સ્થંભન પાર્શ્વજન સ્તવન.

(રાગ-ખુલખુલ હમારં ઝીરી ગયું ક્યાં)

ચિત્તડું હમારં થોલી ગયું ત્યાં પ્રભુનું દર્શન
 મળી ગયું, જીવન હમારં શુદ્ધ થયું ત્યાં, પ્રભુ ભજ.
 નમાં ભળી ગયું (અ) કર્મ ન ફાવે પ્રભુના રાગે,
 પાપ સકળ પ્રભુ ધ્યાને ભાગે, આતમ ધન મન
 મળી ગયું ॥ ચિત્તડું ॥ ભક્તિની ખેંચે મુક્તિ કિ-
 નારે, ચઢે છે દિલડું જ્ઞાન મિનારે, અજ્ઞાન હમારં
 ઢળી ગયું ॥ ચિત્તડું ॥ પ્રભુ ભજ કરો ભવથી કિ-
 નારા, અમુદ્ય જિનવર મદ્યા દિલારા, દારિદ્ર સધળું
 ઢળી ગયું ॥ ચિત્તડું ॥ સ્થંભપાર્શ્વજન દર્શન

(૩૫)

કરીને, આતમ ગુણથી દિલ ભરીને, લખિધસૂરિ
ચિત્ત હળી ગયું, ॥ ચિત્તડું ॥

સામાન્ય જન સ્તવન.

(રાગ-મોહિ પ્રેમકે જુલે જુલાદો કેાઈ)

મોહિ જનકા રાહ બતાદો કેાઈ, મેને રહતુમા
કેા બતાદો કેાઈ ॥ મોહિ ॥ સામે કિનારે મુક્તિ
કા વાસા, મેરી આતમ કેા વહાં વસાદો કેાઈ ॥ મોહિ ॥
દર્શન જ્ઞાનની ખ્યાસ મુજે હૈ; મહેર કરીને બુઝાદો
કેાઈ ॥ મોહિ ॥ પ્રભુ શાસન કા રંગ લગા હૈ, સ્થિર
હી ઉસકેા બનાદો કેાઈ ॥ મોહિ ॥ આતમ કમલમેં
જનવર ખ્યારા, લખિધસૂરિ કે વસાદો કેાઈ ॥ મોહિ ॥

સામાન્ય જન સ્તવન.

(રાગ-જવાહે જવાહે કિનારે કિનારે)

જપીલે જપીલે દિવારે દિવારે; દિવારે દિવારે
દિવારે, લગાદે તું નૈયાકેા મુક્તિ કિનારે (અં) પીચો

એ જ્ઞાનકા ખ્યાલા, ટુળે અજ્ઞાનકી ખાતો, તરો
 તુમ કાની દુનિયાસે, હટાદો મોહકી લાતો. અણુંદ
 કા ધ્યાન પર ખ્યારા, જીવનકા તું સુધારા કર, હટાદો
 જૂઠી જગ માયા; ફસાયા હૈ કયોં કુધારા પર ॥ જપીલે ॥
 સુતે હો કયોં ચું ગફલતમેં, નિજતમ ધન હુટાતા હૈ,
 શાહારા હૈ પ્રભુ ખ્યારા, નાહકમેં કયોં કુરાતા હૈ,
 જાગ તું જો જરા ચેતન; પલકી ચે યુવાની હૈ, સૂરિલખિય
 પ્રભુ સેવો, હટે જિસસે દીવાના હૈ. ॥ જપીલે ॥

સામાન્ય જીન સ્તવન.

(રાગ-ચૂડી મેં લાયા અનમોલ રે.)

પ્રભુકો ગાયા અનમોલરે, ધારી દિલમેં ધારી
 (૧) (અ) જીનવર કયાં હૈ ગુણકે લગ્ગે, તારક
 પ્રભુ હેં અગ્ગે અગ્ગે, આવો ગાલો ગુણરે, ધારી
 દિલમેં ધારી (૨) ॥ પ્રભુ ॥ હેં નાથ મેરા અણુતોલ;
 જય જય પ્રભુકી બોલ, ગુણ ગણકા બાજે દોલ,

ભાવિ દિલકો અપને ખોલ ॥ પ્રભુ ॥ સખ દેવનમેં
 જિનજી સુહાવે, ભાવિ જીવોકે દિલડાં રીજવે, જીસકા
 નહી હૈ મોલરે, ધારી દેખો નયનોમેં, કેસી
 ભરી જોતીયાં હૈ, યે ભારી ભારી જોતીયાં હૈ; શ્યામ
 શ્યામ નેનો પર, કે જોમ આ રહા, કલ હય ભાવિ
 કે દિલોં પર દેખો નયનોમે કેસી ભરી જોતીયાં
 ॥ પ્રભુ ॥ લખિય હય આલા. રૂપ નીરાલા આનંદ
 ખ્યાલા. જ્ઞાનકી શાલા, પ્રભુકો ગાયા અનમોલ....રે
 ધારી દિલમેં ધારી ॥ પ્રભુ ॥

મહાવીર જીન સ્તવન

(રાગ-તુંડીને મુજકા પ્રેમ શીખાયા)

વીરજીજીંદ મુજે દિલમાં લાયા, કાલ અનાદિકા
 મોહ લગાયા; સમક્ષિ મેરે દિલમાં બસાયા આતમ
 ધ્યાયા, જ્યોતિ જગાયા; તુમહી હો વીતરાગ વાલમ,
 તુમહી હો વીતરાગ ॥ વીર ॥ કાલ અનાદિસે ભવમેં
 ફસાયા, સુખ નહી પાયા, દુઃખમે દટાયા, તુમહી

હો વીતરાગ વાલમ; તુમહી હો વીતરાગ ॥ વીર ॥
 મહુ અરણ્યોમે' શિરકો ઝુકાયા, દુઃખ હટાયા, મોહ
 મીટાયા; તુમહી હો વીતરાગ વાલમ, તુમહી હો
 વીતરાગ ॥ વીર ॥ અખ જનવર મેરે દિલમે' ઠાયાં,
 ગુણગણ ગાયા, ભવસે તરાયા; તુમહી હો વીતરાગ
 વાલમ, તુમહી હો વીતરાગ ॥ વીર ॥ ભૂલા ન જાવે
 ગુણકો ભૂલાયા, જ્ઞાન જગાયા, આનંદ પાયા;
 લખિધસૂરિ સુખકાર વાલમ, લખિધસૂરિ સુખકાર ॥ વીર ॥

પાર્શ્વ જન સ્તવન.

(રખિયાં બંધાવો ભૈયા)

જિનજીકો ધ્યાવો ભૈયા, ગુણ ગુણ ગાવોરે
 મૂરતિ પ્રભુકી ભાલી, સુરત નીરાલી, તારે તુમારી
 નૈયાં, જય જગ દીવો....રે ॥ જિનજી ॥ પૂજનકી
 ધારી, લગી હૈ લય ભારી, તારે તુમારી નૈયાં, જય
 જગ દીવો....રે ॥ જિનજી ॥ દરગતિને દારી, આતમ

ગુણકારી, કર્મેતો ધાવો ગાઈયાં, જય જગ દીવો....રે
 ॥ જિનજી ॥ ગુણોકી શ્રેણી આલી, દેતી હૈ દુઃખ
 દાલી, સેવો સદા એ સમયાં, જય જગ દીવો....રે
 જિનજી ॥ પાર્શ્વ જીજ્ઞાસે, પ્રીત લાગી હૈ મોહિ,
 લખિસૂરિ ગુણ ગાઈયાં, જય જગ દીવો....રે જિનજી.

મહાવીરસ્વામી સ્તવન.

રાગ-મેં બનકી ચાડીયાં બનકે બન બન બોલું રે.

મેં પ્રભુ ભક્તિમેં ચિત્તકો લગાકર ડોલું રે,
 મેં દાસ ચરણકા બનકે દિલકો બોલું રે. (અંચલી)
 મેં વીર વીર ગુણ ગાવું નહીં કર્મ કુંદ વસ આવું,
 પ્રભુ ચિત્ત ચિત્તમેં નિત્ત વિત્ત બિન પાયે કબ હું
 ન છોડું ॥ લગાકર ડોલું રે ॥૧॥ મેં નાથકે જ્ઞાનકો
 ધરકે, જન જન બોલું રે, મેં સુંદર ભાવકો ભજકે
 અંતર બોલું રે; મેં આત્મકમલમાં ધ્યાવું, શુભલખિ

(૪૦)

નિજ ઘટ પાવું, તુમ વ્હાલ વ્હાલ ધરું ખ્યાલ ખ્યાલ,
બિન પાચે કળહું ન છોડું ॥ લગાકર ડોલું રેં ॥૨॥

ઇડરગઢ-શાંતિજન સ્તવન.

(રાગ-પ્રેમ કહાની સખી સોનત સુધાવે.)

શાંતિ જીણું મુજ ચિત્ત સોહાવે; પ્રભુ દીલાવે
જ્ઞાન ખજાના; જન્મ મરણકી રીતિયાં છુટાઈ. ॥
શાંતિ ॥૧॥ પ્રભુ હટાવે મોહકા ભાલા, લાખ
ચોરાશીકી પીર હટાઈ. ॥ ૨ ॥ ધર્મ ભાવકી પ્રીત
નિરાલી, જો દિલ લાવે અમર હો જાવે. ॥ ૩ ॥
આત્મકમલમેં ધ્યાન લગાઈ, જો ગુણ ગાવે મરણ
નહિ પાવે. ॥ ૪ ॥ લખિધસૂરિ નીજ જ્યોત જગાઈ,
ભવ દુઃખ હરકે શિવપુર જાવે. ॥ ૫ ॥

(૪૧)

વીરમગામ-શાંતિજીણુંદ સ્તવન

(રાગ-વાલમ આયે બસો મોરે મનમેં.)

પ્રભુજી આયે બસો મોરે મનમેં. રાગ ન જનમેં
દેષ ન જનમેં, તુમ વિના દેવન ઔર સુહાવે, તેરે
દર્શન નયન કરત જબ, હુર્ષ લયો અતિ તનમેં
પ્રભુજીં વીરતીયાં જાકી જગભારી, સબ જીવનકી
રક્ષણ કરી, ઇસલીયે શિવપુર વસાવે. તુંહી વસા
નયનમેં પ્રભુજીં આત્મકમલમાં હુર્ષ ખુમારી, મતિ
ઇસસે સુધરી હુમારી, વીરમગામ સૂરિલખિંધ ગાવે,
તુંહી વસા નયનમેં પ્રભુજીં

શ્રી મહાવીર સ્વામી સ્તવન.

(રાગ-પૂલ્હ મતે તો હું કહું.)

મૂર્તિ દીદી મહાવીરની, શિરતાજ હો તો
આવી હો; આંખો રહી જોવા ચહી, સુખકાર હો

તો આવી હો. ॥ મૂર્તિં ॥ ૧ ॥ છે આંખડી
 સમતા ભરી, ભવિ વૃન્દને શાતા કરી; કમોને એ
 કાપી રહી, તલવાર હો તો આવી હો ॥ મૂર્તિં
 ॥ ૨ ॥ સુધાભર્યું જીવન ધરે, જડ રાગના વિષો
 હરે; શુભ પ્રેમીની તૃષા હરે, શુભ કાંતિ હો તો
 આવી હો. ॥ મૂર્તિં ॥ ૩ ॥ દિલવર હમને જીવાડી,
 અમર એ કરશે સહી; આત્મકમલ 'લજ્જિ' તણી,
 પ્રેમાળ હો તો આવી હો. ॥ મૂર્તિં ॥ ૪ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.

(રાગ-જનારા જાય છે તું કાં)

જનારું જાય છે જીવન, જરા જિનવરને જપતો
 જા; હૃદયમાં રાખી જીનવરને, પુરાણા પાપ ધોતો જા.
 જનારું ૧ બનેલો પાપથી ભારે, વળી પાપો કરે
 શીદને; સજગતી હોળી હૈયાની, અરે જાલિમ !
 જુઝાતો જા. જનારું ૨ દયાસાગર પ્રભુ પારસ,

ઉછાળે જ્ઞાનની છાળો, ઉતારી વાસના વસ્ત્રો, અરે
 પામર ! તું નહાતો જા. જનારું ૩ જિગરમાં ડંખતાં
 દુઃખો, થયાં પાપે પીછાનીને, જિણુંદવર ધ્યાનની
 મસ્તી, વડે એને ઉડતો જા. જનારું ૪ અરે !
 આતમ બની શાણો, બતાવી શાણપણ તહારું, હઠાવી
 જૂઠી જગમાયા, ચેતન જ્યોતિ જગાતો જા. જનારું
 ૫ ખીલ્યાં જે ફુલડાં આજે, જરૂર તે કાલે કરમાશે,
 અખંડ આત્મકમલ-લખિય, તણી લય દિલ લગાતો
 જા. જનારું ૬

મહાવીર જન-સ્તવન.

(રાગ સર ફરોશીપી તમના.)

આહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરનાં ચરણો
 મલ્યાં, રોગ શોક દારિદ્ર્ય સઘળાં, જેહથી દૂરે ટલ્યાં
 ॥ આહા ॥ ૧ ॥ ફેરો ફેરો છે દુર્ગતિનો, શુભ
 ગતિ તરફેણમાં; અદ્યકાળે મોક્ષ પામી, વિચરશું

આનંદમાં. ॥ આહાં ॥ ૨ ॥ જેમના તપનો ન
 મહિમા, કરી શકે *શકેશ ભી; તેમને હું સ્તવું શું
 બાલક, શક્તિનો જ્યાં લેશ નહિ. ॥ આહાં ॥ ૩ ॥
 કામધેનુ કામ કુંલ, ચિંતામણી તું મિલ્યો; આજ
 મારે આંગણે, શ્રી વીર કલ્પતરૂ કલ્યો ॥ આહાં ॥ ૪ ॥
 ‘લબ્ધિ’ના લંડાર બહાલા, વીર વીર જપતાં થયા;
 ગૌતમ શ્રી મોક્ષધામી, એ પ્રભુની ખરી દયા.
 ॥ આહાં ॥ ૫ ॥

શ્રી મહાવીર જન-સ્તવન

(રાગ-મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા)

વીર તારું નામ બહાલું લાગે હો સ્વામ. શિવ
 સુખદાયા. (અંચલી.) ક્ષત્રિયકુળમાં જન્મ્યા જિણું-
 દજી, દિગ્ કુમરી હુલરાયા હો સ્વામ, ॥ શિવં ॥ ૧ ॥

(૪૫)

માથાના મુગટ છો આંખોના તારા; જન્મથી મેરૂ
કંપાયા હો સ્વામ. ॥ શિવ૦ ॥ મિત્રોની સાથે
રમત રમતાં, દેવ ભુજંગ રૂપ ઠાયા હો સ્વામ
॥ શિવ૦ ॥ ૩ ॥ નિર્ભય નાથે ભુજંગ ફેંકી,
આમલ કીડાને સોહાયા, હો સ્વામ, ॥ શિવ૦ ॥ ૪ ॥
મહાવીર નામ દેવનાથે ત્યાં દીધું, પંડિત વિસ્મય
પામ્યા, હો સ્વામ. ॥ શિવ૦ ॥ ૫ ॥ ચારિત્ર લખ
પ્રભુ કર્મો હટાઈ, કેવલ જ્ઞાન પ્રગટાયા, હો સ્વામ.
॥ શિવ૦ ॥ ૬ ॥ હિંસા, મૃષા ચોરી મૈથુન વારી,
પરિશ્રદ્ધ બુરા બતાયા હો સ્વામ. ॥ શિવ૦ ॥ ૭ ॥
આત્મકમલમાં શૈલીશી સાધી, શિવ “લખ્મિ” ઉપાયા
હો સ્વામ. ॥ શિવ૦ ॥ ૮ ॥

(૪૬)

આણીમંડન

શ્રી શાંતિજિન સ્તવન

(રાગ ઝટ ગગ્યો ચંદનદાર લાવો.)

ભાવિ ભાવે દેરાસર આવો, ત્રિણુંદવર જય
ખોલો; પછી પૂજન કરી શુભ ભાવે, હૃદય પટ
ખોલોને. (અંચલી)

સાખી—

શિવપુર જિનથી માગજો, માગી ભવનો અંત,
લાખ ચોરાશી વારવા, ક્યારે થઈશું અમે પ્રભુ સંત
ભવિ એમ ખોલોને. ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥

સાખી—

મેંધી માનવ જીંદગી, મેંધો પ્રભુનો જાપ,
જખી ચિત્તથી દૂર કરો, તમે કેટી જનમના પાપ.
હૃદયપટ ખોલોને. ભવિં ॥ ૨ ॥

(૪૭)

સાખી—

તું છે મારો સાહિબો, ને હું છું તારો દાસ,
દીનાનાથ મુજ પાપીને, પ્રભુ આપોને શિવપુર વાસ.
હૃદયપટ ખોલોને. ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥

સાખી—

“છાણિ” ગામનો રાજ્યો, નામે શાંતિ જિણુંદ,
આત્મકમલમાં ધ્યાવતાં, શુદ્ધ મલે “લખિધ”નો વૃંદ;
હૃદયપટ ખોલોને. ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિમંડન

આદિજન સ્તવન.

(રાગ—કાલી કમલી વાલે તુંમપે લાખખો સલામ)

સિદ્ધાચલના વાસી જનને કોડા પ્રણામ.
(અંચલી.) આદિ જિનવર સુખકર સ્વામી, તુમ
દર્શનથી શિવપદ ધામી; થયા છે અસંખ્ય, જનને

કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ વિમલગિરિના
 દર્શન કરતાં, લવોલવના તમ-તિમિર હરતાં,
 આનંદ અપાર, જનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥
 હું પાપી હું નીચ ગતિગામી, કંચનગિરિનું શરણું
 પામી; તરણું જરૂર, જનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥
 અણુધાર્યા આ સમયમાં દર્શન, કરતાં હૃદય
 થયું અતિ પરસન; જન ઉજ્જવલ, જનને કોડો
 પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ ગોડી પાર્શ્વ જનેશ્વર
 કેરી, કરણ પ્રતિષ્ઠા વિનતિ ઘણેરી; દર્શન પામ્યો
 માની, જનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥ સંવત
 ઓગણીશ નેવું વર્ષે, શુદ્ધ પંચમી કર્યા દર્શન હર્ષે;
 મહ્યો જ્યેષ્ઠ શુભ માસ, જનને કોડો પ્રણામ.
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥ આત્મકમલમાં સિદ્ધગિરિ ધ્યાને,
 જન લજાશે કેવળજ્ઞાને; “લઙ્ગિધસૂરિ” શિવધામ,
 જનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૬ ॥

પ્રભુ આંગી વખતે ગાવાનું સ્તવન.

કેવો સુંદર લાગે છે મારા પ્રભુજનો દેહાર.
 ઝગમગ ઝગમગ આંગીયાં સોહિ, જ્યોતિ હૈ અપરંપાર.
 કેવોં મસ્તકે મુગટ કાનમેં કુંડલ, દીપે અતિ મનોહાર.
 કેવોં બાંહે બંધ બાબુ બેરખાં સોહિ, મોહિ છે
 સુરનરનાર. કેવોં ત્રણ ગઠ ઉપર પ્રભુ બિરાજે,
 ભાવિક ઉદ્ધારન હાર. કેવોં આત્મકમલમાં લખિધ
 આપો, કરો જયંત ઉદ્ધાર. કેવોં

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ—મન લાગ્યું મારું લાગ્યું પ્રભુ તારા ધ્યાનમાં)

હિલ ચાહિ હિલ ચાહિ, પ્રભુ, તારી સેવના;
 પ્રભુ તારી સેવના, ગમે મોહી ટેવના. ॥ હિલ ચાહિ ॥૧॥
 ધ્યાન તે તારું મન છે તારું, તારી કામના; ગણધર
 મુનિવર ગુણીવર ધ્યાસા, તારા નામકા. ॥ હિલ ચાહિ

॥૨॥ તું મુજ પ્યારા, દિલ વસનારા, આઠો ધામના;
 પાંચ કોડ સહવાસી થયા છો, સિદ્ધિ ધામના. ॥ દિલ-
 આહોં ॥૩॥ પુંડરીક સ્વામી ગુણગણ ગામી, પુરો
 કામના; પુંડરીકગિરિ એ નામ પ્રકાશક તારી નામના.
 ॥ દિલ આહોં ॥ ૪ ॥ આત્મકમલમાં પ્રભુ ધ્યાનથી,
 ધારું વાસના; લખિધસૂરિ મુજ ફેરા ટાળો, ભવોભવ
 પાસના. ॥ દિલ આહોં ॥ ૫ ॥

શ્રી સુમતિજન સ્તવન.

(રાગ—મેરે મૌલા બુલાવો.....)

તારું ધ્યાન કરે મસ્તાન મને, મારૂ દીલ ચહે
 રહું તુજ કને; સંસારના જે મૂળ રૂપે તેં કષાયો
 કેળવ્યા, દુઃખના જે ડુંગરો, તે પાપથી મેં મેળવ્યા,
 હું રખડી રહ્યો છું ભવરૂપ વને ॥ તારું ॥ મારા
 જેવા દુર્ભાગીને, તારા વિના શરણું નહીં, જનરાજ-
 નું એ રાજ છોડી, ક્યાં બીજે કહેવું જઈ, રોકો

કર્મ પ્રભુ, જે મને નિત્ય હણે ॥ તારૂં ॥ નારકી
 મેં કદી, હા ઘોર દુઃખો છે સહ્યાં, અનંત દુઃખ
 નિગોહનાં, તે પ્રભુ મેં બહુ લહ્યાં, આપો રાહ
 જીવન સુખકાર બને ॥ તારૂં ॥ દેવલોકે દુઃખીયો,
 દુઃખી પશુ જીવન ધરી, માનવ જીવન ધરી, માનવ
 જીવન પણ દુઃખમાં, વિષુ ધર્મ હા એળે કરી,
 મને દીનને જોડો જીન ધર્મમાં ॥ તારૂં ॥ આપો
 ગતી મુજ પંચમી, પ્રમુ શિરતાજ છે, આતમ-કમલ
 વિકાશી, જહાજ શ્રી જીનરાજ છે; નથી આશ
 બાંધી રોં પ્રભુ અન્ય કને ॥ તારૂં ॥

ગિરનાર-નેમિજીન સ્તવન.

(રાગ-કાલી કમલી વાલે)

રૈવતગિરિના વાસી, જીનને કોડો પ્રણામ. નેમિ
 જીનેશ્વર આનંદ દાર્ઠ, નેમિ લેટણ શીહોર શહોરથી
 સંઘ લેવાઈ; દર્શન કરવા કાજ જીનને કોડો પ્રણામ.

(૫૨)

॥ રૈવં ॥ સંવત ઓગણીસ એકાણું વર્ષે, પોષ
વદી તેરશના દિવસે; લેટયા નેમિકુમાર, જીનને
કોટા પ્રણામ. ॥ રૈવં ॥ આત્મ કમલમાં જીનવર
સેવા; આપે મીઠા મુક્તિ મેવા, લગ્નિધ વરે શિવનાર,
જીનને કોટા પ્રણામ. ॥ રૈવં ॥

ભાગ ૪ થો.

(રાગ—નદી કિનારે બેઠેકે આઓ)

જ્ઞાન વાહન પર ચઢ કર આવો,

અધ્યાતમ દિલ ધ્યાવો;

જીનકા પલ પલ ધ્યાન ધરીને,

નિજ કરમકો કટાવો—જ્ઞાનં (૧)

તુમ જન જાવો આતમ રાજ,

સુમતિ જનું મેં રાની;

એક મેક હો ચેતન હમ તુમ,

શિવપુર માર્ગ સોહાવો—જ્ઞાનં (૨)

(૫૩)

કેવલજ્ઞાનકા ભાવ જગા કર,

ભવ વનકો હી દહાવો;

આત્મ-કમલકો ખૂબ ખિલાકર;

લગ્નિધસૂરિ સુખ પાવો-જ્ઞાન૦ (૩)

શ્રી ચંદ્રાનન જન સ્તવન.

(પૂજારી મોરે મંદિરમેં આગે)

પ્રભુજી મન મંદિરમેં આવો,

જ્ઞાનનદી સુરીતા સરિતામેં આ કર દિલકો ખડાવો.

પ્રભુજી૦

તેરે આગે મેં કરું પ્રાર્થના, ભવ દુઃખકો દહાવો;

કર્મકો વારો ભવિજનકે તુમ, શિવ કે સુખ દિલાવો.

પ્રભુજી૦ (૧)

દિલહમ ઉઠ રહ્યો કયોં પ્રભુજી, એ ખાતન સમજાવો;

જયું મન ઠામ એ આવે જનજી, એ મુજ માર્ગ ખતાવો.

પ્રભુજી૦ (૨)

‘શ્રી ચંદ્રાનન’ ચંદ્ર જ્યું શીતળ, શીતળતા ઉપજાવે;
આત્મ-કમલમેં દર્શન ખ્યાલી, લલિધસુરિકો પીલાવે.
પ્રભુજી ૦ (૩)

શ્રી સામાન્ય જીન સ્તવન.

(રાગ-એક અંગલા અને ન્યારા)

એક ધ્યાન પ્રભુ તારા,
બને મનવા જીસેં સારા (અંગલી ૦)
હોનેકો રંગલા, કમોના લંગલા.
શુદ્ધ ધર્મોકે દારા,
શિવમંદિર ખ્યારા ખ્યારા. —એક ૦ (૧)
ઇતના ઉંચા રંગલા હોવે; માનું આતમ ખ્યારા;
ધ્યાનકો ધરકે, જ્ઞાન-વાહન પર,
કુલે કાલે ચિત્ત હમારા. —એક ૦ (૨)
મંડાણ હો ગુણોકા, આતમમેં ખ્યારા;
ધ્યાન દિલકો ભરકે જીનકો,
લલિધ મેં સુખપાઇ. —એક ૦ (૩)

(૫૫)

શ્રી જીન સ્તવન.

(રાગ—લેલો લેલો, લેલો કાઈ ગજરા લેલો.)

ગાલો ગાલો. ગાલો....ગુણી ગુણુકો ગાલોં

શ્રી જીનવરકી મહેર મિલાર્,

પાર્ આનંદ કેરી છાયા.

ગાલોં (૧)

લાઈ રંગકા રેલા, બનો પ્રભુકા ચેલા,

એ દુનિયા દિવાની, જાણી જગકો ફાની, ગાલોં (૨)

શ્રી પ્રભુમેં દિલ ડાલી,

ચિત્ત ભાવોડી લાલી.

ગાલોં (૩)

જ્ઞાન ગુણાલી ધ્યાન ગુલાલી;

કર્મ રૂઠેં હૈ મુજ કે.

ગાલોં (૪)

એ તાજા ધ્યાન જીનેશ્વરકા,

એ શરણુ લેના શ્રી જીનજીકા.

ગાલોં (૫)

એ મુજ ગાઈ હો અન્તરકી,

તો પાવે આત્મ-કમલ લખિધ.

ગાલોં (૬)

(૫૬)

શ્રી જનપદ.

રાગ-નટ બહાર ત્રીતાલ,

(બન બન બન, મોહન આયે..)

[સ્થાઈ]

જન જન જન, સોહન ગાયે,
તોરે નામકી જન લગાઈ;

ખુબ સુહાઈ, સુગુણ તારે-જન૦ ૧

અંતરા—

હમરી દહેર કર મહેર કરત પ્રભુ,
શિર ઝુકાઈ મોરી માન તુમારે દારે-જન૦ ૨
આત્મ-કમલ પ્રભુ લગિધ ઝુલાવે,
નાથ વસાવેા સુખકર કિનારે ખ્યારે-જન૦ ૩

મહાવીર સ્વામી સ્તવન.

(રાગ—રાત આછા હૈ નયા રંગ જમાનેકે લીયે.)

યહાં આતેં હે પ્રભુ, ધર્મ જતાનેકે લિયે;
 જ્ઞાન દેતેં હે પ્રભુ, મોહ હટાનેકે લિયે. (અંચલી)
 દિલ રાજી હુઆ હૈ, પ્રભુજીની સુનકે હુઆ;
 અખીયામેં વિચરે, શાંતિ જગાનેકે લિયે. યહાં ૧
 કેસી અજબ હૈ સુરત, ખીંચે હૈ દિલકો ઝોહર;
 ખૂબી ક્યા હૈ હી તેરી માયા મિટાનેકે લિયે. યહાં ૨
 જહાં જાતે હેં પ્રભુ, લોક યું કરમાતે હૈ;
 ‘પ્રભુ મહાવીર આયે, કર્મ છડાનેકે લિયે. યહાં ૩
 સિદ્ધારથ કે દુલારા, ભવિકો એ ભાતા હૈ;
 કરો ખીજમત પ્રભુજી, મુક્તિ મિલાનેકે લિયે. યહાં ૪
 આત્મ—કમલમેં સ્વામી, તુમહી ખિરાજ રહો !
 લલિધસૂરિકી ભવ, ભાંતિ છડાનેકે લિયે. યહાં ૫

(૫૮)

સામાન્ય જીન સ્તવન.

(રાગ—કયા કારણ હૈ અખ રેનેકા.)

તેરે સેવા હમ કરનેકા,
આતમ મેં અખ હુવા ઉજિયાલા;
પાયા દર્શન શ્રી જીનવરકા,
ગયા અધેરા સખી જનમકા. તેરી સેવા૦ (૧)

કર્મ છાયે પ્રભુ ધનધો....ર,
ચૂરણ દર્શ સમીર નીકલા;
ક્ષિણમેં એ ઊડ જાવે. તેરી સેવા (૨)

તું ગુણ ધણુ ધન મો....ર,
પૂરણ ધમ તિમિર વિકલા;
વ્યાપ રહા મેરે તનમનમેં. તેરી સેવા૦ (૩)

આતમ—કમલ લયો અખ હો....ર,
દેહો નાથ મુજ લગિધ સકલા;
તેરા શરણુ હૈ, સચ્ચા જગમેં. તેરી સેવા૦ (૪)

(૫૬)

વેળલપુર (ભરૂચ) મંડન
શ્રી શાંતિજન-સ્તવન.

(રાગ-વિદાય વાલમ તમારી લેતાં.)

શાંતિ સુરત તમારી જોતાં,
શિર ઝુકે મુજ લળી લળીને;
વેળલપુરમાં આજ નિહાળી,
હૈદું હરખે હળી હળીને—શાંતિ૦ (૧)

તેજ સરોવર મુખ પર દીઠાં,
લાગે લવીના હૃદયમાં મીઠાં;
દર્શન અમૃત પીધું મુખેથી,
નયન ડોરો ભરી ભરીને—શાંતિ૦ (૨)

અમોને આશા પ્રભુ તમારી,
તમો વિના હૃદય આમારી,
મહિર કરો પ્રભુ હવે અમો પર,
મોહ દહે મુજ છળી છળીને—શાંતિ૦ (૩)

વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદન,

તોડો હમારા કર્મોકા કંદન;

આત્મિક આનંદ લહું અનંતો,

કતલ કર્મોની કરી કરીને—શાંતિ૦ (૪)

આત્મ-કમલમાં લખિધ લેવા,

પ્રેમે કરું જીન ચરણોની સેવા;

સેવાના મીઠા મેવાને પામી,

મુક્તિ ચહું કર્મ હરી હરીને—શાંતિ૦ (૫)

ખંભાતખંદર

સ્થંભન પાર્શ્વજીન સ્તવન.

(રાગ-નાગરવેલીયો રાપાવ.)

પ્રેમ ધર્મનો જગાવ, તારા શુદ્ધ ચિત્તમાં,

પ્રભુ પાર્શ્વજી વસાવ; તારા શુદ્ધ ચિત્તોમાં. (૧)

થંભણ પાર્શ્વનાથજી પ્યારા, છે રાગદ્વેષથી ન્યારા;

તારા કર્મને હટાવ, જાઈ શિવમહેલોમાં (૨)

(૬૧)

જીવ ચાર ગતિમાં રૂઢ્યો,

જો ધમ ભાવના ભૂઢ્યો;

સુંદર ભાવના જગાવ, તારા શુદ્ધ ચિત્તોમાં. (૩)

જીવ પુણ્ય ઉદય અહીં આવ્યો,

વળી મિથ્યા ભાવ વમાવ્યો;

જનરાજ ધર્મ સુહાયો, તારા શુદ્ધ ચિત્તોમાં. (૪)

રહો નિત્ય નામ જીન રટતા,

હટશે હૃદયની જડતા;

સુખ જામશે અનુપમ, તારા શુદ્ધ ચિત્તોમાં. (૫)

નિજ ચિત્ત ઠામ જો આવે,

“લઙ્કિધ” આત્મ-કમલમાં જાગે;

ગુણ ગણો અતિ ઉભરાશે, તારા શુદ્ધ ચિત્તોમાં. (૬)

શ્રી શીતળનાથ સ્તવન.

(રાગ-સાજન સુન સુપનેટી બાત.)

શ્રી શીતળ ઝાલો હમ હાથ,

જીનજી....

હો શ્રી શીતળ

(૬૨)

જિમ જિમ તુમ નામ દિલોમેં,

લાવે જન આનંદ ખરસાદ.

જનજી ૦ (૧)

મેરે સ્વામી, રસીલી તોરી પામી, મૂરતિ ગુણધામી,

આજ તો નાથ ભાગ્યે મિલી.

જનજી ૦ (૨)

દિલ મિલાકર, જ્ઞાન દિલાકર, દેદો ધર્મકી રીત;

આનુષાનુ પર સુપાર્શ્વ સોદે, વાસુપૂજ્ય જીવુંદ.

જનજી ૦ (૪)

કેસર પુષ્પસે કીજે અર્ચન, કરીએ ભજન સુખકાર;

ભવિયાં પલ પલ જપો જનરાય.

: જનજી ૦ (૪)

(સાખી)

આત્મકમલ લગિધ મિલે, જન જન જાપ સુરંગ;

શ્રી જનભક્તિ મન ભલી, કરે અનંગનો ભંગ

ભવિયાં પાવે શિરપુર સાત.

જનજી ૦ (૫)

(૬૩)

શ્રી સામાન્ય જન-પદ.

(રાગ-ઉડી હવામેં જાતી હૈ.)

રુચિ પ્રભુમેં હોતી હૈં,

હોતી રુચિ એ સ્વામ;

આવો પ્રભુજ દિલમેં મેરે;

નાસે કરમ નમ અઠા-રુચિં (૧)

પ્રભુકી સંગત રંગત લાવે,

શિવપુરસે મિલતી મતિયાં;

આત્મ-કમલમેં લગિધ લાવે,

ગ્રાહું શ્રી જનરાજ-રુચિં (૨)

શ્રી મુનિસુત્રતજન સ્તવન.

(રાગ-સખી કાંટા વાગ્યો રે મારે કાળજે.)

પ્રભુ મુનિસુત્રત સ્વામી વિનવું,

ભવ અટવીમાં જીવલડો ગભરાય રે.

પ્રભુ મુનિસુત્રતં (૧)

પ્રભુ નારદીનાં દુઃખ બાહુ સાંભરે,

ત્યાં તો મને પરમધામી, દેખી દુઃખ થાય રે.

પ્રભુ મુનિસુત્રતં (૨)

(૬૪)

— ૧ — ૩

ભાગ્યે હું ત્યાંથી બહાર આવીયો,

તોય દુઃખ પશુ ગતિમાં, મનુષ્યમાં પણ થાય રે.

પ્રભુ મુનિસુવ્રત૦ (૩)

પ્રભુ દેવગતિમાં દુઃખ દાખવ્યા,

મહાભાગ્યે મનુષ્ય થઈને, પામ્યો પ્રભુ પાય રે.

પ્રભુ મુનિસુવ્રત૦ (૪)

દર્શન તારું મદ્યું છે ભાગ્યથી,

પાટણ શહેરમાં આત્મ-કમલે 'લઙ્ગિધ' ગુણ-ગાયરે.

પ્રભુ મુનિસુવ્રત૦ (૫)

ભાગ ૫ મો.

શ્રી અક્ષયનિધિ તપનું સ્તવનું.

(રાગ-પદમ પ્રાણસે ખ્યારા.)

અક્ષયનિધિશ્રેષ્ઠ તપ ખ્યારા,

સેવો વધે ભાવની ધારા.

(અંચલી)

(૬૫)

પર્યુષણ પર્વ સુખકારા,
અક્ષયનિધિ તપના દ્વારા.

આરાધો ભાવે શિવકારા,
દેખાડે મોક્ષના દ્વારા.

અક્ષય૦ ૧

શ્રાવણ વદિ ચોથથી જાણો,
સંવત્સરી કાલ પરિમાણો;
પરમપદ અક્ષય ધારા,

મળે શિવ લક્ષ્મી સુખભારા.
પૂજા વર જ્ઞાનની કીર્ત્તે,

અક્ષય૦ ૨

શ્રુત કાઉત્સગ્ગ ચિત્ત દીર્ઘે;
રચો કુંભ શક્તિ અનુસારા,
કરો સ્વસ્તિક મનોહારા.

અક્ષય૦ ૩

નમો નાણુસ્સનુ ગણુણું,
ગણો ભવિ ? દો સહસ વારા;
વર્ષ એમ ચાર તક કરજો.
થવા ભવિ ભવથકી પારા.

અક્ષય૦ ૪

(૬૬)

કરમ બંધ જેહ મત્સરથી;
થયો તે જાશે તે તપથી;
કરી મહોચ્છવ અતિ સારા,
પારણ દિન ઉજવો પ્યારા.

અક્ષયં ૫

આતમ-કમલ હિતકારા,
તપોએ તપ કરમ વારા;
નિધિ નવ લખિય આધારા,
થશે જીવ કર્મથી ન્યારા.

અક્ષયં ૬

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

રાગ-દુર્ગાત્રિતાલ (મન મોહન મોરલી વાલે)
સ્થાઈ—

અહ્ભૂત અતિશય વાલા,

અતિશય વાલા દેવ નિરાલા અહ્

અંતરા—

ગુણીજન તોરા ગાન કરત હૈ,

નિશદિન દિલમેં ધ્યાન ધરત હૈ;

(૬૭)

શિવપુર સુખડાં વોહી લહત હૈ,
કુની ચારે ગળે ગુણ માલા અહો
અજરામર પદ વોહી વરત હૈ.

જન જન નિજ મુજ જાપ જપત હૈ;
કર્મ સકલકો સોહી ખપત હૈ,
સ્તવો પાર્શ્વપ્રભુ સુખશાલા અહો
શ્રી શંખેશ્વર દર્શ કરત હૈ,

દર્શન જ્ઞાન ચરિત્ર લહત હૈ;
આત્મકમલમેં ગુણકો ભરત હૈ,
લઙ્કિધરસૂરિ હરે ભવજાલા અહો

૬ (પ્રાર્થના.)

॥ સંપૂર્ણ જગતમાં ઈશ્વર એકજ—એ રાગ. ॥

સંપૂર્ણ જગતમાં એક તું મહાવીર, ઈતર સર્વ અધુરા;
વીતરાગ સુજ્ઞાની આપજ છો, અવગુણ અજ્ઞાની અધુરા—સંપૂર્ણ

— અંતરા —

કોઈના જીવનમાં દ્રેષ દીઠા, (૨) કોઈમાં મિથ્યાભિમાન—,,

કોઈ ધનધેલા કોઈ મનમેલા, કોઈ તનધેલા કોઈ વિષધેલા;
કોઈને ખ્યાસં છે માન,—પુરણ સર્વે પ્રભુ આપજ છે;
ચંદુ અમ જ્ઞાન અધુરાં—સંપૂર્ણ

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉન્નગરા.—એ રાગ)

દેખી શ્રી પાર્શ્વતાણી મૂરતિ અલગેલડી,
ઉજ્જવળ લયો અવતારરે. મોક્ષગામી લવથી ઉગારજો.

(શિવધામી)

મસ્તકે મુગટ સોહિ, કાને કુંડલીઆ

ગળે મોતનકા હાર રે....મોક્ષગામી લવથી ઉગારજો.

(શિવધામી)

પગલે પગલે એના ગુણો સંભારતો

અંતરમાં વિસરે ઉચાટ રે મોક્ષગામી લવથી ઉગારજો.

(શિવધામી)

આપના તે દર્શને આત્મા જગાડ્યો,

(૬૯)

જ્ઞાન દિપક પ્રગટાવ રે....મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો.
(શિવધામી)

આત્મા અનંતા પ્રભુ આપે ઉગાર્યા,
તારો સેવકને ભવપાર રે....મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો.
(શિવધામી)

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

લેશો નિસાસા પરણેતરના થાશું સુખી શીખેર.
પરણી થાશું દુઃખી.

પરણ્યા વિના સ્વામી ન જાઓ,
રાજીલ વિનવે નેમ પીયુજ પાછા વળો.
(નેમજી પાછા વળો.)

રહતી મુદી રીસાઈ ચાહ્યા,
તોરણીએથી કેમ પીયુજ પાછા વળો.
નેમજી કહેછે રાજીલ સુણજો,
નથી તુમારો વાંક પીયુજ પાછા વળો.
(નેમજી પાછા વળો.)

કુંવારા વિયોગ કર્મે લખાયો,

છુટે ન પડીયા ટાંક (રાજુલ ઘૈર્યધરો)

મુજને પરણી સ્વામી માંગો તો

આપું પિતાનું રાજ્ય (પિયુજી પાછા વળો)

(નેમજી પાછા વળો)

માલ મિલકત આપના ચરણે

જીવન તમારે કાજ (પિયુજી પાછા વળો)

(નેમજી પાછા વળો)

નેમજી ભાષે અળગા ન પરણું

સંયમ લઈશું આજ (રાજુલ ઘૈર્યધરો)

આત્મસિદ્ધિથી અમે લોગવશું

ત્રણ ભુવનનું રાજ્ય (રાજુલ ઘૈર્યધરો)

આઠે ભવે તમે રાખી છે પ્રિતડી

નવમે તને ન પ્રાણ (પિયુજી પાછા વળો)

(નેમજી પાછા વળો)

(૭૧)

સ્વામીજી થઈને સુખ લોગવીયા,

અનુભવથી નિધાન (પિયુજી પાછા વળો)

(નેમજી પાછા વળો)

આઠે ભવેની પ્રીતડી સાચી

નવમે પુરં હું કોડ (પિયુજી પાછા વળો)

(નેમજી પાછા વળો)

સંયમ લઈને સાથે વિચરીએ

પામીશું સુખ અજોડ (રાજુલ ધૈર્યધરો

૧૦ સમૂહ ગીત.

(રાગ ભૈરવી-ગતઓ ગતઓ ઐ મેરે સાધુ)

આવો આવો હે વીરસ્વામી, મારા અંતરમાં;

મારા અંતરમાં પધારો. મારા અંતરમાં....આવો૦

માન મોહ માયા મમતાનો, મમ અંતરમાં વાસ;

જખ તુમ આવો ત્રિશદાનંદન, પ્રગટે જ્ઞાન પ્રકાશ.... ,,

(૭૨)

આત્મ ચંદનપર કર્મ સર્પનું. નાથ અતિશય ભેર;
દૂર કરવાને તે દુષ્ટોને, આપ પધારો મોર.... ”
માયા આ સંસારતણી, બહુ વરતાવે કેર;
શ્યામ જીવનમાં આપ પધારો, થાયે લીલા લહેર.... ”
ભક્ત આપના શેઠ સુદર્શન, ચઢ્યા શૂળીએ સાચ;
આપ કૃપાએ થયું સિદ્ધાંતન, બન્યા દેવના તાજ.... ”
ચંદનખાલાને ખારણે આવ્યા, અભિગ્રહ પૂરણ કાજ;
હરખિત ચંદનખાલા નિરખી, પાછા વળ્યા ભગવાન;.... ”
રડતી ચંદનખાલા બોલે, ક્ષમા કરો ભગવાન;
કૃપા કરો મુજ રંકજ ઉપરે, હ્યો બાકુલા આજ.... ”
ખારે વ્રતમાં એક નહીં વ્રત, છતાં થશે ભગવાન;
શ્રેણીક ભક્તિ જાણી પ્રભુએ, કીધા આપ સમાન.... ”

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

(રાગ-મારી આંખલડીના ધાવ, કરતી હસી હસીને)

મહાવીર હરશન કેરા લાલ, લેજો હરખી હરખીને
પ્રભુના અંતરમાં સમભાવ, ભરજો હરખી હરખીને-મં
પ્રભુના મધુરા મધુરા ગાન, પ્રીતે સુની સુનીને
સુંણતા ભવના દુખડા જાય, પ્રીતે નમી નમીને-મં

અંતરો.

એ ભવીયા ભાવે ભજીને પામે છે મોક્ષનું ધામ
એ દીવ્ય મૂર્તિ શ્રીજીનવર કેરી, ઉતારે ભવપાર
જીવનમાં એક છે આધાર, પ્રીતે હરખી હરખીને
તારી મૂરતિ છે મનોહાર, પ્રીતે નમી નમીને
પ્રેમે જૈન ટોળી ગુણ ગાય, પ્રીતે નમી નમીને-મહાવીર

(૭૪)

શ્રી મહાવીર જિનપદ.

(કાવે તે રાગમાં-પ્રભુસે પ્રેમ ત્યાં હોજો)

પ્રભુનું ધ્યાન ત્યાં હોજો, શિરે ફરમાન ત્યાં હોજો
તમારી શિવ ભૂમિ જ્યાં અમારો વાસ ત્યાં હોજો-પ્ર૦
નહી રાગી નિરાગી છો, નથી દેષી ખુબી જિનની
રહીશું ત્યાં સેવીશું ત્યાં, જીવન ઉપહાર ત્યાં હોજો-પ્ર૦
કલ્યાં શ્રીવીરના ચરણો, થતી જ્યાં ધ્યાનની કેલી
જનમ એ ધામમાં મારો, દયાના નાથ ત્યાં હોજો-પ્ર૦
અનંત સુખ જ્યાં ભરીયું; ખુબી એ પુણ્ય ભૂમીની
મોહન એ ધામ દિખાડે સુયશ સુખકાર, ત્યાં હોજો-પ્ર૦

સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ-આ તો લાખેણી લજ્જન કહેવાય)

આ તો લાખેણી આંગી કહેવાય, શોભે જીનવરજી.
શુદ્ધ કેશર કસ્તુરી મહેકાય, શોભે જીનવરજી.

(૭૫)

પાંખો પ્રસરેલી તે સુંદર સોહાય, શોભે જનવરજ.
ભાવ અંતરના દર્શનથી નીરમળ રહે,
મૂર્તિ દેખીને અંતર પટ ભક્તિ વહે,
જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મીલાય, શોભે જનવરજ.
જ્ઞાન ઉપજે છે ભક્તિની ઓથે રહી,
જ્યોતિ પ્રગટે છે આત્માની શક્તિ ગ્રહી,
ચંદુ વિનંતિ ધ્યાને લેવાય, શોભે જનવરજ.

શ્રી સિદ્ધગિરિમંડન

આદિજન સ્તવન

(રાગ—કાલી કમલી વાલે તુમરે લાખ્ખો સલામ)

સિદ્ધાયલના વાસી જનને કોડો પ્રણામ.

(અંજલી.) આદિ જનવર સુખકર સ્વામી, તુમ
દર્શનથી શિવપદ ધામી; થયા છે અસંખ્ય, જનને
કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ વિમલગિરિના

દર્શન કરતાં, લવોલવના તમ-તિમિર હરતા;
 આનંદ અપાર, જીનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥
 હું પાપી હું નીચ ગતિગામી, કંચનગિરિનું શરણું
 પામી; તરશું જરૂર, જીનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥
 આશુધાર્યા આ સમયમાં દર્શન, કરતાં હૃદય
 થયું અતિ પરસન; જીવન ઉજવલ જીનને કોડો
 પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ ગોડી પાર્શ્વ જીનેશ્વર
 કેરી, કરણ પ્રતિષ્ઠા વિનતિ ઘણેરી; દર્શન પામ્યો
 માની, જીનને કોડો પ્રણામ. ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥
 સંવત ઓગણીશ નેવું વર્ષે, શુદ્ધ પંચમી કર્યા દર્શન
 હર્ષે; મલ્યો જ્યેષ્ઠ શુભ માસ, જીનને કોડો પ્રણામ
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૬ ॥ આત્મકમલમાં સિદ્ધગિરિ ધ્યાને,
 જીવન ભળશે કેવળજ્ઞાને; “લખ્મિસૂરિ” શિવધામ,
 જીનને કોડો પ્રણામ. સિદ્ધાં ॥ ૭ ॥

(૭૭)

ભાગ ૬ ઠો.

સિદ્ધાચલજનાં સ્તવનો.

(૧)

આંખડીએ રે મેં આજ શત્રુંજય દીઠો રે, સવા
લાખ ટકાનો દહાડો રે લાગે મુને મીઠો રે, સફળ
થયો રે મારા મનનો ઉમાયો વહાલા મારા ભવનો
સંશય ભાગ્યો રે, નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી
ચરણે પ્રભુજને લાગ્યો રે શત્રુંજય દીઠો રે. ૧.
માનવ ભવનો લાંહો લીજે, વહાલા મારા દેહડી
પાવન કીજે રે; સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી, પ્રેમે
પ્રદક્ષિણા દીજે રે. ૨. ૨. દૂધડે પખાળીને કેસર
ઘોળી, વહાલા મારા શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે; શ્રી
સિદ્ધાચળ નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી ધુજ્યારે. ૩.

(૭૮)

૩. શ્રીમુખ મુધર્મા સુરપતિ આગે, બહાલા મારા
વીરજીયુંદ એમ બોલે રે; ત્રણ ભુવનમાં તીરથ મોટું,
નહીં કોઈ શત્રુજય તોલે રે. શં ૪. ઈંદ્ર સરીખા
એ તીરથની, બહાલા મારા ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે
રે, કાયાની તો કાસળ કાઠી, સૂરજકુંડમાં નાહે રે,
શં ૫. કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધજેત્રે, બહાલા મારા
સાધુ અનંતા સીધ્યા રે, તે માટે એ તીરથ મોટું,
ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે. શં ૬. નાભિરાયા સુત
નયણે જોતાં, બહાલા મારા મેહ અમીરસ વુઠ્યા રે;
ઉદયરત્ન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર
ત્રુઠ્યા રે. શત્રુજય દીઠો રે. ૭.

(૨)

મનના મનોરથ સવિ કળ્યા એ, સિધ્યા વંછીત
કાજ, પૂજો ગિરિરાજને રે; પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો
એ, ભવજળ તરવા જહાજ. પૂજો ॥ ૧ ॥ મણિ

માણેક મુક્તાફળે એ, રજત કનકના કુલ; પૂજો
 કેસર ચંદર ઘસી ઘણાએ, ખીજ વસ્તુ અમૂલ.
 પૂજો ॥ ૨ ॥ છઠે અંગે દાખીઓ એ, આઠમે
 અંગે ભાખ; પૂજો સ્થિરાવલી પયન્ને વરણુઓ
 એ, એ આગમની શાખ, પૂજો ॥ ૩ ॥ વિમળ
 કરે ભવિલોકને એ; તેણે વિમળાચળ જાણુ, પૂજો
 શુકરાજથી વીસ્તર્યો એ; શત્રુજય ગુણખાણુ, પૂજો
 ॥ ૪ ॥ પુંડરીક ગણધરથી થયો એ, પુંડરીક ગિરિ
 ગુણધામ, પૂજો સુરનર કૃત એમ જાણીએ એ,
 ઉત્તમ એકવીસ નામ, પૂજો ॥ ૫ ॥ એ ગિરિવરના
 ગુણ ઘણાએ, વાણી એ નવી કહેવાય, પૂજો જાણે
 પણ કહી નવી શકે એ; મૂક ગુડને ન્યાય, પૂજો ॥
 ૬ ॥ ગિરિવર દરશન નવી કર્યો એ; તો રહ્યો
 ગરભાવાસ, પૂજો નમન દશ ન દરશન કર્યો એ,
 પૂરે મનની આશ, પૂજો ॥ ૭ ॥ આજ મહોદય

(૯૦)

મેં લલ્લો એ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ, પૂજો મણિ
ઉદ્યોત ગિરિ સેવતા એ, ઘર ઘર મંગળમાળ, પૂજો
ગિરિશજનેરે. ॥ ૮ ॥

(૩)

વિમળાચળ વિમળા પાણી, શીતળ તરૂ છાંય
ઠરાણી, રસવેધક કંચનખાણી, કહે ઈંદ્ર સુણો ઈંદ્રાણી.
સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો. હાંરે ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ
નહીં એવો. સનેહી સંત ૧ પટરી પાળી ઉલ્લ-
સીએ, છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કસીએ, મોહ મલ્લની
સામા ધસીએ, હાંરે વિમળાચળ વેગે વસીએ.
સનેહી ૨ અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમ-
ગિરિ હેલા હરીએ, પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, હાંરે
લવજલધી હેલા તરીએ. સનેહી ૦ ॥ ૩ ॥ શિવ-
મંદિર ચઢવા કાળે; સોપાનની પંક્તિ ગિરાળે,

(૮૧)

ચઢતાં સમકિતી છાજે, હાંરે દૂર ભવ્ય અભવ્ય તે
લાજે. સનેહીં ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા;
આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા, પરમાતમ ભાવ ભજંતા;
હાંરે સિદ્ધાચળ સિધ્યા અનંતા. સનેહીં ॥ ૫ ॥
હાંરે ષટ માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજ રાજ્ય
નેપાવે; બહીરંતર શત્રુ હરાવે; હાંરે શત્રુજય
નામ ધરાવે. સનેહીં ॥ ૬ ॥ પ્રણિધાને ભજે
ગિરિ જાચો, તીર્થકર નામ નીકાચો, મોહરાયને
લાગે તમાચો, હાંરે શુભવીર વિમલગિરિ સાચો.
સનેહીં ॥ ૭ ॥

(૪)

સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટયા રે ધન્ય ભાગ્ય હમારાં.
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે

(૮૨)

પારારે; રાયણ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી; પૂરણ નવાણું
વારા રે. ધન્ય૦ ॥ ૧ ॥ મૂળ નાયક શ્રી આદિ
જીનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા, અષ્ટ દ્રવ્ય શું
પૂજે ભાવે, સમક્ષિત મૂળ આધારા રે. ધન૦ ॥૨॥
ભાવભક્ષિત શું પ્રભુ ગુણ ગાવે, અપના જન્મ
સુધારા, યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યચ
ગતિ વારા રે. ધન૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી હું
આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા, પતિત ઉદ્ધારણ
ખિરૂદ તમારું, એ તીરથ જગ સારા રે. ધન૦ ॥૪॥
સંવત અઠાર ત્યાસી માસ આષાઠા, વહિ આઠમ
ભોમવારા, પ્રભુકે ચરણ પ્રતાપકે સંઘમે; ખીમારતન
પ્રભુ ખ્યારા રે. ધન ભાગ્ય હમારાં ॥ ૫ ॥

(૫)

મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચળે રે. દેખીને
હરખીત હોય. બિધિશું કીજે રે; જત્રા એહની રે

(૮૩)

ભવ ભવના દુઃખ જાય, માર્ગે ॥ ૧ ॥ પંચમે
આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમો તીરથ ન કેઈ;
મોટો મહિમારે જગમાં એહનો રે, આ ભરતે ઈહાં
જેય, માર્ગે ॥ ૨ ॥ ઇણુગિર આવ્યા રે, જીનવર
ગણુધરા રે; સિધ્યા સાધુ અનંત, કઠણુ કરમ પણુ
એ ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમ નીશાંત, માર્ગે
॥ ૩ ॥ જૈનધર્મ તે સાચો જાણીને રે, માનવ તીરથ
એ સ્થાંભ, સુરવર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે; કરતા
નાટારંભ, માર્ગે ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દહાડો રે, ધન
વેળા ધડીરે, ધરીએ હૃદય મોઝાર. જ્ઞાન વિમલસૂરિ
ગુણ એના ઘણા રે, કહેતાં નાવે પાર, માર્ગે ॥ ૫ ॥

(૬)

શ્રી રે સિદ્ધાચળા ભેટવા, મુજ મન અધિક
ઉમાયો, ઋષભજીવુંદ પૂજ કરી, લીજે ભવ તણો લાહે,

(૮૪)

શ્રીરે૦ ॥ ૧ ॥ મણીમયમૂરત શ્રીઋષભની, નીપાર્ઠ
અલિરામ, ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં રાખ્યા ભરતે નામ,
શ્રીરે૦ ॥ ૨ ॥ નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આઠ્યા
સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી, શેત્રુંજી સમો તીર્થ નહીં, બોલ્યા
સીમંધર વાણી, શ્રીરે૦ ॥ ૩ ॥ પૂર્વ નવાણું સમો-
સર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભજીજીવંદ, રામ પાંડવ મુક્તે
ગયા, પાખ્યા પરમાનંદ, શ્રીરે૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વ પુન્ય
પસાયથી, પુંડરીક ગિરિ પાયો, કાન્તિવિજય હરખે
કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો, શ્રીરે૦ ॥ ૫ ॥

(૭)

આજે આનંદ વયો, શ્રી સિદ્ધાચળ નીરખી
ધન્ય દીન આજનો, મારે આંગણે મોતીડે મેહ વુઠ્યા,
મારે કુલદેવા આપે તુઠ્યા; હું તો રાયણ ચિંતામણી
કર પાયો, આજ મારે કામ કુંભ ઘેર આયોરે, આ૦
॥ ૧ ॥ મારે આંગણે કલ્પતરૂ કળીઓ, મારે પુન્ય યોગ

ઊદય બળીયો; સંઘવી તે મોહી પ્રેમચંદે; સંઘ ચલાવ્યો
 ઉછરંગે; આં ॥ ૨ ॥ જેણે લખી કંકોતરી દેશોદેશે,
 તમે યાત્રાએ આવજો શુભ વેશે, સહુ દેશદેશનો સંઘ
 આવે, એ તો પુન્ય પરીબળ ઘણું સોહાવે રે, આં
 ॥ ૩ ॥ કોઈ અવહારી ને લટકાળા, કોઈ ઉત્તમ જીવ
 છહરીવાળા, કોઈ શીયળવંતાને પાયે ચાલે, તો કોઈ
 સચિત્ત તણા વળી પરીહારારે, આં ॥ ૪ ॥ વિજય
 ધર્મસૂરિ ને તપગચ્છ રાયા, સિદ્ધશ્રેત્રે ફરસવાને
 સહુ આવ્યા, ગિરિ ફરસીને આનંદ પાયા, મેં તો
 પૂજ્યા ઋષભજીવુંદના પાયારે, આં ॥ ૫ ॥ ઈણી
 ગિરિવરિએ અણુસણ કીધાં, કોઈ ઉત્તમ જીવ સાધુ
 સિદ્ધા, કોઈ ઉત્તમ એ ગિરિવર રાયા, ફરગી કીજે
 નિર્મળ કાયા રે; આં ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાર
 સાડત્રીશ વરસે, ચૈતર શુદ્ધ તેરશ દિન હરખે, સંઘ
 ભૃગુવારે ભલો જશ લીધો, સંઘ સ્વામીવત્સલ
 બહુ કીધારે, આં ॥ ૭ ॥ એ તો રાજનગર

(૮૬)

સંઘ માંહી, રથ રથ યાત્રાદિક કરે ઉછાંહી, માંહી
પટણી સંઘ સાથે આવે, ગિરિ પદ્મવિજય પુન્ય
પાથે રે, આજે ॥ ૮ ॥

(૯)

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમળગિરિ, યાત્રા નવાણું
કરીએ. પૂરવ નવાણું વાર શત્રુજય ગિરિ, ઋષભ-
જીજ્ઞંદ સમોસરીએ, વિં યાં ॥ ૧ ॥ કોડી સહસ
ભવ પાતક તુટે, શેત્રુંજી સામા ડગ ભરીએ, વિં
યાં ॥ ૨ ॥ સાત છઠ દોઢ અઠમ તપસ્યા; કરી ચઢીએ
ગિરિવરીએ. વિં યાં ॥ ૩ ॥ પુંડરીક પદ જપીએ મન
હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ, વિં યાં ॥ ૪ ॥ પાપી
અભવ્ય ન નજરે દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ, વિં
યાં ॥ ૫ ॥ ભૂમિ સંથારો ને નારી તણેા સંગ, હર
થકી પરિહરીએ, વિં યાં ॥ ૬ ॥ એકલ આહારી ને
સચિત પરિહારી. ગુરૂ સાથે પદ ચરીએ, વિં યાં

(૮૭)

॥ ૭ ॥ પડિઝમણા દોય વિધિશું કરીએ, પાપપહલ
પરિહરીએ, વિં યાં ॥ ૮ ॥ કલિકાલે એ તીરથ
મોટું, પ્રવહણુ જેમ ભરદરીએ, વિં યાં ॥ ૯ ॥
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરીએ,
વિમલગિરિ જાત્રા નવાણું કરીએ, ॥ ૧૦ ॥

(૯)

તમે તો ભલે ગિરાંજેશુ, શ્રી નિદાચળ કે
વાસી, સાહિબ ભલે, ગિરાંજેશુ, મરૂદેવીનો નંદન
રૂડો, નાભિ નરિંદ મહાર; જુગલા ધર્મ નિવારણુ
આવ્યા પૂરવ નવાણું વાર, તમે તોં ॥ ૧ ॥ મૂળ-
દેવને સનમુખ રાંજે, પુંડરીક ગણધાર, પાંચ કોડ શ્યું
ચૈત્રી પૂનમે, વરીઆ શીવ વધુ સાર, તમે તોં
॥ ૨ ॥ સહસક્રૂટ દક્ષિણ ગિરાંજે, જનવર સહસ
ચોવીસ, ચઉદસેં બાવન ગણધરના, પગલાં પૂજે
જગીશ, તમે તોં ॥ ૩ ॥ પ્રભુ પગલાં રાયણુ

હોં, પૂજી પરમાણુંદ, અષ્ટાપદ ચઠવીસ જીનેશ્વર,
 સમ્મેત વીશ જીણુંદ, તમે તોં ॥ ૪ ॥ મેરૂ પર્વત
 ચૈત્ય ઘણેરાં, ચઠિમુખ જિંખ અનેક, ખાવન જીના-
 લય દેવળ નીરખી, હરખ બહુ અતિરેક, તમે તોં
 ॥ ૫ ॥ સહસ્રકૃણાં ને શામળા પાસજી, સમવસ-
 રણ મંડાણ, છીપાવશી ને ખરતરવશી કંઈ પ્રેમા-
 વશી પરમાણુ, તમે તોં ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાર
 ઓગણપચાસે, ફાગણ અષ્ટમી દિન; ઉજવળ પછે
 ઉજવળ હુઓ, ગિરિ ફરત્યા મુજ મન, તમે તોં
 ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિ જીનજિંખ નિહાળી, સાંભળી સિદ્ધની
 શ્રેણી; ઉત્તમ ગિરિવર કેળીપરે વિસરે, પદા વિજય
 કહે જોણ, તમે તોં ભલે ગિરાજેજી ॥ ૮ ॥

ભાગ ૭ મો.

(૧)

શ્રી ઋષભદેવજીનાં સ્તવનો.

માતા મરૂદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂરતિ મારું
 મન લોભાણું જી, મારું દિલ લોભાણું જી, દેખીં
 ॥ ૧ ॥ કરુણાનાગર કરુણાસાગર કાયા કંચનવાન,
 ધોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન,
 માતાં ॥ ૨ ॥ ત્રિગટે જોસી ધર્મ કહંતા, સુણે
 પર્ષદા બાર, જોજન ગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી
 જળધાર, માતાં ॥ ૩ ॥ ઉર્વશી રૂડી અપચ્છરા ને
 રામા છે મનરંગ, પાયે નેપુર રસજળે કાંઈ, કરતી
 નાટારંભ, માતાં ॥ ૪ ॥ તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિધાતા,
 તું જગ તારણુહાર; તુજ સરિખા નહીં દેવ જગ-
 તમાં, અરવડીઆ આધાર, માતાં ॥ ૫ ॥ તુંહી
 બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તું જગતનો દેવ, સુરનર કિન્નર

(૨૯૦)

વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ્મસેવ, માતા૦ ॥ ૬ ॥ શ્રી
સિદ્ધાચલ તીરથ કેરો. રાજા ઋષભજીવંદ, કીર્તિ કરે
માણિકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવભય કુંદ, માતા૦ ॥ ૭ ॥

(૨)

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, જાસ સુગંધી રે કાય;
કદપવૃક્ષ પરે તાસ ઇંદ્રાણી નયન જે ભુંગ પરે લપ-
ટાય. ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ નવિ નડે, અમૃત જે
આસ્વાદ; તેહથી પ્રતિહત તેહ માનું કોઈ નવી કરે,
જગમાં તુમ શું રે વાદ. ॥ ૨ ॥ વિગર ધોઈ તુજ નિર-
મણી, કાયા કંચનવાન; નહિ પ્રસ્વેદ લગાર તારે તું
તેહને, જે ધરે તાહરું ધ્યાન. ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો તુજ
મન થકી, તેહમાં ચિત્ત ન કોઈ; રૂધિર આમીષ-
થી રોગ ગયો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય.
॥ ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ કમળ સમે, તુજ લોકોત્તર વાત;
દેખે ન આહાર નીહાર ચરમચક્ષુ ધણી, એવા તુજ
અવહાત. ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય મૂળથી, આગણીશ

(૯૧)

દેવના કીધ; કમ ખખ્યાથી અગ્યાર ચોત્રીસ ઇમ અતિ-
શયા, સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ. ॥ ૬ ॥ જન ઉત્તમ ગુણ
ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ, પદ્મવિજય કહે એક
સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય અભંગ. પ્ર૦ ૭

(૩)

ઋષભ જીનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે, ચોર ન
ચાહુ રે કંત; રીઝયો સાહેબ સંગ ન પરિહરે રે,
ભાંગે સાદિ અનંત. ઋષભ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રીત સગાઈ
રે જગમાં સહુ કરેરે, પ્રીત સગાઈ ન કોઈ; પ્રીત
સગાઈ રે નિરૂપાધિક કહી રે, સોપાધિક ધન ખોય.
ઋષભ૦ ॥ ૨ ॥ કોઈ કંથ કરણ કાષ ભક્ષણ કરે રે,
મીલણું કંથને ધાય; એ મેળો નવી કહીએ સંભવે
રે, મેળો ઠામ ન ઠાય. ઋષભ૦ ॥ ૩ ॥ કોઈ પતિ-
રંજન અતિ ઘણું તપ કરે રે, પતિ રંજન તન તાપ;
એ પતિ રંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ
મિલાપ. ઋષભ૦ ॥ ૪ ॥ કોઈ કહે લીલા રે અલખે

(૯૨)

અલખ તણી રે, લખપૂરે મન આશ; દોષ રહિતને લીલા
નવિ ઘટે રે, લીલા દોષ વિલાસ. ઋષભ ૦ ॥ ૫ ॥
ચિત્ત પ્રસન્ને રે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજા અખં-
દિત એહ; કપટ રહિત ધર્મ આતમ અરપણા રે;
આનંદધન પદ રેહ. ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥

(૪)

બાળપણે આપણુ સસનેહી, રમતાં નવનવે વેષે;
આજ તમે પામ્યા પ્રભુતાર્થ, અમે તો સંસારીને વેષે
હો પ્રભુજી, એલંલડે મત ખીજો. ॥ ૧ ॥ જો તુમ
ધ્યાતા શિવસુખ લહીએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે; પણ
ભવ સ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન મુક્તિ બાચે
હો પ્રભુજી, એલંલડે મત ખીજો. ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ
નિવાસ લહે ભવી સિદ્ધિ, તેમાં શો આડ તુમારો;
તો ઉપગાર તમારો વહીએ, અભવ્ય સિદ્ધને તારો
હો પ્રભુજી, એ ૦ ॥ ૩ ॥ નાણુ રચણ પામી એકાન્તે,
ધર્મ બેઠા મેવાસી; તેહ માહિલો એક અંશ જો આપો,

તે પાતે સાળાશી હો પ્રભુજી, ઓઁ ॥ ૪ ॥ અક્ષ-
યપદ દેતા ભવિજનને, સંકીરણતા નવી થાએ; શિવ-
પદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ લેતા શું જાએ
હો પ્રભુજી, ઓઁ ॥ ૫ ॥ સેવા ગુણ રંજ્યો ભવિજનને,
જો તમે કરો વડ ભાગી; તો તમે સ્વામી કેમ કહે-
વાશે, નિર્મળ ને નિરાગી હો પ્રભુજી, ઓઁ ॥ ૬ ॥
નાસિનંદન જગ વંદન પ્યારો, જગગુરુ જગ હિત-
કારી; રૂપ વિષ્ણુવનો મોહન પલણે, વૃષભ લંછન
બલિહારી હો પ્રભુજી, ઓલંભડે મત ખીજો. ॥૭॥

(૫)

ઋષભદેવનું સ્તવન.

જગજીવન જગ વાલ હો, મરુદેવીનો નંદ લાલરે.
સુખ દીઠે સુખ ઊપજે, દર્શન અતિહિ આનંદ લાલરે,
જગઁ ॥ ૧ ॥ આંખડી અંબુજ પાંખડી, અષ્ટમી
શશી સમ ભાલ લાલરે; વદન તે શારદ અંદલો,

વાણી અતિહી રસાલ લાલરે, જગ૦ ॥ ૨ ॥ લક્ષણ
 અંગે વિરાજતાં, અડહીય સહસ્ત ઉદાર લાલરે,
 રેખાકર ચરણાદિ કે, અભ્યંતર નહિ પાર લાલરે;
 જગ૦ ॥ ૩ ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણ
 શ્રેષ્ઠ ઘડીયું અંગ લાલરે, ભાગ્ય કીડાં થકી આવીયું,
 અચરીજ એહ ઉત્તંગ લાલરે; જગ૦ ॥ ૪ ॥ ગુણ
 સઘળા અંગે ધર્યા, દૂર કર્યા સર્વિ દોષ લાલરે, વાચક
 પ્રશ વિજયે થુણ્યો, દેજો મુખનો પોષ લાલરે,
 ॥ ૫ ॥ જગજીવન૦

(૬)

શા માટે સાહિબ સામું ન જુઓ, હું થયો છું
 મુમ ગુણ રાગી રે; બોલ બીજા સાથે નવી બોલું,
 ૧ ગમે તે વાત અનેરી, પ્રભુજી, મારા૦ ॥૧॥ જોરે
 પોતાનો કરીને જાણો, તો મુજ સમક્ષિ વાસો

પ્રભુજીરે, ભલો ભુંડો પણ ભક્ત તમારો, દર્ધ
 દિલાસો વાસો પ્રભુજી, મારાં ॥ ૨ ॥ છેલ છળીલો
 દેવ છોગાળો, અલવેસર અવિનાશી પ્રભુજી રે; હૃદ-
 યનો વાસી પ્રભુ મુજને મળીયો, નમું હું નિત્ય
 શિર નામી પ્રભુજી, મારાં ॥ ૩ ॥ હનુએ હૃદયમાં
 હોંશ ધણી છે; થયો છું તુજ ગુણ રાગી પ્રભુજી રે;
 ભીડભંજન પ્રભુ ભક્તિના જોરે, જલમ વાસના જાગી
 પ્રભુજી, મારાં ॥ ૪ ॥ આપ સ્વરૂપ દેખાડો, આછો
 પરદો ખોલોને પ્રભુજી; પ્રેમ ઉદય પગ પગથીએ
 ચડતાં, ન રહે લાભનો લાંછો પ્રભુજી. મારાં ॥ ૫ ॥

શ્રી આદિજિન વિનંતિ.

સુણ જનવર શેત્રુંજી ધણીજી રે, દાસતાણી અર
 દાસ; તુજ આગળ બાળક પરેજી. હું તો કરું વિશ્વાસરે
 જનજી: મજ પાપીને તાર તં તો કરુણા રસ

ભર્યોજી રે, તું સહુનો હિતકાર રે જીનજી, મુજઠ
 ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણ તો નહીં લવ-
 લેશ; પરગુણ પેખી નવી શકુંજી, કેમ સંસાર તરેશ
 રે જીનજી, મુજઠ ॥ ૨ ॥ જીવ તણા વધ મેં કર્યાજી,
 બોલ્યા મૃષાવાદ; કપટ કરી પર ધન હર્યાજી, સેવ્યા
 વિષય સંવાદરે જીનજી, મુજઠ ॥ ૩ ॥ હું લંપટ
 હું લાલચુંજી, કર્મ કીધાં કોઈ કોડ; ત્રણ ભુવનમાં
 કો નહીંજી, જે આવે મુજ જોડ રે જીનજી, મુજઠ
 ॥ ૪ ॥ છિદ્ર પરાયા અહોનીશેજી, જો તો રહું જગ-
 નાથ; કુગતિ તણી કરણી કરીજી, જોડયો તેહ શું
 સાથરે જીનજી, મુજઠ ॥ ૫ ॥ કુમતિ કુટીલ કદા-
 અહજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી માહ-
 રીજી, શી સંભળાવું તુજરે જીનજી, મુજઠ ॥ ૬ ॥
 પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું રે આથ;
 ઉંચા તરૂવર મોરીયાજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે

જીનજી, મુજાં ॥૭૭॥ વિણ ખાધા વિણ ભોગવ્યાજી,
 ફેગટ કરમ બંધાય; આર્તધ્યાન મીઠે નહીંજી,
 કીજે કવણ ઉપાય રે જીનજી, મુજાં ॥ ૮ ॥ કાજખથી
 પણ શામળાજી, મારા મન પરિણામ; સોણામાંહી
 તાહરંજી. સંભારં નહીં નામરે જીનજી, મુજાં ॥૯॥
 મુગ્ધ લોક ઠગવા ભણીજી, કરં અનેક પ્રપંચ; કૂડ
 કપટ બહુ કેળવીજી, પાપતાણાં કરં સંચરે જીં મુજાં
 ॥૧૦॥ મન ચંચળ ન રહે કીમેજી, રાચે રમાણી રે
 રૂપ; કામ વિટંબણા શી કહુંજી, પડીશ હું દુરગતિ
 કૂપરે જીં મુજાં ॥ ૧૧ ॥ કીશ્યા કહું ગુણ માહ
 રાજી, કીશ્યા કહું અપવાદ; જેમ જેમ સંભારં
 હૈયેજી, તેમ તેમ વાધે વિખવાદ રે જીનજી મુજાં
 ॥ ૧૨ ॥ ગિરઆ તે નવી લેખવેજી, નગુણ સેવકની
 વાત; નીચ તણે પણ મંદિરેજી, ચંદ્ર ન ટાળે જ્યો-
 તરે જીનજી, મુજાં ॥ ૧૩ ॥ નિર્ગુણા તો પણ તાહ-

રોજી, નામ ધરાવ્યું દાસ; કૃપા કરી સંભારજોજી,
 પૂરજો મુજ મન આશરે જીનજી, મુજ ૦ ॥ ૧૪ ॥
 પાપી જાણી મુજ ભાણીજી, મત મુકો રે વિસાર;
 વિષ હજાહજા આદર્યોજી, ઈશ્વર ન તજે તાસ રે
 જીનજી, મુજ ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઉત્તમ ગુણકારી હુએજી,
 સ્વાર્થ વિના સુજાણુ; કરસણ સીંચે સર ભરેજી, મેહ
 ન માગે દાણ રે જીનજી, મુજ ૦ ॥ ૧૬ ॥ તું ઉપકારી
 ગુણ નીલોજી, તું સેવક પ્રતીપાળ; તું સમરથ સુખ
 પૂરવાજી, કર મહારી સંભાળરે જી ૦ મુજ ૦ ॥ ૧૭ ॥
 તુજને શું કહીએ ઘણુંજી, તું સહુ વાતે રે જાણુ;
 મુજને થાજો સાહીબાજી. ભવોભવ તારી આણ રે
 જીનજી, મુજ ૦ ॥ ૧૮ ॥ નાભિરાયા કુલ ચંદ્રોજી,
 મરૂદેવીનો નંદ; કહે જીન હરખ નીવારજ્યોજી,
 દેજો પરમાનંદરે જીનજી, મુજ પાપીને તાર. ॥ ૧૯ ॥

॥ ॐ अर्हम् नमः ॥

शासनसम्राट् सूरियकवर्ति आ. म. श्रीमद् विजय
नेमिसूरीश्वर७ महाराजना पट्टावंकार
आ. म. श्रीमद् विजय द्वावण्यसूरीश्वर७
म. ना शिष्यरत्न मुनिराज
श्रीदक्षविजय७ विरचित

‘श्री नूतन जिनस्तवनमाला’
नां स्तवनो.

१ प्रार्थनारूप सामान्य-जिन-स्तवन.

(એક સહારા તેરા પ્રભુજી, એક સહારા તેરા-એ રાગ.)

એક સહારા તેરા જિનજી ! એક સહારા તેરા.

મેં હું ખ્યાસી, તુમ દર્શનકા, દેદો દર્શ તુમેરા;—

તાત તું હિ હૈ, બ્રાત તું હિ હૈ, અપને જીકા જાન તુંહિ હૈ;

જૈસા ચંદ્ર ચકેરા-જિનજી ! જૈસા ચંદ્ર ચકેરા....એક૦ ૧

મેં હું સેવક તુમ ચરણોંકા, કર મુજ હિલમેં ડેરા;
 રાગ નહિં હૈ, દેવ નહિં હૈ, તુમરે મનમેં મોહ નહિં હૈ,
 તૂંહિ દેવ બહેરા-જિનજી ! તૂંહિ દેવ બહેરા...એકં ૨
 નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ શિશુકા, હરદે ભવકા ફેરા;
 મોહ હટાદે, જ્યોતિ જગાદે, અપને મનકા તાર મિલાદે.
 હર મિથ્યા અંધેરા-જિનજી ! હર મિથ્યા અંધેરા...એકં ૩

૨. સામાન્ય જિન-રતવન.

(રાગ-આયા દાર તુમહારે, રામા ! આયા દાર તુમહારે)
 આયા દાર તુમહારે દાદા ! આયા દાર તુમહારે....(ટેક)
 અખુઅખુ અખુકે જ્યોતિ વહન પર, મોહ તિમીર વિહારે.
 દાદા ! આયા દાર તુમહારે. (૧)
 પરમપ્રતાપી ! સુરનર નારી, -નાયક દાસ તિહારે.
 દાદા ! આયા દાર તુમહારે. (૨)
 જીવન-નૈયા, ભવ સરવરસે, તુમ જિન કૌન ઉગારે ?
 દાદા ! આયા દાર તુમહારે. (૩)

(૧૦૧)

નેમિ-લાવણ્યસૂરિ ચરણોંકા, સેવક દક્ષ સહારે.

હાહા ! આયા દાર તુમ્હારે. (૪)

નેક નજર કર તારો જિનજી ! દીન દયાલ દિલારે !

હાહા ! આયા દાર તુમ્હારે. (૫)

૩. શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનનું સ્તવન.

(બન ચલે રામ રઘુરાઇ, ઓર મંગ જનકી માઇ—એ રાગ)

પલ પલે પાર્શ્વ પ્રભુ ધ્યાઈ, છોર મમત મોહકી જાઈ,

શિવપદ પાના લાઈ !....પલ પલે૦ ૧

તીન ભુવનકે દીપક જિનને, કેવલ જ્યોતિ જગાઈ,

પાસ પાસ રટતે ભવિજનને, શિવપુર પાસ મિલાઈ,

જો જિન પ્રેમ હિંડોલે ડોલે, સો પાવે પ્રભુતાઈ. પલ પલે૦ ૨

દીનદયાલે દયા દિલ લાઈ, નવકારકો સુનાઈ,

જલતી નાગકી જોરી બચાઈ, સ્વર્ગપુરી પહુચાઈ,

નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ ભજત હૈ, પાસ ચરન સુખદાઈ.

....પલ પલે૦ ૩

(૧૦૨)

૪. શ્રી નેમિનાથજિન સ્તવન.

(રામસે કોઈ મિલાદે—એ રાગ)

નેમસે કોઈ મિલાદે, મુઝે—નેમસે કોઈ મિલાદે.
જિન બાદલકા બિમલા ચંદા, ચિત્ત-ચકોરે લગાદે.

મુઝે નેમસે કોઈ મિલાદે. ૧

કોઈ કહે વેા રૈવતગિરિમેં, કોઈ કહે સહસાવનમેં,
કોઈ કહે ગિરિકે કંદરમેં, કોઈ કહે ધ્યાનીકે ઘરમેં,
મીલ સકું મેં જિનકો છિનમેં, ઐસા રાહ દિખાદે.

મુઝે નેમસે કોઈ મિલાદે. ૨

રાજુલ વલવલતી યું દિલમેં, નેમિ-ચરણ-લાવણ્ય-કમલમેં,
માધુકરી વૃત્તિ ધરી જગમેં, જ્યોતસે જ્યોત મીલાઈ પલમેં.
દક્ષ કહે શ્રી નેમિજિનસે, ઐસી જ્યોત જગાદે.

મુઝે નેમસે કોઈ મિલાદે. ૩

૫. સામાન્ય જિન-સ્તવન.

(મેં તો આરતિ ઉતારું રાધેશ્યામકીરે—એ રાહ)

(રાગિની—ગરબા, તાલ—કહરવા)

મેં તો મૂરતિ બુહારું જિનરાજકીરે,
જિનરાજકીરે જગતાજકીરે—મેં તો ૧

લક્ષ્મીકે પિયૂષ ઘોલ, લગાકે રંગ ચોલ,

મિથ્યા પડલ ખોલ ખોલ (૨)

મેં તો સૂરતિ નિહારું વીતરાગકીરે—મેં તો ૨
ક્ષમાકે કટાર ધાર, કમૌં કે કટક સંહાર,

શિવ લહું સાર સાર (૨)

નેમિ—લાવણ્ય—દક્ષ—વાણી સુણી રે—મેં તો ૩

૬. સામાન્ય જિન સ્તવન.

(બન્દે ! નાવકા લંગર છોડ—એ રાહ.)

[રાગિની ભાટિયાલી; તાલ—કહરવા.]

ખ્યારે ! ભવકા બંધન તોડ, ખ્યારે !

ભવકા બંધન છોડ. (ટેક.)

(૧૦૪)

હરકે મેરી કર્મકી કિલિયા; ભવકા બંધન તોડ.

ખ્યારે !૦ ભવકા બંધન છોડ. ૧

તું એક મેરા જીવનસાથી, ઔર સભી હૈ સ્વારથ સાથી,

ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે !૦ ૨

જયુ ગૈયા જિન બાછરે ઇકલે, ત્યુ સૈયા જિન હમ હૈ વિકલે,

ભવકા બંધન તોડ. ખ્યારે !૦ ૩

નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ સહાયા, જિનવર ! વંદન કેડ,

ખ્યારે ! જિનવર ! વંદન કેડ. ખ્યારે ! ભવકા બંધન તોડ. ૪

૭. શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન-સ્તવન.

(રાગ-યમન કલ્યાણ; તાલ ત્રિતાલ)

[સ્થાયિ-]

જિનવર ચંદ સહાઈ, સૈયા મોરા-જિનવર૦

પાયેંગે જબ દરશન, પિયા મોરા-

ચિત્ત-ચકોર હસાઈ. સૈયા મોરા-જિનવર૦ ૧

(૧૦૫)

[આંતરો—]

જખહુ જિનજી દિલ લાયેંગે, પિયા મોરા—

સમકિત સર ઉલસાઈ, સૈયા મોરા—જિનવર૦ ૨

[અલોગ—]

નેમિ—લાવાણ્ય—દક્ષ—કુસુદકે સૈયા મોરા—

ચંદ્રમલ સુખદાઈ, પિયા મોરા—જિનવર૦ ૩

૮. શ્રી જિનપૂજના—પદ્યમ્

(મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉજ્જગરા—એ રાગ)

બહાલી લાગે છે મને, જિનની સુપૂજના,

આપે આનંદ અપારરે—જિનવર કેરી સુપૂજના. (ટેક.)

નિર્મળ જીવને, જિન નહવરાવતાં,

વિમળ જીવન ધારરે, જિનવર કેરી૦ બહાલી૦ ૧

શમરસ ચંદને, ભક્તિનાં કુલકે,

પૂજા નવ અંગે ઉદારરે, જિનવર કેરી૦ બહાલી૦ ૨

સુધર્મધ્યાન ધૂપે, જ્ઞાન પ્રદીપે,

કુમતિ તિમીરને વારરે, જિનવર કેરી૦ બહાલી૦ ૩

ક્ષમા અક્ષતનો, સ્વસ્તિક વિરચી,
 ચઉગતિ ભ્રમણ નિવારે, જિનવર કેરીં બહાલીં ૪
 ધરી મધુરવાદ્, નૈવેદ્ય સારાં,
 ધરજો સુભાવકળ ભારે, જિનવર કેરીં બહાલીં ૫
 અષ્ટ પ્રકારી આ, પૂજા રચાવી,
 આઠે કરમ કરો દૂરે, જિનવર કેરીં બહાલીં ૬
 નેમિ-લાવણ્યસૂરિ, -દક્ષ સુશિક્ષા,
 પામી તરો સંસારે, જિનવર કેરીં બહાલીં ૭

૯. શ્રી પાર્શ્વનાથ-સ્તવનમ્.

(મીઠા લાગ્યા છે મને આજના ઉજ્જવરા-એ રાગ)

પાર્શ્વજિણુંદ ! ભવ, -પાર ઉતારજો;

કૃપા કરી કિરતારે, -ભવસિંધુ પાર ઉતારજો. (ટેક)
 સમયે સમયે જેમાં, છોજો ઉછળતી

૧ 'અહ' ને મમ'ની અપાર રે. ભવસિંધું પાર્શ્વં ૧

૧. અહંભાવ અને મમત્વ.

(૧૦૭)

કામના વમળમાં, જીવન નૈયા—

ડોલી રહી સરકારે. ભવસિંધુ૦ પાર્શ્વ૦ ૨
કુમતિ વટોળે, સુમતિ સુકાનને

કીધું છે કરથી ફર રે. ભવસિંધુ૦ પાર્શ્વ૦ ૩
ચરણ કરણથી, હીણ થયો છું—

તરણ તારણહાર રે. ભવસિંધુ૦ પાર્શ્વ૦ ૪
નેમિ—લાવણ્યસૂરિ,—દક્ષ કહે છે—

હવે તાહરો આધાર રે. ભવસિંધુ૦ પાર્શ્વ૦ ૫

૧૦. શ્રી મહાવીરસ્વામી-સ્તવનમ્.

(લેશો નિશાશા પરણેતરનાં, થાશો સુખી શીખેર—એ રાગ)

દેશો દિલાસા દિલવર દિલના,

કિંકર પર કરી મહેર—જિનજી ! થાશું સુખી—(ટેક)

નિગોદમાંથી, થયો હું ^૧થાવર,

^૨વિગલેન્દ્રી ઝંખેર ખેર—કિંકર તારો દુઃખી;

૧ પૃથ્વી, પ્રાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિરૂપ એકેન્દ્રી.

૨ ખેખદ્રી, તેળદ્રી, ચઉરિન્દ્રી. ૩ વારંવાર.

ચોરાશી લાખના, ચોટે હું લટકયો,

થયો દુઃખી ઠેર ઠેર—કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૧

માઝ્યા ઉપર પાણુ, હું છું દેવાયો, વર્ત્યો છે કાળો ઠેર—કિંકર૦
શુભ કરણીમાં, આડા આવે છે, કર્મના કાઠીયા તેર—

કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૨

અનાદિકાળની, પ્રીતિ વિસારી, વસીયા શિવપુર શહેર—કિંકર૦
આમ કરશો તો, ‘પરદુઃખભંજન’ બિરુદ રહેશે શી પેર—

કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૩

ભાગ્ય ઉદયથી, દરિસણુ પાયો, ક્ષાલ્યો સુરતરૂ ઘેર—કિંકર૦
ત્રિશલાનંદન !, કર્મ નિકંદન,—કર હર વેરી વેર—

કિંકર તારો દુઃખી. દેશો ૪

નેમિ—લાવણ્ય—પદ,^૧ કળ^૨ ભ્રમર સમ,

દક્ષ કહે દિલભેર—કિંકર તારો દુઃખી.

તુમ પસાયે, મુક્તિમંદિરમાં, કરશું લીલા લહેર—

કિંકર તારો દુઃખી દેશો ૫

(૧૦૬:)

૧૧. શ્રી નેમિજિન સ્તવનમ્.

(સુની પદી રે સિતાર, સીરાકે જીવનકી—એ રાહ)

(રાગિની—કાશી, તાલ—ઠહરવા)

સુની સુની રે પુકાર, પશુકે જીગરકી. (ટેક)

નવ લવ ખ્યારી રાજીલ નારી, છોડ ગયે ગિરનાર;

પશુકે જીગરકી, સુની સુની રે પુકાર. ૧

૧ પશુ રાજીકા જીવ ઉગારા, મોહની કરકે રે ચકચૂસ,

સંયમ કેવલ મુક્તિ નિપાયે, શ્યામ સહુણા ઉદાર;

પશુકે જીગરકી, સુની સુની રે પુકાર. ૨

નેમિ જિણંદા લાવણ્ય કંદા,

કામિલ કરના રે સખ પૂરા;

કરણાસાગર કરણા લાકે, દક્ષ શિશુકો ઉગાર.

પશુકે જીગરકી, સુની સુની રે પુકાર. ૩

૧ પશુ સમુહના ગ્રાણ બચાવ્યા, તથા પશુ તેમજ
રાજમતી બન્નેને ઉગાર્યા.

(૧૧૦)

૧૨. સામાન્ય જિનસ્તવન.

(કાન્હા સખકો મોહે, મંગલરૂપ તુમારા—એ રાગ)

સારા જગકો મોહે, અનુપમ રૂપ તુમહારા....રે
આનંદ મંગલકારા.... (ટેક)

દિલવર જિનવર જગસ્વામ !,

શાંતિનિકેતન જગઆધાર ! સારા૦ (૧)

સખ દેવોં મેં તું અવિકાર,

દક્ષ હરો ભવ ફેરા. સારા૦ (૨)

કર્મઝરો, બંધ કરો, હર મહ માયા—,

પાવન કર હમ ખ્યારા. સારા૦ (૩)

૧૩. સામાન્ય જિનસ્તવન.

(તું મેરી મૈયા, મેં લાલ તેરા, લો પહ્યાન—એ રાગ)

તું મેરા સૈયા, મેં દાસ તેરા, -હે કીરતાર !

તું મેરા સૈયા, મેં દાસ તેરા, -હે કીરતાર ! (૧)

તું હિ હય ત્રાતા ! વિશ્વસખા !.

દક્ષ ભવિક તુજ ભજતા.

તું મેરા૦ (૨)

(૧૧૧)

ભક્તિ સિતારે, જિન ગુન ગાઉં,
હિલ ઉલસાઉં, શિવસુખ પાઉં—
આજે રણુણુણુ—ગાજે ધનનનન—
સોહં સોહં જળ રટતા. તું મેરાં (૩)

૧૪. શ્રી નવપદજનું સ્તવન.

(ગોકુલકે—વીર જપો—કૃષ્ણ નામકી માલા—એ રાગ)
સખ તજકે, ચિત્ત ધરો, નવપદ મંગલ માલા.—
—(ટેક)
કર્મ દલો, સર્વ દલો, જન્મ મરણ દુઃખ વારો.
સખં (૧)

જપ જપો, પાપ ખપો, ખૂબ ધપો,
જિમ શ્રીપાલકુમારો. સખં (૨)

દક્ષ જનો !, મુક્ત બનો, ધરકે ધ્યાન રસાલા.
સખં (૩)

(૧૧૨)

૧૫. નવપદમય શ્રીસિદ્ધચક્રજીનું મેલન.

(રાગ-રખિયા બંધાવો લૈયા, શ્રાવણ આવારે.)

નવપ....હ ધ્યાવો ભવિયા ! શિવપદ પા....વો....રે.

શિવપદ પા....વો....રે, શિવપદ પા....વો....રે.

નવપ....હ૦ (ટેક).

અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ, વાચક સાહુ ધૂરિ;

દંસણુ નાણુ અરિતા, તપ પદ સે....વો....રે.

નવપ....હ૦ (૧)

નવ મંગળ દાતા, નવપદ સેવી સાતા;

પામ્યા અનંતા સંતા, છિન છિન સે....વો....રે.

નવપ....હ૦ (૨)

સિદ્ધ થયા ને થાતા, થાશે જે રંગે રાતા;

એ સર્વ નવપદ ધ્યાતા, છિન છિન સે....વો....રે.

નવપ....હ૦ (૩)

નેમિ લાવણ્ય સીસ, દક્ષ નમાવે સીસ;

શ્રી સિદ્ધચક્ર જગીસ, છિન છિન સે....વો....રે.

નવપ....હ૦ (૪)

૧૬. સામાન્ય જિન સ્તવનમ.

(રાગ—તૂં રામ ભજન કર પ્રાની, તેરી દો દિનકી જિંદગાની)
 જિનરાજ ભજન કર પ્રાની, તેરી ક્ષણભંગુર જિંદગાની;
 ચંચલ કાયા ચંચલ માયા, ગાફીલ ! ફોગટ જન્મ ગુમાયા;
 જળ આયગા કાલકા ^૧ ન્યૌતા, તબ સબ તજના માની !.
 જિનરાજ ૦ ૧

રહતી ઘરમેં માલ મિલકત, ચૌટા તક ઘર નાર;
 સ્વજન લોગ શમશાન લગે, દેહ ચેહરે આધાર;
 નિજ કરમેંકે અનુસારી, ઇકલા ઇવ પરભવ ચારીરે.

જિનરાજ ૦ ૨
 સોચ મુસાફીર ! કેા તુજ સંગી, દુનિયા ફાની સ્વાર્થ સુરંગી;
 આયુ ઘટતી સમય સમય પર, ચેત હે ચેતન ! માની !.
 જિનરાજ ૦ ૩

જિનવર જગમેં શિવસુખદાયા, સુરતરૂ સી હૈ જિનકી છાયા;
 નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ કહત હૈ, ભજ ભવ-જલધિ સુકાની.
 જિનરાજ ૦ ૪

૧ ચમરાજનું તેડું. ૨ ચિતા. ૩ પરભવમાં જનાર.

(૧૧૪)

૧૭. શ્રી વીરજિન સ્તવનમ્.

(દુનિયા રંગરંગીલી બાબા ! દુનિયા રંગરંગીલી—એ રાગ).
અંગિયા રંગરંગીલી ખ્યારા ! અંગિયા રંગરંગીલી.
મોહે અખિયા કમલ સી કલિયા, શાંતિસુધાકી ક્યારી હય;
હર અંગેં પર શમરસ છાયા, હર પ્રાણી હિતકારી હય;
જિનવર મૂરતિ વાંછિત પૂરતી, સુરવેલી અલખેલી. ખ્યારા ! ૦ ૧
અગમગ અગમગ જ્યોતિ ધરતી, મિથ્યા તિમીર હટાતી હય;
ભવિજન હર્ષ બઢાતી હય, અધ્યાતમ પાઠ પઢાતી હય;
સુર નર નારી મોહનગારી, સુરત છેલ છબિલી. ખ્યારા ! ૦ ૨
યહુ અંગિયા ભક્ષસાયર નધ્યા, સકલ ગુણોંકી ખાણુ લગે;
વીરજિન દર્શન ઇન કલિકાલે, પ્રાણી પ્રાણુ આધાર લગે;
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ ભજત હૈ, શિવસુખ કેલી રસીલી.
ખ્યારા ! ૦ અંગીયા રંગરંગીલી ૦ ૩

૧૮. સામાન્ય જિનસ્તવનમ્.

(જગાદે જગાદે કિનારે કિનારે—એ રાગ.)
જગાદે જગાદે લગારે લગારે,
જગાદે જિણુંદકા ધ્યાન લગાદે. જગાદે....(ટેક)

(૧૧૫)

નથી વાડી નથી ગાડી, નથી લાડી નથી માડી;
નથી કેઈ આવતી આડી, ધસે જબ મોતની ધાડી.
....જગાદે૦ ૧

જુઠી કાયા જુઠી માયા, જુઠી સંસારની છાયા;
ઘડા કાયા સમી કાયા, વિનશ્વર એ બધી માયા.
વિષય છે વિષના ખ્યાલા, વિષમ ભૂજંગ સા કાલા;
લવોલવ આપદા વાલા, તજ સૌ મોહના ચાલા.
....જગાદે૦ ૨

બન્યા જે દાસ આશાના, દિસે છે દાસ તે જગના;
કરે જે દાસી આશાને, બને છે દાસ સૌ તેના.
મુસાફરખાનું આ દુનિયા, કરોડો છોડીને ચાલ્યા;
વળ્યા નહિ કેઈના વાળ્યા, લયંકર કાળના ઝાલ્યા.
....જગાદે૦ ૩

હટે આકૃત તણાં વાદલ, તુટે મહા મોહની સાંકલ;
શમે સંસાર દાવાનલ, લગે જે ધ્યાનની હાકલ.
સમજજે ઝાંઝવા જેવા, જુઠા જ્યું સ્વપ્નના મેવા;
ખરે સંસારના સર્વે, વિદાસો ભોગના તેવા. જગાદે૦ ૪

(૧૧૬)

“સનાતન સત્ય છે જગમાં, પ્રભુના ધ્યાનના મેવા;”
નેમિ-લાવણ્ય પદ્મજના, મધુકર દક્ષના એવા
વિચારી લાપિતો સવે, બની જિન ધ્યાનનો હેવા;
નિરંતર ધ્યાનને ધરજે, વિમલ સુખ દહેઝતો લેવા.
જગાદે૦ ૫

૧૯. સામાન્ય જિન સ્તવન.

(જન્મ લીધા તો જીલે બન્દે, ડરનેકા ક્યા કામ—
બંદે ! જીવન હૈ સંગ્રામ—એ રાગ)

ચેત સકે તો ચેત લે ચેતન ! ભજ લે પ્રભુ કા નામ—
ચેતન ! જીવન હૈ ઉદામ. ચેતન ! જીવન હૈ ઉદામ.
લે પ્રભુસે સુખધામ ચેતન ! ભજકે જિનગુણગ્રામ.
ચેતન !૦ (ટીક)

કચું સોતા તું, જાગ જરા તું,
જોખન હૈ મસ્તાન—ચેતન ! જોખન હૈ મસ્તાન;
માત પિતા સુત દારા દુનિયા,
મતલબકી હૈ ખાન—ચેતન ! મત૦, લે પ્રભુસે૦ ૧
સખ સુખ કા હૈ જિનજી દાતા,
એક ત્રાતા એક જાતા—ચેતન ! એક૦

(૧૧૭)

તન ધન જોખન બાદલ સરિખા,
પલ પલ લયકો પાતા-ચેતન ! પલઠ, લે પ્રભુસેઠ ૨
ચેત અનાડી ! લજ પ્રભુ પાસા,
જખ તક ચલતા શ્વાસ-ચેતન ! જખઠ

નેમિ-લાવણ્યસરિકા દાસા
દક્ષ વચન સુન ખાસ-ચેતન ! દક્ષઠ, લે પ્રભુસેઠ ૩
૨૦. શ્રી મહાવીર સ્વામીજીનું સ્તવન.

(જન્મ લીયા તો જીલે બંદે-એ રાગ)

પ્રણમું પ્રેમે વીર જિજ્ઞંદા ! પ્રણમું શ્રીમહાવીર ! ખ્યારાઠ
શાસનનાયક વીર ! ખ્યારા ! પ્રણમું શ્રી મહાવીર,
ખ્યારા ! પ્રણમું શ્રી મહાવીર-(ટીક.)

મહા ઉપકારી જગકે જિનજી,
અરજી ઉરમેં ધાર-ખ્યારા-અરજી ઉરમેં ધાર;
સખ દેવનમેં આપ બડે હૈં,
વંદત સુરનરનાર-ખ્યારા-વંદતઠ, શાસનઠ ૧

અનુપમ કરૂણા રસ ભંડારા,
કરૂણા કર દુઃખવાર-ખ્યારા કરૂણા કર દુઃખ વાર;

(૧૧૮)

સમક્ષિત દીપક કેા પ્રકટાકે,

અંતર તિમિર વાર-ખ્યારા-અંતર૦, શાસન૦ ૨
શિવપદ ઠાતા વિશ્વ વિખ્યાતા,

આવાગમન નિવાર-ખ્યારા-આવાગમન નિવાર;
સમરથ સ્વામી શિરકું નામી,

વંદુ વારંવાર-ખ્યારા-વંદુ વારંવાર. શાસન૦ ૩
નેમિ-લાવણ્યસૂરિ પદ પ્રણુમી;

દક્ષ બની દિલદાર-ખ્યારા-દક્ષ બની દિલદાર;
વીરજિન સેવા-મૃતસે પાઉં,

ધર્મધુરંધર સાર-ખ્યારા ધર્મ૦, શાસન૦ ૪
સરસ સુશીલ સુવાસકો દે કે,

હરના કુશીલ વિકાર-ખ્યારા-હરના૦
જીવનટવર ભવ નાટક વારી,

દક્ષ જીવન ઉદ્ધાર-ખ્યારા-દક્ષ૦, શાસન૦ ૫

૨૧ સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ-ચોરતે ચોરતે ચારે બાજુ ચોર, કોઈ ધનનો ચોર...)

સાચો સાચો છે તું હિ સાચો દેવ—

કોઈ કોપી દેવ, કોઈ માની દેવ, કોઈ માયી લોભી દેવ.—(ટક)

(૧૧૯)

મોહસાગરમાં મગ્ન બન્યા છે, બીજા જગમાં દેવ.

સાચો છે સાચો છે તું હિ સાચો દેવ.

દેવ દાવા-નળથી બળીયા, બીજા જગમાં દેવ. સાચો છે ૧

કામિનીરંગી શસ્ત્રોસંગી, માલાંગી એ દેવ. સાચો છે ૨

દોષ અઢાર નિવારક તારક, પાચક જિનવરદેવ ! સાચો છે ૨

મુદ્રા તારી શાંતિ સુધાની, દ્યારી ન્યારી દેવ. સાચો છે ૩

સર્વ ગુણોનો ધામી સ્વામી, અંતર્યામી દેવ. સાચો છે ૩

કોઈ બતાવે કોટી કપટ તો, છોડું નહિ તુમ દેવ. સાચો છે ૪

ચિંતામણી છોડી કોણ લેવે, પથર કરમાં દેવ. સાચો છે ૪

સુરવિંદ-વંદિત વંદન કરીને, માણું સદા તુજ સેવ. સાચો છે ૫

નેમિ-લાવણ્ય સેવક દક્ષની, અરજી ધારો દેવ. સાચો છે ૫

૨૨. સિદ્ધગિરિમંડન-આદિજિન સ્તવન.

(બહાલા વીર જિનેશ્વર જન્મ જરા નિવારણે રે-એ રાગ)

[રાગ-સૌરઠ, તાલ-ત્રિતાલ]

ખ્યારા સિદ્ધગિરિમંડન ! વંદન કોટી સ્વીકાર જો રે;

મારા નાથ નિરંજન ! અંજન પ્રેમનું આંજ જો રે.

—ખ્યારા (ટેક) ૧

(૧૨૦)

તુમ વિન રખડ્યો હું ભવવનમાં, દુઃખ બહુ પામ્યો પલ્લપલમાં;
હવે એ દુઃખને દૂર પ્રભુ નિવારજો રે. —પ્યારાં ૨
ત્રિભુવનભાનુ! આપ પધારો, અમઅંતરમાં આનંદ વધારો;
પ્રેમે સુમતિ જ્યોતિ નાથ! જગાવજો રે. —પ્યારાં ૩
સિદ્ધગિરિસમ નહિ કોઈ તીરથમાં,

તુમ સમ કો નહીં દેવ જગતમાં;
મ્હેર નજરથી નાથ! સેવકને તારજો રે. —પ્યારાં ૪
નાભિનરિંદના નંદન! જિનજી, કર્મ નિકંદન કર હમ પ્રભુજી;
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ સદા ઉગારજો રે. —પ્યારાં ૫

૨૦. તીર્થાધિરાજ શ્રી સિદ્ધગિરિ-સ્તવનમ્

(તુમ હિ ને મુજકા પ્રેમ શીખાયા.) (ભીમપલાસ-રાહ)

સિદ્ધગિરિદર્શન પુણ્યે પાયા, ભવ્યપનાકા સિદ્ધિ લગાયા; (ટંક
ભાગ્યરવિ^૧ ઉદ્યાચળ આયા, મન વિકસાયા, ધન્ય બનાયા;
તુમ હિ હો^૨ ભવઝાઝ, ગિરિવર! તુમ હિ હો ભવઝાઝ. ૧

૧ સદ્ભાગ્યરૂપ સૂર્ય, ઉદ્યરૂપ પર્વત પર આરૂઠ હુવા,
૨ સંસારસમુદ્ર કો તૈરનેમેં નૌકા (રટીમર) સમાન.

(૧૨૧)

દુર્મતિ દુર્ગતિ પાપ પલાયા, દિલમે લાયા, મોહ હટાયા;
તુમ હિ હો ભવઝાઝ, ગિરિવર ! તુમ હિ હો ભવઝાઝ. ૨
સિદ્ધિનિકેતન સુરતરૂ પાયા, શીતળ છાયા, તાપ હટાયા;
તુમ હિ હો ભવઝાઝ ગિરિવર ! તુમ હિ હો ભવઝાઝ. ૩
યુગાદીશ્વર સિદ્ધગિરિ રાયા, ધ્યાન ધરાયા, વાંછિત પાયા;
તુમ હિ હો ભવઝાઝ, ગિરિવર ! તુમ હિ હો ભવઝાઝ. ૪
નેમિ-લાવણ્ય સેવકે ગાયા, તીરથરાયા, પ્રણુમી પાયા;
દક્ષ તણા મનોહાર, ગિરિવર ! દક્ષ તણા મનોહાર. ૫

૨૧. આદિજિન-સ્તવનમ્

(જનારા જન્ય છે તું ક્યાં, અમારાં આંસુ છૂતો જન-એ રાગ)

[ગઝલ]

જીવન આધાર જિનવરને, સજી જીવ લાવો લેતો જન;
૧દિવાકર આદિ જિન સજને,

૨જિગર જ્યોતિ જગાતો જન. જીવન૦ —(ટેક)

૧. સૂર્ય સમાન આદિજિનના સજનથી. ૨. આત્મજ્યોતિ.

(૧૨૨)

વિકસ્વર બોધથી કીધાં, જેણે યુગજિક મન કમળો;
૧નિવારક કર્મ રજનીથી, ઉદય-પ્રભાત જોતો જા.

જીવન૦ ૧

ભરતને સૌ કળા શીખવી, વળી બાહુબળીજીને;
કહ્યા ૨લક્ષણ તણા અર્થો, ચતુર સુજાની ગાતો જા.

જીવન૦ ૨

લીપી વિજ્ઞાન પ્રાણીને, ગણિતનું જ્ઞાન સુંદરીને;
સમર્થ્યું વામ હસ્તેથી, અંતર વિજ્ઞાન લેતો જા.

જીવન૦ ૩

અઢાર કોડાકોડી સાગર, થકી જે બંધ મુક્તિદ્વાર;
ભરતમાંહિ પ્રથમ બોલ્યું, પ્રથમ જિનરાજ ભજતો જા.

જીવન૦ ૪

મૈયા મરદેવીના હસ્તે, જગત ઉપકારને વાસ્તે;
નેમિ લાવણ્યનો દક્ષ, કહે જિન ધ્યાન ધરતો જા.

જીવન૦ ૫

૧ કર્મરૂપી રાત્રિને દૂર કરનારા. ૨ સામુદ્રિકશાસ્ત્ર.

ભાગ ૮ મો.

શ્રી આદીશ્વર જિન સ્તવન.

સમક્ષિ દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ પડલ
 ગયાં દૂરરે; મોહન મરૂદેવીનો લાડલોજી, દીઠો મીઠો
 આનંદ પૂરરે, સમ૦ ૧. આયુ વરજીત સાતે કરમ-
 નીજી, સાગર ઢોડા ઢોડી હીણુ રે; સ્થિતિ પ્રથમ
 કરણે કરીજી, વીર્ય અપૂરવ મોગર લીધ રે, સમ૦
 ૨. ભુંગળ ભાંગી આઘ કષાયનીજી. મિથ્યાત્વ મોહની
 સાંકળ સાથરે; બાર ઉઘાડ્યા શમ સંવેગનાજી અનુ-
 ભવ ભુવને બેઠો નાથરે, સમ૦ ૩. તોરણ બાંધ્યું
 જીવહયા તણુંજી; સાથીઓ પૂર્યો શ્રદ્ધારૂપરે; ધૂપ
 ઘડી પ્રભુ ગુણ અનુમોહનાજી, ધી ગુણ મંગળ આઠ
 અનૂપરે, સમ૦ ૪. સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી,
 કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે; આતમ ગુણ રૂચી મૃગ-
 મહ મહમહેજી, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે, સમ૦

(૧૨૪)

૫. ભાવ પૂજાએ પાવન આતમાણ, પૂજો પરમેશ્વર
પુન્ય પવિત્ર રે, કારણ જોગે કારણ નીપજેણ, ખિમા-
વિજય જિન આગમ રીત રે, સમ૦ ૬

પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા સૈયર મોરી, અંગ
ઉલટ ધરી આવ હો, કેસર ચંદન મૃગમદે, સૈ૦
સુંદર આંગી બનાવહો, સહેજ સલુણો મારો ॥ શિવ
સુખ લીનો મારો, જ્ઞાનમાં લીનો મારો, દેવમાં
નગીનો મારો, સાહિબો, સૈ૦ જ્યો જ્યો પ્રથમ
જીણુંદ હો ॥૧॥ ધન્ય મરૂદેવા કુખને, સૈ૦ વારી
જાઉં વાર હજાર હો, સ્વર્ગ શિરોમણીને તજી સૈ૦
જીહાં લહે પ્રભુ અવતાર હો, સહેજ૦ ॥૨॥ દાયક
નાયક જન્મથી સૈ૦ લાજ્યો સુરતરૂ વૃંદ હો; યુગલા
ધર્મ નિવારણો, સૈ૦ જે થયો પ્રથમ નરિંદ હો,
સહેજ૦ ॥ ૩ ॥ લોક નીતિ સવિ શીખવી, સૈ૦

(૧૨૫)

દાખવા મુક્તિનો રાહ હો, રાજ્ય સજાવી પુત્રને સૈં
થાપ્યો ધર્મ પ્રવાહ હોં સહેજં ॥ ૪ ॥ સંજમ
લેઈને સંચર્યા, સૈં વરસ લગે વિણ આહાર હો,
શેલહી રસ માટે દીઓ, સૈં શ્રી શ્રેયાંસને સુખકાર
હો, સહેજં ॥ ૫ ॥ મોટા મહંતની ચાકરી સૈં
નષ્ટળ કહીએ ન થાય હો, મુનિપણે નમિ વિનમિ
કર્યા સૈં ક્ષણમાં ખેચર રાય હો, સહેજં ॥ ૬ ॥
જનનીને કીધું ભેટણું સૈં કેવળ રત્ન અનૂપ હો,
પહેલાં માતાજીને મોકલ્યાં સૈં જોવા શિવવહુ રૂપ
હો, સહેજં ॥ ૭ ॥ પુત્ર નવાણું પરિવર્યા, સૈં
ભરતના નંદન આઠ હો; અષ્ટકરમ અષ્ટાપદે, સૈં
યોગ નિરૂદ્ધે નાઠ હો, સહેજં ॥ ૮ ॥ તેહનાં
ખિંખ સિદ્ધાચળે સૈં પૂજે એ પાવન અંગ હો,
ખિમાવિજય જિન નીરખતાં, સૈં ઉછળે હર્ષ
તરંગ હો, સહેજ ॥ ૯: ॥

(૧૨૬)

ભાગ ૯ મો.

શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્તવન.

શાંતિજિનેશ્વર સાથે સાહિબ. શાંતિકરણ
અનુકુલમે હો જિનજી, તું મેરા મનમે તું મેરા
હિલમે ધ્યાન ધરૂં પલપલમે સાહેબજી. તું મેરાં ॥૧॥
ભવમાં ભમતાં મેં દરિશન પાચે, આશા પુરો એક
પલમે હો જિનજી, તું મેરાં ॥૨॥ નિરમલ જ્યોત
વદનપર સોહે; નિકસ્યોજી ચંદ વાદળમે હો જીનજી,
તું મેરાં ॥ મેરો મન તુમ સાથે લીનો, મીન
વસે જ્યુ જળમે સાહેબજી, તું મેરાં ॥૪॥ જિન
રંગ કહે પ્રભુ શાંતિજિનેશ્વર, દીઠોજી દેવ સકળ મેં
હો જિનજી, તું મેરાં ॥ ૫ ॥

શ્રી શાંતિજિનેશ્વર સાહિબા, તુજ નાઠેરે કેમ
છુટાય; મેં લીધી કેડજ તાહરી, તે પ્રસન્ન થયે

(૧૨૭)

રે મુકાય. શ્રી શાંતિં ૧ તું વીતરાગપણું દાખવી,
લોખા જનને રે લોખાવ; જાણીને કીધી પ્રતિજ્ઞા,
તેહથી કહો કોણ ડોલાય. શ્રી શાંતિં ૨ કોઈ કોઈને
કેડે મત પડો, કેડે પડ્યા આણે રે વાજ; નિરાગી
પણ પ્રભુ ખેંચીઓ, લકતે કરી મેં સાત રાજ. શ્રી
શાંતિં ૩ પ્રભુ મનમાંહી આણી વાસીઓ, હવે
કેમ નીસરવા દેવાય; જો લેદ રહીત મુંજ શું મીલો,
તો પલકમાંહી રે છુટાય. શ્રી શાંતિં ૪ સ્વામી
કબજે આવ્યા કેમ છુટશે, દીધા વિણ કેમ કૃપાળ;
તો શું હઠવાડ લેઈ રહ્યા, કહે માન કરો ખુશીયાલ.
શ્રીં શાંતિં ૫

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું સ્તવન.

એક દિન પુંડરીક ગણધર રે લાલ, પૂછે શ્રી આદિ-
જીવંદ સુખકારી રે; કહીએ તે લવજળ ઉતારી રે

લાલ, પામીશ પરમાનંદ ભવવારી રે. એકં ૧
કહે જન ધણુ ગિરિ પામશેરે લાલ, જ્ઞાન અને નિર-
વાણુ જયકારીરે; તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ,
અધિક અધિક મંડાણુ નિરધારી રે. એકં ૨ ધ્રુમ
નીસુણીને તિહાં આવીયા રે લાલ, ધાતિ કરમ કર્યા
હર તુમ વારી રે; પંચકોડ મુનિ પરિવર્યા રે લાલ,
હુઆ સિદ્ધિ હજુર ભવવારી રે. એકં ૩ ચૈત્રી પૂનમ
દિન કીજીએ રે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધારી
રે; રૂળ પ્રદક્ષિણા કાઉત્સગ્ગારે લાલ, લોગત્સ થુધ
નમુક્કાર નરનારી રે. એકં ૪ દશ વીશ ત્રીશ ચાલીશ
ભલા રે લાલ, પચાસ પુણ્યની માળ અતિ સારી રે;
નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ, જેમ હોય જ્ઞાન વિશાળ
મનોહારી રે. એકં ૫

વીરજી આવ્યા રે વિમળાચળ કે મેદાન, સુરપતિ
પાયા રે, સમોવસરણુ કે મંડાણુ, દેશના દેવે વીરજી

(૧૨૯)

સ્વામ, શત્રુંજય મહિમા વણુવે તામ, ભાખ્યા આઠ
ઉપર સો નામ, તેહમાં ભાખ્યું રે, પુંડરીકગિરિ
અભિધાન, સોહમ ઈંદો રે તવ પૂછે બહુ માન,
કીમ થયું સ્વામી રે, ભાખો તાસ નિદાન. વીર૦ ૧
પ્રભુજી ભાખે સાંભળ ઈંદ્ર, પ્રથમ જે હુઆ ઋષભ
જિણુંદ, તેહના પુત્ર તે ભરત નરિંદ, ભરતના હુઆ
રે ઋષભસેન પુંડરીક, ઋષભજી પાસે રે દેશના
સુણી તહકીક, દીક્ષા લીધી રે ત્રિપદી જ્ઞાન અધિક.
વીર૦ ૨ ગણધર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદશાંગી
ગુંથી અભિરામ, વિચરે મહીયલમાં ગુણધામ, અનુ-
ક્રમે આળ્યા રે, શ્રી સિદ્ધાચળ ઠામ, મુનિવર કોઠીરે
પંચતણે પરિણામ, આણસણ કીધા રે જીન આતમ
ઉદામ. વીર૦ ૩ ચૈત્રી પૂનમ દિવસે એહ, પામ્યા
કેવળ જ્ઞાન અછેહ, શિવસુખ વરીઆ અમર અહેહ,
પૂરણાનંદીએ અગુરૂ લધુ અવગાહ, અજ અવિનાશીરે
નિજપદ ભોગી અખાહ, નિજગુણ ધરતા રે, પર

પુદ્ગલ નહીં ચાહ. વીર૦ ૪. તેણે પ્રગટ્યું પુંડરીક
 ગિરિ નામ; સાંભળ સોહમ દેવલોક સ્વામ, એહનો
 મહિમા અતિહિ ઉદામ, તેણે દિન કીજે રે, તપ જપ
 પૂજા ને દાન, વ્રત વળી પોસહુ રે જે કરે અનિદાન
 ક્ષણ તસ પામે રે પંચકોડ ગુણુમાન. વીર૦ ૫.
 ભક્તો ભવ્ય જીવ જે હોય, પંચમે ભવ મુક્તિ લહે
 સોય, તેહમાં બાધક છે નહિ કોય, વ્યવહાર કેરી
 રે મધ્યમ ક્ષત્રની એ વાત, ઉત્કૃષ્ટ યોગે રે અંતર
 મુહુર્ત વિખ્યાત, શિવસુખ સાધે રે. નિજ આતમ
 અવદાત. વીર૦ ૬. ચૈત્રી પૂનમ મહિમા દેખ, પૂજા
 પંચપ્રકારી વિશેષ, તેહમાં નહી ઉણીમ કાંઈ રેખ,
 એણી પરે ભાખી રે, જનવર ઉત્તમ વાણુ, સાંભળી
 ખુઝયા રે, કેઈક ભવિક સુજાણુ, એણી પરે ગાયો રે,
 પદ્મવિજય સુપ્રમાણુ, વીરપ્રભુ આવ્યા રે, વિમલા-
 ચલ કે મેદાન. ॥ ૭ ॥

૧ રાયણ પગલાનું સ્તવન.

ઉમૈયા મુજને ઘણી જાહે, લેટું વિમળ ગિરિરાય,
 દોષતરા [દિતારી] મુજ પાંખડી જાહે, લળી લળી લાગુ
 પાય કે મોહનગારા હો રાજ રૂડા, મારા સાંભળ
 સલુણા સુડા, ૧. શેત્રુંજી શિખર સોહામણો, જાહે
 ધન્ય ધન્ય રાયણરૂખ; ધન્યપગલાં પ્રભુજી તણાં
 જાહે દીઠડે ભાંગે ભૂખ કે મોહન૦ ૨. ઇણેગિરિ
 આવી સમોસર્યા જાહે, નાભિ નરિંદ મદહાર; પાવન
 કીધી વસુંધરા જાહે; પુર્વ નવાણું વાર કે મોહન૦
 ૩. પુંડરીક મુનિ મુગતે ગયા જાહે, સાથે મુનિ
 પંચકોડ; પુંડરીક ગિરિવર એ થયા જાહે, નમો
 નમો બે કરજોડ કે મોહન૦ ૪. એણે તિથે સિધ્યા
 ઘણા જાહે, સાધુ અનંતી કોડ; ત્રણ ભુવનમાં
 જોવતાં જાહે, નહીં કોઈ એહની જોડ કે મોહન૦
 ૫. મનવંછિત સુખ મેળવે જાહે, જપતા એગિરિ-
 રાજ; દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણાં જાહે, ભય જાયે સવિ

ભાંજ કે મોહન૦ ૬. વાચક રામવિજય કહે જીહો,
 નમો નમો તીરથ એહ, શિવમંદિરની શ્રેણી છે જીહો,
 એહમાં નહી સંદેહ કે મોહન૦ ૭

૨

નીલુડી રાયણ તર તળે સુણ સુંદરી, પીલુડા
 પ્રભુના પાયરે ગુણમંજરી; ઉજ્જવળ ધ્યાને ધ્યાઈએ
 સુણ૦ એહીજ મુક્તિ ઉપાય રે ગુણ૦ ૥૧૥ શીતળ
 છાંયે બેસીએ સુણ૦, રાતડો કરી મન રંગ રે ગુણ૦
 પુજીએ સોવન કુલંડે સુણ૦, જેમ હોય પાવન
 અંગરે ગુણ૦ ૥૨૥ ખીર ઝરે જેહ ઉપરે સુણ૦, નેહ
 ધરીને એહ રે ગુણ૦; ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે સુણ૦,
 થાયે નિરમળ દેહરે ગુણ૦ ૥૩૥ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા
 સુણ૦ દીયે એહને જે સાથરે ગુણ૦; અભંગ પ્રીતિ હોય
 તેહને સુણ૦, ભવ ભવ તુમ આધારરે ગુણ૦ ૥૪૥ કુસુમ
 પત્રફળ મંજરે સુણ૦, શાખા થઠને મૂળે રે ગુણ૦; દેવ
 તણા વાસાય છે સુણ૦, તીરથને અનુકુલ રે ગુણ૦ ૥૫૥

(૧૩૩)

તીરથ ધ્યાન ધરો મુઠા સુણુ, સેવો એહની છાંયરે
ગુણુ; જ્ઞાનવિમલ ગુણુ ભાખીયો સુણુ, શેતરૂંઝ
માહાત્મ્ય માંહ્ય રે ગુણુ મંજરી. ॥૬॥

૩

શ્રી આદીશ્વર અંતરજામી, જીવન જગત
આધાર; શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો, સિદ્ધાચળ
શાણુગાર. રાયણુ રૂડી રે, જીહાં પ્રભુ પાચ ધરે,
વિમળગિરિ વંદો રે, દેખત દુઃખ હરે; પુણ્યવંતા
પ્રાણી રે, પ્રભુજીની સેવા કરે. વિમળાં ૧ ગુણુ
અનંતા ગિરિવર કેરા, સિદ્ધ્યા સાધુ અનંત; વળી રે
સિદ્ધશે વાર અનંતી, એમ ભાખે ભગવંત. ભવોભવ
કેરાં રે, પાતિક દૂર કરે, વિમળાં ૨. વાવડીયું રસ-
કુંપા કેરી, માણી-માણેકનીરે ખાણુ; રતનખાણુ બહુ
રાજે હો તીરથ, એહવી શ્રી જિનવાણુ. સુખના સ્નેહી
રે, બંધન દૂર કરે, વિમળાં ૩. પાંચ કેડીશું પુંડરીક
સિધ્યા, ત્રણ કેડીશું રામ; વીશ કેડીશું પાંડવ,

મુક્તે, સિદ્ધક્ષેત્ર સિદ્ધ ઠામ. મુનિવર મોટારે અનંત
મુક્તિ વરે, વિમલં ૪. ઐસો તીરથ ઔર ન જગમાં,
ભાખે શ્રી જીન ભાણુ; દુરગતિ કાપે ને પાર ઉતારે
બહાલો, આપે કેવલ નાણુ. ભવિજન ભાવે રે, જે
એહની સેવા કરે વિમલં ૫. દ્રવ્ય ભાવશું પૂજા
કરતાં, પુજે શ્રી જીનપાય; ચિદાનંદ સુખ આતમ લેહી
જ્યોતિસે જ્યોતિ મીલાય. કીરતિ એહની રે, માણેક
મુનિ કરે, વિમલં ૬.

૪

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

આવો આવો પાસજી મુજ મળીયા રે, મારા
મનના મનોરથ ફળીયા, આવોં (એ આંકણી) તારી
મૂરતી મોહનગારીરે, શ્રી સંઘને લાગી છે ખ્યારી
રે, તમને મોહી રહ્યા સુરનરનારી, આવોં ૧ અલ-
ખેલી મૂરત પ્રભુ તારી રે, તારા મુખડા ઉપર જાઉં
વારી રે, નાગ નાગણીની જોડ ઉગારી, આવોં ૨

(૧૩૫)

ધન્ય ધન્ય દેવાધિદેવા રે, સુરલોક કરે છે સેવા રે,
અમને આપોને શિવપુર મેવા, આવો૦ ૩. તમે
શિવરમણીના રસીયા રે, જઈ મોક્ષપુરીમાં વસીયારે,
મારા હૃદય કણુલમાં વસીયા, આવો૦ ૪. જે કેઈ
પાર્શ્વતણા ગુણ ગાશે રે, સવ સવના પાતિક જાશે
રે; તેના સમક્ષિત નિર્મળ થાશે, આવો૦ ૫. પ્રભુ
ત્રેવીશમા જીનરાયા રે, માતા વામાદેવીના જાયા રે,
અમને દરિશન દોને દયાળા, આવો૦ ૬. હું તો
લળી લળી લાગું છું પાંચરે, મારા ઉરમાં તે હરખ
ન માય રે, એમ માણેક વિજય ગુણ ગાય, આવો
આવો પાસજી મુજ મળીયા રે. ૭

ખ્યારો ખ્યારો રે હો વાલા મારા પાસ જીણુંદ
મુને ખ્યારો; તારો તારો રે વાલા મારા સવના
હુઃખડા વારો. કાશીદેશ વાણારશી નગરી, અશ્વસેન
કુલ સોહીએ:રે, પાસજીણુંદ વામાનંદ મારા વાલા;

દેખત જન મન મોહીએ, ખ્યારોં ૧ છપ્પન દિગ-
 કુમરી મીલી આવે, પ્રભુને હુલારાવે રે; થેઈ થેઈ
 નાચ કરે મારાવાલા, હરખે જનગુણ ગાવે, ખ્યારોં ૨
 કમક હઠ ગાળ્યો પ્રભુ પાર્શ્વે બળતો ઉગાર્યો કૃષ્ણ
 નાગરે, દીઓ સાર નવકાર નાગકું, ધરણેંદ્ર પદ પાચો
 ખ્યારોં ૩. દીક્ષા લઈ પ્રભુ કેવળ પાચો, સમવસરણમેં
 સુહાયોરે; દીયે મધુરી દેશના પ્રભુ, ચૌમુખ ધર્મ
 સુણાયો, ખ્યારોં ૪. કર્મ બપાવી શિવપુર જાવે,
 અજરામર પદ પાવે રે, જ્ઞાન અમૃત રસ ફરસે મારા
 વહાલા જ્યોતિસે જ્યોતિ મિલાવે, ખ્યારોં ૫

૧
 જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજીએ
 રચેલું શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન.

(ભેખરે ઉતારો રાગ ભરથરી—એ રાગ)

મન મોહન પ્રભુ પાસજી, સુણો જગત આધાર-
 રજી; શરણે આવ્યો પ્રભુ તાહરે, મુજ દુરિત

(૧૩૭)

નિવારણ. મનં ૧ વિષય કષાયના પાશમાં, ભમ્યો
કાલ અનંતણ, રાગ દેષ મહા ચોરટા, લુટ્યો
ધર્મનો પંથણ. મનં ૨ પણ કોઈ પુરવ પુન્યથી,
મલીયા શ્રી જિનરાજણ; ભવસમુદ્રમાં જુડતાં, અવ-
લંબન જીમ જહાજણ. મનં ૩ કમઠે નિજ અજ્ઞા-
નથી, ઉપસર્ગ કીધા બહુ જાતણ; ધ્યાનાનલ પ્રગ-
ટાવીને, કીધો કર્મનો ઘાતણ મનં ૪ કેવળજ્ઞાનથી
દેખીયું, લોકાલોક સ્વરૂપણ; વિજય મુક્તિ
પદ જઈ વર્યું, સાદિ અનંત ચિદ્રૂપણ. મનં
૫ તે પદ પામવા આહતો, મોહન કમલનો દાસણ,
મનમોહન પ્રભુ માહરી, પુરો મનની આશણ,
મનમોહન પ્રભુ પાસણં ૬.

વાસુપુજ્ય સ્વામીનું સ્તવન.

(વીરા વૈશ્યાના ચારી-એ રાગ)

વાસુપુજ્ય વિલાસી, ચંપાના વાસી, પુરો અ-

મારી આશ; કરં પુન હું ખાસી કેસર ઘાસી પુષ્પ
 સુવાસી પૂરો અમારી આશ. ચૈત્યવંદન કરં ચિત્તથી
 પ્રભુજી ગાઉ ગીત રસાળ; એમ પૂન કરી વિનંતિ
 કરં છું, આપો મોક્ષ વિશાળ; દીયો કર્મને કાંસી
 કાઢો કુવાસી જેમ જાય નાસી, પૂરો અમારી આશ.
 વાં ૧ આ સંસાર ઘોર મહોદધિથી, કાઢો અમને
 બહાર સ્વારથનાં સહુ કોઈ સગાં છે, માત પિતા
 પરિવાર; બાળમિત્ર ઉદ્ધાસી વિજય વિદાસી અરજી
 ખાસી પુરો અમારી આશ. વાસુપુજ્યં ૨

મહાવીર સ્વામી સ્તવન.

વહાલા વીરજીનેશ્વર જન્મ જરા નિવારજો રે,
 ખ્યારા પ્રભુજી પ્રીતે મુજ શિર પર કર સ્થાપજો રે,
 વહાલા વી. ૧ ત્રણ રત્ન આપો પ્રભુ મુજને, ખોટ
 ખળનો કેા નહીં તુજને; અરજી ઉર ધરી, કર્મ કટક
 સંહારજો રે, વહાલાં ૨ કુમતિ ડાકણ વળગી મુજને,

(૧૩૯)

નમી નમી વિનવું હે પ્રભુ તુજને, એ દુઃખથી દૂર
કરવા વહેલા આવજોરે, વહાલાં ૩ ભવ અટવીમાં
ભુલો પડીયો, તું સાહેબ સાચો મને મળીયો;
સેવકને શિવપુરની સડક દેખાડજોરે, વહાલા વીં ૪

(૨)

ગિરિઆરે ગુણતુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન જિનરાયારે;
સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી નિર્મલ થાયે
કાયરે ॥ ગિં ॥ ૧ ॥ તુમગુણ ગણ ગંગાજલે, હું
ઝીલી નિર્મલ થાઉંરે ॥ અવર ન ધંધો આદરે;
નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે ॥ ગિં ॥ ૨ ॥ ઝીલ્યાં
જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસેરે; જે
માલતી કુલે મોહીયા, તે આવલ જઈ નવિ ખેસેરે ॥
ગિં ॥ ૩ ॥ એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે
રાચ્યાને વલી માચ્યા રે; તે કેમ પરસુર આદરે, જે
પરનારી વશ રાચ્યારે ॥ ગિં ॥ ૪ ॥ તું ગતિ તું

(૧૪૦)

મતિ આશરે, તું આલંબન મુજ પ્યારેરે; વાચક
યશ કહે માહરે, તું જીવન જીવ આધારેરે ॥ગિનાપા॥

(૩)

તારહો તાર પ્રભુ મુજ સેવક ભણી, જગતમાં એટલું
મુજશ લીજે; દાસ અવગુણ ભર્યો, જાણી પેતા તણો,
દયાનિધિ દીન પર દયા કીજે ॥ તા૦ ॥ ૧ ॥
રાગ દ્રેષે ભર્યો મોહવૈરી નહ્યો, લોકની રીતમાં ઘણું
એ રાતો; ક્રોધ વશ ધમ ધમ્યો, શુદ્ધ ગુણ નવિ
રમ્યો, ભમ્યો ભવમાંહિ હું વિષય માતો ॥ તા૦ ॥
૨ ॥ આદર્યું આ ચરણ, લોક ઉપચારથી, શાસ્ત્ર
અભ્યાસ ન કાંઈ કીધો; શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન વળી, આત્મ
અવલંબ વિનુ, તેહવો કાર્ય તિણે કેન સિધ્યો ॥
તા૦ ॥ ૩ ॥ સ્વામિ દરિસણુ સમો, નિમિત્ત લહિ
નિર્મળો, જો ઉપાદન એ શુચિ ન થાશે; દોષ કે
વસ્તુનો, અહવા ઉદમ તણો, સ્વામિ સેવા લહી નિકટ

(૧૪૧)

દાશે ॥ તા૦ ॥ ૪ ॥ સ્વામિ ગુણ ઓળખી, સ્વામિને
ને ભને, દરિસણુ શુદ્ધતા તેહ પામે; જ્ઞાન ચારિત્ર
તપ, વીર્ય ઉદ્દાસથી, કર્મ છૂપી વસે મુક્તિધામે ॥
તા૦ ॥ ૫ ॥ જગત વત્સલ મહાવીર જિનવર સુણી;
ચિત્ત પ્રભુ ચરણને શરણુ વાસ્યો; તારજો બાપુજી,
બિરૂદ નિજ રાખવા, દાસની સેવના રખે જોશે ॥
તા૦ ॥ ૬ ॥ વિનતી માનજો, શક્તિ એ આપજો,
ભાવસ્યાદ્રાદતા શુદ્ધ ભાસે; સાધી સાધક દશા, સિદ્ધતા
અનુભવી, દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે ॥ તા૦ ॥ ૭ ॥

(૪)

સિદ્ધારથનારે, નંદન વિનવું, વિનતડી અવ
ધાર; ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચીયો, હવે મુજ
પાર ઉતાર, સિ૦ ૧ ગ્રણુ રતન મુજ આપો તાતજી
જેમ નાવે રે સંતાપ; દાન દીયંતા રે પ્રભુજી, કો-
સીર કીસી, આપો પદવી રે આપ, સિ૦ ૨ ચરણુ
આંગુઠે રે મેરૂ કંપાવીયો, સુરતું મોડયું રે માન;

(૧૪૨)

આષ્ટ કરમના ઝઘડા જીતવા, દીધું વરસી રે દાન,
સિં ૩ શાસન નાયક શિવસુખ દાયક ત્રિશલા કુખે
રતન; સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવીયો પ્રભુજી તમે
ધન્ય ધન્ય, સિં ૪ વાચક શેખર કીર્તિવિજય ગુરુ
પામી તાસ પસાય; ધર્મ તણા એ જીન ચોવીસમા,
વિનયવિજય ગુણુગાય, સિં ૫.

(૫)

સિદ્ધગિરિ મંડન ઇશ સુણો મુજ વિનતિ,
મારૂંદેવીના નંદન છો શિવરમણી પતિ; પૂરક ઇષ્ટ
અભિષ્ટ ચૂરક કર્માવલી, ભવ ભય ભંજન રંજન તુજ
મુદ્રા ભલીં ૧ ॥ અનંત ગુણુના આધાર અનંતી
લક્ષ્મી વર્યા, ક્ષાયિક ભાવે દરિશન જ્ઞાન ચારિત્ર ધર્યા;
અજર અમર નિરૂપાધ સ્થાન પહોંતા જિહાં, ચાર ગતિ
માંહી ભમતો મૂક્યો મુજને ઇહાં ૨ ॥ ક્રોધ લોભ મોહ
મત્સર વશ હું ધમધમ્યો, પણ નિજ ભાવમાં એક
ઘડી પ્રભુ નવી રમ્યો; સાર કરો ઇણુ અવસર પ્રભુ

ઉચિત સહી, મોહ ગયે જો તારો તો તેહમાં અ ધક
 નહીં ૦ ૩ ॥ પણ તુજ દર્શન પામી અનુભવ ઉલસ્યો,
 મિથ્યા તામસ સુર (સૂર્ય) સરીખો તુંહી મીલ્યો; દિવ્ય
 હુઓ પ્રભુ આજ ભાગ્ય મુજ જાગીયાં, તુજ મુખ ચંદ્ર
 ચક્રેર નયાણુ મુજ લાગીયાં ૦ ૪ ॥ તેહી જીવ્હા ધન્ય
 જેણે તુજ ગુણ સ્તવ્યા, ધનધન તેહીજ નયાણુ જેણે
 તુજ નીરખીયા; મૂર્તિ મનહરપદ્મ મનઅલિ મોહીયો,
 જાણું ભવ મહાસાયર ચુલકપણું લહ્યો ૦ ૫ ॥ ભવ અ-
 ટવી સથવાહ કર્મ કરિ કેસરી, જન્મ જરા મૃતિ
 રોગચ્છેદ ધનવંતરી; જ્ઞાન રચણુ રચણાયર ગુણુમણી
 ભૂધરા, રાગદ્વેષ કષાય જીતી થયા જીનવરા ૦ ૬ ॥ તારક
 મોહ નિવારક કષ્ટ મુજ કાપજો, ભવોદધિ પાર ઉતારી
 મુક્તિ પદ આપજો; કમલવિજય જસૂરીશ ચરણુ તસ
 કિંકર, કહે મોહન તુજ ધ્યાન ભવોભવ હું ધરું ૦ ૭ ॥

(૧૪૪)

ભાગ ૧૦ મો.

બીજ, પાંચમ, આઠમ, એકાદશીની ઢાળો.
બીજનું સ્તવન.

પ્રભુમી શારદ માય, શાસન વીર સુહંકરુણ,
બીજ તિથિ ગુણગેહ, આદરો ભવીયાણ સુદરુણ.
૧ એહ દિન પંચ કલ્યાણ, વિવરીને કરું તે સુણોણ;
મહા સુદિ બીજે જાણુ, જન્મ અભિનંદન તણોણ.
૨ શ્રાવણ સુદિની હો બીજ, સુમતિ ચલ્યા સુરલો-
કથીણ; તારણ ભવોદધિ તેહ, તસ પદ સેવે સુર-
થોકથીણ. ૨ સમ્મેતશિખર શુભ ઠામ, દશમા
શીતળજીન ગાણુંણ; ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વર્યા
સુકિત તસ સુખ ધાણુંણ. ૪ ક્ષાદ્યુન માસની બીજ,
ઉત્તમ ઉજ્જવળ માસનીણ; અરનાથ ચ્યવન, કર્મ
ક્ષયે ભવપાશથીણ. ૫ ઉત્તમ માધવ માસ, સુદિ
બીજે વાસુપૂજ્યનોણ; એહીજ દિન કેવળનાથ,

(૧૪૫)

શરણુ કરો જિનરાજનોજી. ૬ રમણી રૂપ કરો ખેત,
સમક્ષિત રૂપ રોપો તીહાંજી, ખાતર કિરિયા હો જાણુ,
ખેડ સમતા કરો જીહાંજી. ૭ ઉપશમ તદ્દરૂપ નીર,
સમક્ષિત છોડ પ્રગટ હોવેજી; સંતોષ કેરી અહો વાડ,
પચ્ચખખાણુ વ્રત ચોકી સોહેજી. ૮ નાસે કર્મરિપુ
ચોર, સમક્ષિત વૃક્ષ કલ્યો તીહાંજી; માંજર અનુભવ
રૂપ, ઉતરે ચારિત્ર ફળ જહાંજી. ૯ શાંત સુધારસ વારિ,
પાન કરી સુખ લીજીએજી; તંબોલ સમ દ્યો સ્વાદ,
જીવને સંતોષ રસ કરી કીજીએજી. ૧૦ ખીજ કરો
દોય માસ, ઉત્કૃષ્ટી ખાવીશ માસનીજી; ચોવીહાર
ઉપવાસ, પાલીયે શીલ વસુદાસનીજી. ૧૧ આવ-
શ્યક દોય વાર, પડિલેહણુ દોય લીજીએજી; દેવ-
વંદન ત્રણ કાલ, મન વચ કાયાએ કીજીએજી. ૧૨
ઉજમણું શુભ ગિત્ત, કરી ધરીએ સંયોગથીજી; જીન
ગાણી રસ એમ, પીજીએ શ્રુત ઉપયોગથીજી. ૧૩
એણી વિધિ કરીએ હો ખીજ, રાગ ને દ્રેષ દૂરે કરીજી;

(૧૪૬)

કેવળ પદ લઈ તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરીજી. ૧૪
જનપુજા ગુરુલક્ષિ, વિનય કરી સેવો સદાજી. ૧૫
પદ્મવિજય સુશિષ્ય, લક્ષિ પામે સુખ સંપદાજી. ૧૬

જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન.

સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે, સિદ્ધારથ ભગવાન;
બારહ પરખદા આગળે રે, ભાષે શ્રી વર્ધમાન રે,
ભવિષ્ય ચિત્ત ધરો; મન વચ કાય અમાયો રે જ્ઞાન
લક્ષિ કરો (એ આંકણી) ૧ ગુણ અનંત આતમ
તાણા રે, મુખ્યપણે તીહાં દોય; તેહમાં પણ જ્ઞાનજ
વડું રે. જિણથી દંસણ હોય રે. ભ૦ ૨ જ્ઞાને
આરિત્ર ગુણ વધે રે, જ્ઞાને ઉદ્યોત સહાય; જ્ઞાને
સ્થવિરપણું લહે રે, આચારજ ઉવજઝાય રે. ભ૦ ૩
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં રે, કઠિન કર્મ કરે નાશ; વન્હિ

(૧૪૭)

જેમ ઇંધણુ દહો રે, ક્ષણમાં જ્યોતિ પ્રકાશ રે. ભ૦ ૪
પ્રથમ જ્ઞાન પછી દયા રે, સંવર મોહ વિનાશ; ગુણ
ઠાણાંગ પગથાલીએ રે, જેમ ચઢે મોક્ષ આવાસ રે,
ભ૦ ૫ મધં સુખ ઓહિ મણુ પજ્જવા રે, પંચમ કેવલ
જ્ઞાન; ચઉ મૂંગા શ્રુત એક છે રે, સ્વપર પ્રકાશ
નિદાન રે. ભ૦ ૬ તેહના સાધન જે કહ્યાં રે, પાટી
પુસ્તક આદિ; લખે લખાવે સાચવે રે, ધર્મી ધરી
અપ્રમાદો રે. ભ૦ ૭ ત્રિવિધ આશાતના જે કરે
રે, ભણતાં કરે અંતરાય અંધા બહિરા બોખડા રે,
મૂંગા પાંગુલા થાય રે. ભ૦ ૮ ભણતાં ગણતાં ન
આવડે રે, ન મળે વલ્લભ ચીજ; ગુણમંજરી વરદત્ત
પરે રે જ્ઞાન વિરાધન બીજ રે. ભ૦ ૯ પ્રેમે પુછે
પરખદા રે, પ્રણમી જગગુરૂ પાય; ગુણમંજરી વર
દત્તનો રે, કરો અધિકાર પસાય રે. ભ૦ ૧૦

(૧૪૮)

અષ્ટમીનું સ્તવન.

હાં રે મારે ઠામ ધર્મના સાઠા પચવીશ
દેશજો, દીપે રે ત્યાં દેશ મગધ સહુમાં શીરે રે લોલ;
હાંરે મારે નગરી તેહમાં રાજથહી સુવિશેષ જો,
રાજેરે ત્યાં શ્રેણીક ગાજે ગજ પરેરે લોલ. ૧ હાંરે
મારે ગામ નગરપુર પાવન કરતાં નાથ જો, વિચરંતા
તીહા આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ; હાંરે ચૌહ
સહસ મુનિવરનો સાથે સાથજો, સૂધારે તપ સંયમ
શીયલે અલંકર્યા રે લોલ. ૨ હાંરે કુલ્યા રસભર
કુલ્યા અંબ કદંબ જો, જાણું રે ગુણશીલવન
હસી રોમાંચીયો રે લોલ; હાંરે વાયા વાયા સુવાય તીહાં
અવિલંબજો, વાસે રે પરિમલ ચિહ્ન પાસે સંચીયો
રે લોલ. ૩ હાંરે દેવ ચતુરવિધ આવે કોડાકોડજો,
ત્રિગડું રે મણી હેમ રજતનું તે રચે રે લોલ; હાંરે
ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડા હોડજો, આગે રે રસ

(૧૪૯)

લાગે ઈંદ્રાણી નચે રે લોલ. ૪ હાંરે મણિમય હેમ
સિંહાસન બેઠા આપજો, ઢાળે રે સુર ચામર મણી
રત્ને જડયા રે લોલ; હાંરે સુણતાં દુહાંસિ નાહ ઢળે
સવિ તાપ જો, વરસે રે સુર કુલ સરસ જાતું અડયા
રે લોલ. ૫ હાંરે તાજે તેજે ગાજે ધન જેમ લુંખજો,
રાજે રે જીનરાજ સમાજે ધર્મને રે લોલ; હાં
નીરાખી હુરાખી આવે જન મન લુંખજો, પોષે રે રસ
ન પડે ઘોષે ભર્મને રે લોલ. ૬ હાંરે આગમ જાણી
જિનનો શ્રેણિક રાય જો, આવ્યો રે પરિવરીયો હય
ગય રથ પાયગે રે લોલ. ૬ હાંરે દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી
બેઠો ઠાયજો, સુણવા રે જિનવાણી મોટે ભાયગે રે
લોલ. ૭ હાંરે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ ભગવંત
જો, આણી રે જન કડણા ધર્મ કથા કહે રે લોલ;
હાંરે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંત જો, સુણવા
રે જીનવાણી મનમાં ગહગહે રે લોલ. ૮

એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નેમિજિણુંદ, દ્વારિકા નગરી
 સમોસર્થા; જગપતિ વંદવા કૃષ્ણ નરિંદ જાદવ કુલ
 શું પરિવર્થા. ૧ જગપતિ ધીગુણ કુલ અમૂલ, સક્તિ
 ગુણમાલા રચી; જગપતિ પૂજા પુછે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક
 સમક્તિ શિવરૂચી. ૨ જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત
 રક્ત આરંભ પરિચહે; જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર,
 કારણ તુમ વિણ કોણ કહે. ૩ જગપતિ તુમ
 સરખો મુજ નાથ, માથે ગાળે ગુણનીલો; જગપતિ
 કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કરે શિવ વધુ કંતલો. ૪
 નરપતિ ઉજ્જવળ માગશીર માસ, આરાધો એકાદશી
 નરપતિ એકસો ને પચાસ, કલ્યાણક તિથિ ઉલ્લસી.
 ૫ નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાળ ચોવીશી ત્રીશે મળી;
 નરપતિ નેવું જિનનાં કલ્યાણ, વિસ્તરી કહું આગળ
 વળી. ૬ નરપતિ અર દીક્ષા નમિ નાણ, મલિલ જન્મ

(૧૫૧)

મત કેવલી; નરપતિ વર્તમાન ચોવીશી; માંહે કલ્યા.
ભુક આ વળી. ૭ નરપતિ મૌનપણે ઉપવાસ, દો-
હસો જપમાળા ગણો; નરપતિ મન વચ કાયા પવિત્ર
ચરિત્ર સુણોં સુમત તણો. ૮ નરપતિ દાહીણુ ધાતકી
ખંડ પશ્ચિમ દિશિ ઇંપુકારથી; નરપતિ વિજય પાટણ
અભિધાન સાચો નૃપ પ્રજાપાલથી ૯ નરપતિ નારી
ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજગામિની; નરપતિ શ્રેષ્ઠી
શૂર વિખ્યાત, શીયલ સલીલા કામિની. ૧૦ નરપતિ
પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવરી ધરી; નરપતિ
જાયે નિત્ય જિન ગેહ, નમન સ્તવન પૂજન કરે ૧૧
નરપતિ પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક પોષહ કરે;
નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક, કાળ વેળાએ અનુસરે. ૧૨

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

મને તો મળીયો મારો નાથ; પૂર્વના પુન્ય

(૧૫૨)

પસાય રે, મને તો ૧ પ્રીતિ અનાદિની ભૂલી ગયા છે
સ્વામી, હવે નહિ છોડું તારો સાથ, છોડું નહિ કહાપિ
રે મને તો ૨ અનાદિકાળનો હું રખડું છું જિનજી
રે ભ્રમણ કરું છું ગતિ ચાર, દુઃખ બહુ તેથી પામું
રે, મને તો ૩ હવે તમે મળીયા સ્વામી, દુઃખ હમારું
કાપો, આપો શિવરમણીનો સાથ, આપો પ્રીત કરીને
રે; મને તો ૪ સુલસાદિક નવને આપે, જિન પદ દીધું
વહાલા અંદનબાલાનું કાપ્યું દુઃખ, તેમ અમારું કાપો
રે, મને તો ૫ ત્રિશંકાના નંદન જિનજી, વિનતિ અ-
વધારો વહાલા; પ્રીતેથી ખેંચી દ્યોને હાથ, નાથ મેં
તમને ધાર્યા રે, મને તો ૬ શામજી કહે છે, વહાલા
વીરપ્રભુના ગુણ, ગાવાથી તરીએ આ સંસાર, વાત
છે તેહજ સાચી રે, મને તો ૬

(૧૫૩)

શ્રી સીમંધરજીનું સ્તવન.

સુણો અંદાજ ! સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાણે,
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણી પરે તુમે સંભળા-
વળે. ૧ જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈશ્વર
પાયક છે, જ્ઞાન હરિસણ જેહને ક્ષાયક છે, સુણો ૧૦
૨ જેની કંચન વરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન
પાયા છે; પુંડરીકગિરિ નગરીનો રાયા છે, સુણો ૧૦
૩ જાર પર્ષદા માંહી ખિરાજે છે, જસ ચોત્રીસ અ-
તિશય છાજે છે; ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે,
સુણો ૧૦ ૪ ભવિજનને તે પડિબોહિ છે, તુમ અધિક
શીતળ ગુણ સોહિ છે; રૂપ દેખી ભવિજન મોહિ છે,
સુણો ૧૦ ૫ તુમ સેવા કરવા રસીયો છું; પણ ભરતમાં
ફરે વસીયો છું; મહા મોહરાય કર ફસીયો છું, સુણો ૧૦
૬ પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીઓ છે, તુમ આણા ખડ-
ગકર ગ્રહીઓ છે; તો કાંઈક મુજથી ડરીઓ છે,

(૧૫૪)

સુષો૦ ૭ જીન ઉત્તમ પુંઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મ-
વિજય થાઉં શૂરો; તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો,
સુષો૦ ૬

શ્રી પંચતીર્થનું સ્તવન.

(ચોવીશી ચોકની દેશી)

હે સાહેબજી નેક નજર કરી નાથ સેવકને તારો
હે સાહેબજી મહેર કરી પૂજનનું કૃણ મને આલો;
પ્રભુ તુજ મૂરતિ મોહન વેલી, પૂજે સુર અપછરા
અલખેલી; વર ધનસાર કેશરશું લેળી. હે સાહેબજી૦
૧ સિદ્ધાચળ તીર્થ લવિસેવો, ચૌદ ક્ષેત્રે તીરથ
નહી એવો; એમ ખોલે દેવાધિદેવો, હે સાહેબજી૦
૩ આખૂગઢે આદિ જિનરાયા, નેમિનાથ શિવાદેવી
જાયા; જસ ચોસઠ મંદિરે ગુણ ગાયા, હે સાહેબજી૦

(૧૫૫)

૪ વળી સમ્મેતશિખર જગના ઇશ, ગયા મોક્ષે જન-
રાજ વીશ; ધ્યેય ધ્યાવો ભવિજન નિશદિશ, હે
સાહેબજી૦ ૫. અષ્ટાપદે સકળ કર્મ ટાળી, પ્રભુ વરીયા
શિવવધૂ લટકાળી; આદીશ્વર પૂજતાં દીવાળી, હે
સાહેબજી૦ એ આદિ તીર્થ પ્રણમો મનરંગે, વળી
પૂજા પ્રભુને નવ અંગે; કહે ધર્મચંદ્ર અતિ ઉમંગે
હે સાહેબજી૦ ૭

ઉપાધાનનું સ્તવન.

(મુણે શાંતિજીવુંદ સોભાગી-એ દેશી)

ભાઈ હવે માળ પહેરાવો, સ્વામી સ્વામિનીને
નોતરાવો; ભલાં લોજન ભક્તિ કરાવો, રૂપાની રકેળી
કરાવો. માંહે મેવા મિઠાઈઓ ભરીએ, હીરાગળા કમખા
ધરીએ, ચતુરાઈ ચાલમ ચૂકા, માંહે સોના નાણું મૂકા.
ચાર પહોર દેવાએ ભાસ, ગાયે ગાંધર્વ ગુણીજન
રાસ; સ્વામિણીને ઘો તંબોળ, ઈમ રાત્રિજગે રંગ-

રોળ. એણી પેરે એ માળ જગાઓ, નેન નિશાન
 મંગાઓ; પંચ શબ્દ ઢાલ શરણાઈ, સાંભેલા સન્નઈ;
 કુંઅર શિર ખૂંપ ભરીને, ઇંદ્રાણી શણગારીનેં છન-
 શાસન સોહ ચડવા, છત બોધ બીને એમ ગાવો,
 ગયવર શિર ઠવીએ માળા; મારગે દીઓ દાન રસાળા;
 ધણુ પેરે સાધ સાધન સામે, માળ આણી દીયે ગુરૂ
 હાથે; ગુરૂ રાય ઠવે તીહાં વારી શ્રાવક મન અતિ
 ઉદ્ધાસ; જેણે માળા કંઠ ઠવી જે, મણીમય ભૂષણ
 તસ દીને; અંગણુ પ્રભાવના કીને, વ્રતધારી પહે-
 રાવી જે; પાઠા પુસ્તક રૂમાલ, ગુરૂભક્તિ કરો સુ.
 વિશાલ; હવે શકસ્તવ ઉપધાન, પાંત્રીસ દિવસ તસ
 માન; ઉપવાસ સાડાઓગણીશ વાયણા ત્રણ અતીય
 જગીશ; હવે અઠાવીસું જેહ ઉપધાન; લોગસ્સહનું તેહ;
 સાડા પંદર ઉપવાસ, સાવય સવી સવિ શુભધ્યાન; વળી
 સફળ કરો અવતાર, સંસાર તણો લહે નદી પાર.

શ્રી પર્યુપણપર્વનું સ્તવન.

સુણુજે સાજન સંત, પણુસણુ આવ્યાં રે, તમે
 પુન્ય કરો પુન્યવંત, ભવિક મન ભાવ્યા રે, વીર
 જિનેશ્વર અતિ અલવેસર; વહાલા મારા પરમેશ્વર
 એમ બોલે રે; પર્વમાંહે પણુસણુ મોટાં અવર ન
 આવે તસ તોલે રે, પણું તમેં ભં ॥ ૧ ॥ અહિપગ
 માંહે જેમ કેસરી મહોટો, વાં ખગમાં ગરૂડ તે
 કહીએ રે; નદી માંહે જેમ ગંગા રે મોટી, નગમાં મેરૂ
 લહીએ રે, પણું તમેં ભં ॥ ૨ ॥ ભૂપતિમાં ભર-
 તેશ્વર ભાળ્યો, વાં દેવમાંહે સુરેંદ્ર રે; સકલ તીરથમાં
 શેત્રુંજે દાળ્યો, ગૃહગણમાં જેમ ચંદ્ર રે, પણું
 તમેં ભં ॥ ૩ ॥ દસરા દીવાલી ને વલી હોલી, વાં
 અખાત્રીજ દીવાસો રે; બલેવ પ્રમુખ બહુલાં છે બીજાં,
 પણુ એ ન મુક્તિનો વાસો રે, પણું તમેં ભં
 ॥ ૪ ॥ તે માટે તમે અમર પલાવો, વાં અદૃઢ મહો-

(૧૫૮)

તસવ કીજે રે; અઠમ તપ અધિકાઈએ કરીને, નરભવ
લાહો લીજે રે, પન્નું તમેં ભં ॥ ૫ ॥ ઢોલ
હદામા ભેરી નફેરી, વાં કલ્પસૂત્રને જગાવો રે; ઝાંઝરના
ઝણકાર કરીને, ગોરીની ટોળી મળી આવો રે. પન્નું
તમેં ભં ॥ ૬ ॥ સોના રૂપાને કુલડે વધાવો, વાં
કલ્પસૂત્રને પૂજો રે; નવ વખાણુ વિધિએ સાંભળતાં,
પાપમેવાસી ધૂજોરે, પન્નું તમેં ભં ॥ ૭ ॥ એ
અઠાઈનો મહોત્સવ કરતાં, વાં બહુ જન જગ ઉધરીયા
રે; વિબુધવિમલ વર સેવક એહથી, નવ નિધિ રિદ્ધિ
સિદ્ધિ વરીયા રે. પન્નું તમેં ભં ॥ ૮ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

(હરણી જવ ચરે લલના—એ દેશી.)

કરજોડી કહે કામિની લલના. લાલહો પ્રીતમજી
અવધાર, એ ગિરિવર રે લલના ॥ સફળ કરો લહી

(૧૫૬)

આપણો લલના, લાલહો, માનવનો અવતાર ॥ એહ
ગિરિ. ॥ ૧ ॥ નવલખો ટીલો શ્યું કરું લલના, લાલહો
હોશે જવાલી જો દાવ એહ૦ ॥ સુનંદાનો નાહલો લ૦,
લાલહો ત્રિભુવન તિલક લેટાવ ॥ એહ૦ ॥ ૨ ॥
રૂપલસેનાદિક જિનવરા લલના, લાલહો મુક્તિ ગયા
ધણુ ઠામ ॥ એહ૦ ॥ જિનતણી ફરસી ભૂમિકા
લલના, લાલહો સિદ્ધ અનંતાનો ઠામ ॥ એહ૦ ॥ ૩ ॥
ધણી ચાવીશી સિદ્ધાચલે લલના, લાલહો નેમિ વિના
ત્રેવીસ ॥ એહ૦ ॥ ભાવિ ચાવીશી આવશે લલના,
લાલહો પદ્મનાભાદિ જિનેશ ॥ એહ૦ ॥ ૪ ॥ આદિ
જિણુંદ સમોસર્યા લલના, લાલહો પૂર્વ નવાણું વાર ॥
એહ૦ ॥ ચોમાસું અજીત જિનેશ્વર લલના, લાલહો
શાંતિ ચોમાસુ સાર ॥ એહ ॥ ૫ ॥ પાંચ કોડી
પરિવાર શું લલના, લાલહો રૂપલસેન પુંડરીક,
॥ એહ૦ ॥ ચૈત્રી પૂનમે શિવ સંપદા લલના, લાલહો
પામી થયાં નિરભય ॥ એહ૦ ॥ ૬ ॥ કાર્તિક પૂનમ

(૧૬૦)

કામિત વર્યા લલના, લાલહો દ્રાવિડ વારિષેષુ દોય
॥ એહ૦ ॥ દશ કોડી મુનિ મહંતશુ લલના, લાલહો
પ્રણુમી પાતક ધોય ॥ એહ૦ ॥ ૭ ॥ નમિ વિનમિ
વિદ્યાધરા લલના, લાલહો એ કોડી સાધુ સંગાત ॥
એહ૦ ॥ શાગણુ સુદિ દશમી દિને લલના, લાલહો
કર્મનો કીધો ઘાત ॥ એહ૦ ॥ ૮ ॥ ઋષભ વંશ
નૃપતિ ધણા લલના, લાલહો ભરત અંગજ કેઇ પાટ
॥ એહ૦ ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રેણી ચઢી લલના, લાલહો
રોખ્યા ધર્મના ઘાટ ॥ એહ૦ ॥ ૯ ॥ નારદ એકાશ્વ
લાખશુ લલના, લાલહો રામભરત ત્રણ કોડ ॥ એહ૦
વીશ કોડીશુ પાંડવા લલના, લાલહો દેવકી સુત પટ
કોડ ॥ એહ૦ ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન દોય વાંદીયે,
લલના, લાલહો શાંખ પ્રદુમ્ન કુમાર ॥ એહ૦ ॥
સાડી આઠ કોડી સાથે થયા લલના, લાલહો શિવ
સુંદરી ભરથાર ॥ એહ૦ ॥ ૧૧ ॥ થાવર્યા સુત સંયમી
લલના, લાલહો સહસશુ અણુસણુ લીધ ॥ એહ૦ ॥

નેમિ શિષ્ય નંદિષેણુજી લલના, લાલહો અનિત શાંતિ
 સ્તવ કીધ ॥ એહ૦ ॥ ૧૨ ॥ ॥ સુપ્રત સહસ્ર મુણિહશું
 લલના, લાલહો શુક પરિવ્રાજક સિદ્ધ ॥ એહ૦ ॥
 પંચસયા સેલક સૂરિ લલના, લાલહો મંડક મુનિ
 સુપ્રસિદ્ધ ॥ એહ૦ ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાચલ વિમલગિરિ
 લલના, લાલહો મુક્તિ નિલય સિદ્ધ ઠામ ॥ એહ૦ ॥
 શેત્રુંજય આદિ જોહનાં લલના, લાલહો ઉત્તમ
 એકવીસ નામ ॥ એહ૦ ॥ ૧૫ ॥ ભવસાયર
 તરીએ જોણે લલના, લાલહો તીરથ તેહ કહેવાય
 ॥ એહ૦ ॥ કારણ સકલ સકલ હોય લલના,
 લાલહો આતમ વીર્ય સોહાય ॥ એહ૦ ॥ ૧૬ ॥
 કીર્તિસ્થાંભે એ જૈનનો લલના, લાલહો શિવ મંદિર
 સોપાન ॥ એહ૦ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂ લહી લલના,
 લાલહો સેવક જિન ધરે ધ્યાન ॥ એહ૦ ॥ ૧૬ ॥

(૧૬૨)

દિવાળીનું સ્તવન.

મારે દીવાળી થઈ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને,
સર્ચા સર્ચા રે સેવકના કાજ, ભવ દુઃખ ખોવાને;
મહાવીર સ્વામી મુગતે પહોંત્યા, ગૌતમ કેવળ જ્ઞાનરે,
ધન અમાસ દીવાળી, મહાવીર પ્રભુ નિરવાણુ, જન
૧ ચારિત્ર પાળી નિરમણુને, ટાળ્યા વિષય કષાયરે,
એવા મુનિને વંદીયે તો ઉતારે ભવપાર, જન ૨
બાકુલા વહોર્યા વીરજીએ, તારી ચંદનબાળારે; કેવળ
લહી પ્રભુ મુગતે પહોંચ્યા, પામ્યા ભવનો પાર, જન
૩ એવા મુનિને વંદીએ, જે પંચ જ્ઞાનને ધરતારે,
સમવસરણુ દેઈ દેશનારે, પ્રભુ તાર્યા નરને નાર, જન
૪ ચોવીશમાં જીનેશ્વરને, મુક્તિ તણાં દાતારરે,
કર જોડી કવિ એમ ભણે રે, પ્રભુ દુનિયા ફેરો
ટાળ, જન ૫

(૧૬૩)

શ્રી સિદ્ધાચલનું સ્તવન.

વિમલાચલ વાસી મારા વાલા સેવકને વિસારો
નહિ હોઁ જળ વિના મીન દુઃખ અતિ પામે જીર્ણ
આપ જાણો સહી, દુઃખ હરનારા ભવિજન પ્યારા,
શરણે છું મહારાજ; ચાર ચોર મુજ કેડે પડીયા,
પુન્યરત્નને કાજ, પ્રભુજી પુન્ય રત્નને કાજ, સેવક૦ ॥
પાપી ચંડાળો પકડી મુજ, માલ હરી લેનાર, પ્રભુજીજો
મુજ વારે આવો તો છું ઉગરનાર, (૨) સેવકને૦ ॥ જન્મ
મરણનાં દુઃખ વેઠ્યા બહુ, તોચે ન આવ્યો પાર
તે દુઃખને દૂર કરવા કારણ (૨) આવ્યો તુજ દર-
બાર, પ્રભુજી, આવ્યો તુજ દરબાર, સેવકને૦ ॥
અરજી ઉર ધરી, નેહ નજર કરી, સેવકની કરો સાર,
કૃપા તણા એ સિંધુ તમ વિણ, કોણ ઉતારે પાર,
પ્રભુજી કોણ ઉતારે પાર, સેવકને૦ ॥ ભવભય ભંજન
નાથ નિરંજન, કરો કઠણ કર્મનો નાશ, પદ

(૧૬૪)

પંકજ, છે પ્રાણ મધુકર (૨) પુરો મનની આશ
પ્રભુજી પુરો મનની આશ, સેવકને ॥

અજિતનાથની લાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નીવાજ
જરૂર જિનવરજી (૨) સેવકને શિરનામી તને ઉચારે,
અરજી, કર માફ મારા વાંક, રજાગીયો રાંક અનંત
લવમેં, આવ્યો છું તારા શરણુ ગળી દુઃખ દવમેં,
કોધાદિ ધુક્તા ? ચાર, ખરેખર ખાર લાગ્યા મુજ
કેડે (૨) વળી પાપી મારો નાથ છેક છંછેડે, આ
મુજરો મુજ ભગવાન કરું ગુણુગાન, ધ્યાનમાં ધરજી,
સેવક શિરનામી તને ઉચારે અરજી ॥ ૧ ॥ મેં
પૂરણુ કર્યા છે પાપ, સુણુજો આપ કહું કરજોડી, (૨)
મુજ ભુંડામાં ભગવાન ભૂલ નહીં થોડી, જીવ
હિંસા અપરંપાર કરી કિરતાર, હવે શું કરવું, જીવું
બહુ બોલી સાચને શું હરવું, તુજ ખોળામાં મુજ ॥

(૧૬૫)

શિષ, જાણુ જગદિશ, ગમે તે કરજી (૨) સેવક૦
॥ ૨ ॥ મેં કર્યા બહુ કુકર્મ, ધર્યો નહીં ધર્મ, પુરણુ હું
પાપી (૨) અવળો થઈ તારી આણુ મેં ઉઘાપી, મેં
મુરખ નિંદા ઘણી, મુનિવર તણી કરી હુરખાયો (૨)
પરદારા દેખી લખાડ હું લલચાયો, કહે કિંકર કેશવ-
લાલ, આણીને વહાલ, દુઃખ તું હુરજી (૨)
સેવક૦ ॥ ૩ ॥

: લાવણી :

ખખર નહીં આ જુગમેં પલકી (૨) સુકૃત
કરના હોય સો કરલે, કોણુ જાણે બાત કલકી, આ
દોસ્તી હે જગવાસકી, કાયા મંડળકી, માસ ઉસાસ
સમર લે સાહેબ, આયુ ઘટે પલકી. ખખર૦ ॥ ૧ ॥ તારા
મંડળ રવિ ચંદ્રમાં, સાહેબકે ચલનેકા (૨) દિવસ
આર ચમત્કાર જયું, વીજળીનાં ઝમકાર. ખખર૦ ॥ ૨ ॥
કુડ કપટ કર માયા જોડી, કરખાતાં છલકી (૨)

(૧૬૬)

પાપની પોટલી બાંધી, શિર પર હોયે કેસે હલકી
ખખરો ॥ ૩ ॥ યે જુગહે સુપનકી માયા, જેસી ખુંદા
ઝળકી (૨) વિણસતાં તે વાર ન લાગે. દુનિયાં જાય
ખલકી ખખરો ॥ ૪ ॥ માત તાત સુત બાંધવ ભાઈ,
સખ જુગ મતલબકી (૨) કાયા માયા નાર હવેલી,
એ તેરે નહીં કબકી. ખખરો ॥ ૫ ॥ મન માનવ
તન ચંચળ હસ્તિ, મસ્તિ હે બાળક કી (૨) સફગુર
અંકુશ શિર પરે, ચલે મારગ સતકી (૨) સફગુર
જખ લગ હંસા રહે દેહમાં, ખુશીયાં મંગળકી (૨)
હંસ છોડ ચાલ્યા જખ દોડી, મટીઆ જંગલકી
ખખરો ॥ ૭ ॥ દયા ધરમ સાહેબકો સમરન, એ
બાતા સતકી, (૨) રાગ દેવ ઉપજે નહીં જનકુ,
વિનતિ અખમલકી. ખખરો ॥ ૮ ॥

નવખંડાજી હો પાસ મનડું લોભાવી બેઠા
આય ઉદાસ, તારે તો અનેક છે ને મારે તે તું

(૧૬૭)

એક, કામી કોધી દેવ જોઈ કાઠી નાંખી ટેક, નવ૦ ૧
કોઈ દેવી દેવતાના કાલી ઉભા હાથ, મોઢે માંડી
મોરલી ને નાચે રાધા નાચ, નવ૦ ૨ જટા જુટ
શિર ધરે વળી ચોળે રાખ, ગળે તો ગીરજાને રાખે
જોગીપણું ખાખ, નવ૦ ૩ પીર ને ફરીર જોય, નિર-
ગુણી દેવ, કાચકણી મણિગણી, આ તો ખોટી દેવ,
નવ૦ ૪ દેવ દેખી જુઠકાને, આંચો છું હજુર, ગુણ
આપો આપના તો કાંતિ ભરપુર, નવ૦ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(બલિહારી રસીયા ગીરધારી સુંદર શ્યામ હો તજી અમને
મથુરાના વાસી આવો ને બનીએ; એ રાગ
બલિહારી જનજી જાઉં બાહૂ વારી, પ્રભુપાર્શ્વ
આપો અમને, કાશીના વાસી શિવતણા સુખનેજી;
નાગ ઉગારી બહાલા નાગેંદ્ર બનાવ્યાજી, આપ્યું છે
સુખ અપારી. પ્ર૦ પાર્શ્વ૦ ૧૧૧ ॥ ચઉમુખે આપેં બહાલા

(૧૬૮)

દેશના હધનેજ; તાર્યા છે નર ને નારી. પ્ર૦ પાર્શ્વ૦
॥ ૨ ॥ એવું સુણીને વ્હાલા શરણે તો આવીયાજ,
આપોને પદ અણુહારી. પ્ર૦ પાર્શ્વ૦ ॥૩॥ કર્મ ખંપાવી
આપે શિવપદ લીધુંજ, બની ગયા છે નિરાકારી. પ્ર૦
પાર્શ્વ૦ ॥ ૪ ॥ તુજ પ્રતિમાને વ્હાલા જાણી, તુમ
સરીખીજ, માગીએ મોક્ષ આ વારી, પ્ર૦ પાર્શ્વ૦
॥૫॥ શામજ કહે છે પ્રભુ પાર્શ્વ જીનેશ્વર, વિનંતી
લેજોને અવધારી, પ્ર૦ પાર્શ્વ૦ ॥ ૬ ॥

ભાગ ૧૧ મો.

આદીશ્વર પ્રભુકા સ્તવન.

(દેશ બનજરી)

માસુ મોઠે જોલ જોલ આદેશ્વર વાલા, કાંઈ
થારી મરજરે. માસુ ॥ ટેક ॥ માડદેવી માતા
વાટ જોવંતા ઇતરે વધાર્ધ આઈરે; આજ ઋષભજી
ઉતર્યા બાગમેં સુણુ હરખાઈરે. ॥ મા૦ ૧ ॥ નાય

(૧૬૯)

ધોયને ગજ અસવારી, કરી મારૂદેવી માતા રે ॥
જાય બાગમેં નંદન નીરખી પાઈ શાતારે ॥ માં ૨ ॥
રાજ છોડી નીકળ્યો રિખળા, આ લીલા અફલુત રે,
આમર છત્ર ઔર સીંહાસણ મોહની મૂર્તિરે ॥ માં
૩ ॥ દિનભર બેઠી વાટ જોવતી, કળ મારો રીખલો
આવે રે ॥ કહેતી ભરતને આદીનાથદી ખળરાં લાવે
રે, ॥ માં ૪ ॥ કીસી દેશમેં ગયો વાલેસર, તુજ
વિના વનિતા સુનીરે ॥ વાત કહો દિલ ખોલ
લાલજી, કયું બન્યા મુનિ રે ॥ માં ૫ ॥ શ્યામ
જેમ હો સુખશાતા, ખુબકીયાં દિલ છાયા રે ॥
અખ તો ખોલ આદેશ્વર માસુ, કંપે કાયા રે, ॥
માં ૬ ॥ ખેર હુઈ સો હો ગઈ વાલા, ખાત ભલી
નહીં કીનીરે ॥ ગયા પછી કાગદ નહીં દીનો, મારી
ખખર ન લીની રે ॥ માં ૭ ॥ બોલંભા મેં દેઉં
કટાલગ, પાછો કીઉં નહીં બોલેરે ॥ દુઃખ જનનીનો
દેખ આદેસર, હીયડે તોલે રે ॥ માં ૮ ॥ અનિત્ય

ભાવના ભાઈ માતા, નિજ આતમને તારી રે ॥
 કેવલ પામી મુક્તિ સીધાયા, જેને વંદણા હમારી
 રે. ॥ માં ॥ મુક્તિદા દરવાજા ખોલ્યા, મરૂદેવી
 માતારે, કાલ અસંખ્યા રહ્યા ઉઘાડા, જંબુ દે ગયા
 તાલા રે, ॥ માં ૧૦ ॥ સાલ ગહોત્તર તીર્થ
 ઓસીયા, ગયવર પ્રભુ ગુણ ગાયારે, મુર્તિ મનોહર
 પ્રથમ જનંદરી પ્રણમું પાચારે, ॥ માં ૧૧ ॥

બાપડલાંરે પાતીટડાં, તમે શું કરશેા હવે
 રહીને; શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ
 તુમ વહીનેરે ॥ બાપડલાંરે ॥ ૧ ॥ કાળ અનાદિ
 લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીને; આજ થકી
 પ્રભુ ચરણે રહીશું, એમ શિખવીયું મનને રે ॥
 બાપડલાંરે ॥ ૨ ॥ દુષ્પ્રમદાળે એણે ભરતે મુક્તિ
 નહિ સંઘયાણને; પણ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે,
 ચમકે ઉપલ જેમ લોહને રે ॥ બાપડલાં રે ॥ ૩ ॥

(૧૭૧)

શુદ્ધ સુવાસન ચૂરાણુ આપ્યું, મિથ્યા પંક શોધનને;
આતમભાવ થયો જળ નિરમળ, આણુંદમય તુજ
ભજને રે ॥ બાપડલાં રે૦ ॥ ૪ ॥ અખય નિધાન તુમ
સમક્ષિત પામી, કોણ વંછે ચલ ધનને; શાંત સુધારસ
કનક કયોળે, સિંચો સેવક તનનેરે ॥ બાપડલાંરે૦
॥ ૫ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર શત્રુ કેરો, ભય ન હોયે
મુજ મનને; સેવક સુખીયો સુજશ વિલાસી, તે મહિમા
પ્રભુ તુજને રે ॥ બાપડલાંરે૦ ॥ ૬ ॥ નામમંત્ર
તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગમોહનને; તુજ મુખમુદ્રા
દેખી હરખું, જીમ ચાતક જલધરને રે ॥ બાપડલાંરે૦
॥ ૭ ॥ તુમ વિણુ અવર દેવ નહિ જાયું (ધ્યાવું),
ફરી ફરી આ મનનેરે ॥ જ્ઞાનવિમળ કહે ભવજલ
તારો, સેવક બાંહ્ય અહીંનેરે ॥ બાપડલાંરે૦ ॥ ૮ ॥

થોયોનો સમુદાય.

સંખેશ્વર પાસજ પૂજ્યે, નરભવનો લાહો
લીજ્યે ॥ મનવાંછિત પુરણ સુરતરૂ, જય વામા

સુત અલવેસરૂ ॥૧॥ દોય રાતા જનવર અતિ લલા,
 દોય ધોળા જનવર ગુણ નીલા, દોય લીલા દોય
 શામળ કહ્યા, સોળે જન કંચન વર્ણુ લહ્યા. ॥૨॥
 આગમ તે જનવર ભાખીઓ, ગણધર તે હુઈડે
 રાખીઓ, તેહનો રસ જેણે આખીયો, તે હુવો શિવ-
 સુખ સાખીયો. ॥૩॥ ધરણીધર રાય પદ્માવતિ, પ્રભુ
 પાર્શ્વતાણા ગુણ ગાવતી, સહુ સંઘનાં સંકટ ચૂરતી,
 નયવિમળનાં વાંછિત પૂરતી. ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુષણી થોય.

સત્તરલેદી જન પૂજા રચીને, સ્નાત્ર મહોત્સવ
 કીજેજી; ઢાલ દહામા લેરી નફેરી, ઝલરી નાદ સુણી-
 જેજી; વીરજન આગળ ભાવના લાવી, માનવ ભવ-
 ક્ષણ લીજેજી; પરવ પન્નુસણુ પૂરવ પૂન્યે, આવ્યા
 એમ જાણીજેજી. ॥ ૧ ॥ માસ પાસ વળી દશમ
 દુવાલસ, ચત્તારી અઠ્ઠ કીજેજી; ઉપર વળી દશ દોય
 કરીને, જિન ચોવીસે પૂજીજેજી; વડા કલ્પનો છઠ્ઠ

કરીને, વીર ચરિત્ર સુણીનેછ; પડવેને દિન જનમ
મહોચ્છવ, ધવળ મંગળ વરતીનેછ. ॥ ૨ ॥ આઠ
દિવસ લગે અમર પળાવી, અહુમનો તપ ફીનેછ;
નાગકેતુની પેરે કેવળ લહીએ, જો શુભ ભાવે રહી-
એછ; તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક, ગણધર વાદ
વહીનેછ; પાસ નમીસર અંતર ત્રીજે, ઋષભ ચરિત્ર
સુણીનેછ. ॥ ૩ ॥ ખારસા સૂત્ર ને સમાચારી,
સંવચ્છરી પડિઝમીએછ, ચૈત્ય પરિવાડી વિધિશું
ફીને, સકળ જંતુને ખામીનેછ; પારણાને દિન સ્વામી-
વચ્છળ, ફીને અધિક વડાઇછ. માનવિજય કહે સકલ
મનોરથ, પૂરે દેવી સિદ્ધાઇછ.

શ્રી સિદ્ધાચળજીની થાય.

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેરૂ
ઉદાર, ઠાકુર રામ અપાર; મંત્ર માંહી નવકાર જ
જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જળધર જળમાં
જાણું, પંખી માંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળ માંહે

(૧૭૪)

જેમ કપલનો વંશ, નાલિ તણે એ અંશ; ક્ષમા-
વંતમાં શ્રી અરિહંત, તપશૂરામાં મુનિવર મહંત,
શત્રુંજય ગિરિ ગુણવંત. ॥ ૧ ॥

શ્રી શત્રુંજયની સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય મુખ્ય તીર્થ તિલકં શ્રી નાલિ
રાજાં ગજાં, વંદે રૈવત શૈલ મૌલિ મુકુટં, શ્રી
નેમિનાથં યથા; તારંગે પ્યજીતં જનં ભૃગુપુરે શ્રી
સુવ્રતં સ્તાંભને, શ્રી પાર્શ્વ પ્રણુમામિ સત્યનગરે
શ્રી વર્ધમાનં ત્રિધા. ॥

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની સ્તુતિ.

ભવ્યાંભોજ વિભોધનૈક તરણે વિસ્તારી કર્મા-
વલિઃ, રંભા સામજ નાલિનંદન મહા નષ્ટાપદા
ભાસુરૈઃ, ભક્ત્યા વંદિત પાદપદ્મ વિદુષાં, સંપાદ્ય
પ્રાન્નિજતા, રંભા સામજ નાલિનંદન મહા, નષ્ટા-
પદા ભાસુરૈઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી ચોવીશ જિન સ્તુતિ.

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરિ-
વર; વાસુપૂજ્ય ચંપાનયર સિદ્ધા, નેમરૈવતગિ-
રિવર; સમેતશિખરે વીશ જિનવર, મોક્ષે પહોતા
મુનિવર; ચોવીશ જિનવર નિત્યવંદુ, સચલ સંઘ
સુહંકર ॥ ૧ ॥

શ્રી પુંડરીક સ્વામીની સ્તુતિ.

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ, વિમલા-
ચલ લેટી, લહિએ અવિચલ રિદ્ધ; પંચમ ગતિ
પહોંત્યા, મુનિવર કોડાકોડ, એણે તીરથે આવી, કર્મ
વિપાક વિછોડ ॥

(૨)

પુંડરીક મંડળ પાય પ્રણમીને, આદીશ્વર જિન
ચંદાળ, નેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થંકર, ગિરિ ચઢિયા
આણુંદાળ; આગમ માંહે પુંડરીક મહિમા, ભાખ્યો
જ્ઞાન દિણુંદાળ; ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી,
સૌભાગ્ય દો સુખ કંદાળ ॥ ૧ ॥

(૧૭૬)

(૭)

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવજા કાયા; મરે-
દેવી માયા ^૧ધોરી લાંછન પાયા; જગત સ્થિતિ નિપાયા,
શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા, કેવળશ્રીરાયા, મોક્ષ નગરે
સધાયા ॥ ૧ ॥ સવિજ્ઞ સુખકારી, મોહ મિથ્યા
નિવારી, દુરગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી,
શ્રેષ્ઠિ ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી, નમીએ નર
નારી, જેહ વિશ્વોપકારી ॥ ૨ ॥ સમવસરણ બેઠા,
લાગે જે જિનજી મીઠા, ઠરે ગણપ પધકા, ઈંદ્ર
ચંદ્રાદિ દીકા; દ્રાહશાંગી વરિકા, ગુંથતાં ટાલે રિકા,^૨
સવિજ્ઞ હોએ હીકા,^૩ દેખી પુન્યે ગરિકા^૪ ॥ ૩ ॥
સુરસમકિતવંતા, જેહ રિદ્ધે મહંતા, જેહ સજ્જન
સંતા ટાળીએ સુજ ચિંતા; જિનવર સેવંતા, વિધન-
વારે દુરંતા, જિન ઉત્તમ થુણંતા, પદ્મને સુખ
દિંતા ॥ ૪ ॥

૧ વૃષભ, ૨ ઉપદ્રવ (પાપ). ૩ સુપ્રસન્ન. ૪ વડેરા.

(૧૭૭)

શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તુતિ.

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે
સુમિત્રને ધરે પારણું, ભવપાર ઉતારે; વિચરંતા
અવની તળે, તપ ઉચ્ચવિહારે, જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી,
તિર્યચને તારે. ॥ ૧ ॥ પાસ વીર વાસુ પૂજ્યજી,
નેમ મલિહ કુમારી; રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે
વ્રત ધારી; શાંતિનાથ પ્રમુખા સ વ, લહી રાજ્ય
નિવારી, મલિહ નેમ પરણ્યા નહિ. ખીજા ઘરખારી
॥ ૨ ॥ કનક કમળ પગલાં ઠવે, જગ શાંતિ કરીજે,
ચણ સિંહાસન બેસીને, ભલી દેશના દીજે; યોગા-
વંચક પ્રાણિયા, કળ લેતાં રીઝે, પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં,
મગશેલ ન ભીંજે ॥ ૩ ॥ કોડ વદન શુકરાડઠો.^૧
શ્યામ રૂપે ચાર, હાથ ખીજેરં કમલ છે, દક્ષિણ કર
સાર; જક્ષ ગરૂડ વામપાણીએ, નકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો કવિ વીર તે જાણે ॥ ૪ ॥

૧ શુકર-ભૂંડ ઉપર જોણે સ્વારી કરી છે.

(૧૭૮)

શ્રી સીમંધર સ્વામીની થાય.

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સીમંધર સ્વામી, સોનાનું
સિંહાસનજી, રૂપાનું ત્યાં છત્ર ખિરાજે, રત્નમણીના
દીવા દીપેજી; કુંકુમ વરણી ત્યાં ગાંડુળી ખિરાજે,
મોતીના અક્ષત સારજી, ત્યાં બેઠા સીમંધર સ્વામી,
બોલે મધુરી વાણીજી; કેસર ચંદન ભર્યા કચોળા,
કસ્તુરી ખરાસજી; પહેલી પૂજા અમારી હોજે, ઉગ-
મતે પ્રભાતેજી, ॥ ૧ ॥

બીજની સ્તુતિ.

દિન સકળ મનોહર બીજ દિવસ સુવિશેષ,
રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્રતાણી જીહાં રેખ; તીહાં ચંદ્ર
વિમાને, શાશ્વતા જિનવર જેહ; હું બીજ તણે દિન,
પ્રણમું આણી નેહ. ॥ ૧ ॥

પાંચમની થાય.

આવણુ શુદ્ધિ દિન પાંચમીએ, જન્મ્યા નેમ
જીજ્ઞંહ તો; શ્યામ વરણુ તનુ શોભતું એ, મુખ

(૧૬૯)

શારદકો ચંદ્ર તો; સહસ્ર વરસ પ્રભુ આઉપું એ,
બ્રહ્મચારી ભગવંત તો, અષ્ટકરમ હેલે હણીએ, પોઆ
મુક્તિ મહંત તો. ॥ ૧ ॥

આઠમની થાય.

મંગળ આઠ ધરી જસ આગળ, ભાવ ધરી
સુરરાજી; આઠ જાતિના કળાશ ભરીને, નવરાવે
જિનરાજી; વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ, કરતાં
શિવસુખ સાધેજી; આઠમનો તપ કરતાં અમ ઘેર,
મંગળ કમળા વાધેજી. ॥ ૧ ॥

ભાગ ૧૨ મા.

અજીતનાથનું સ્તવન.

પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જીવુંદ શું, કાંઈ
પ્રભુ પાખે કાણ એકે મન ન સુહાચ જો; ધ્યાનની
તાળી રે લાગી નેહશું, જલદ ઘટા જિમ શિવસુત

(૧૮૦)

વાહન હાય જો. ॥ પ્રીં ॥ ૧ ॥ નેહ વૈલુ મન
માહરં રે પ્રભુ અલજે રહે, તન મન ધન એ કાર-
ણથી પ્રભુ મુજ જો; મારે તો આધારરે સાહિબ
રાવજો, અંતર્ગતની પ્રભુ આગળ કહું ગુંજ જો ॥
પ્રીં ॥ ૨ ॥ સાહેબ તે જગમાં સાચો જાણીએ,
સેવકનાં જે સહેજે સુધારે કાજ જો; એહવે રે
આચરણે કિમ કરીને રહું, બિરદ તમારું તારણ
તરણ જહાજ જો. ॥ પ્રીં ॥ ૩ ॥ તારકતા તુજ
માંહે રે શ્રવણે સાંભલી, તે ભણી હું આવ્યો છું
દીનદયાલ જો; તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ
સરે, શું ઘણું કહીએ જાણ આગળ કૃપાળ જો.
॥ પ્રીં ॥ ૪ ॥ કરુણા દૃષ્ટિ કીધીરે સેવક ઉપરે,
ભવ ભય ભાવઠ ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગ જો; મનવાંછિત
કૃપા રે તુજ આલંબને, કરજોડીને, મોહન કહે
મનરંગ જો ॥ પ્રીં ॥ ૫ ॥

અષ્ટાપદગિરિનું સ્તવન.

અષ્ટાપદ અરિહંતજી, મહારા વાલાજી રે ॥
 આદિસર અવધાર, નમીયે નેહશું ॥ મારાં ॥ દશ
 હજાર મુણીદશું ॥ મારા ॥ વરીયા શિવવધૂ સાર
 નમીં ॥ ૧ ॥ ભરતભૂપ ભાવે કર્યા ॥ મારાં ॥
 ચિહું મુખ ચૈત્ય ઉદાર ॥ નમીં ॥ જીનવર ચો-
 વીશે જીહાં ॥ મારાં ॥ થાખ્યા અતિ મનોહાર ॥
 નમીં ॥ ૨ ॥ વર્ણ પ્રમાણે વિરાજતા ॥ મારાં ॥
 લંછને અલંકાર ॥ નમીં ॥ સમવસરણે
 શોભતા ॥ મારાં ॥ ચિહું દિશિ ચાર પ્રકાર
 નમીં ॥ ૩ ॥ મંદોદરી રાવણુ તીહાં ॥ મારાં ॥
 નાટક કરતાં વિશાલ ॥ નમીં ॥ તુટી તાંત તીહાં
 કણે ॥ મારાં ॥ નિજ કર વીણા તતકાલ ॥ નમીં
 ॥ ૪ ॥ કરી વળત્રી તેણે સમે ॥ મારાં ॥ પણ
 નહીં તોડ્યું તે તાન ॥ નમીં ॥ તીર્થકર પદ

(૧૮૨)

આંધીયું ॥ મારાં અહ્મુત ધ્યાન મુગાન ॥ નમીં ॥
૥૫ ॥ નિજ લખ્ધે ગોતમ ગુરૂ ॥ મારાં ॥ કરવા
આવ્યા તે યાત્રા ॥ નમીં ॥ જગચિંતામણી તેણે
કર્યું ॥ મારાં ॥ તાપસ બોધ વિખ્યાત. ॥ નમીં
૥ ૬ ॥ એ ગિરિ મહિમા મોટકો ॥ મારાં ॥ તીણુ
લવ પામીને સિદ્ધ ॥ નમીં ॥ નિજ લખ્ધે જિન-
વર નમીં ॥ મારાં ॥ પામે શાશ્વત ઋદ્ધિ ॥ નમીં
૥ ૭ ॥ પદ્મવિજય કહે એહના ॥ મારાં ॥ કેતા કરૂ
રે વખાણુ ॥ નમીં ॥ વીરે સ્વયં મુખ વરણુઓ
મારાં ॥ નમતા કોડ કલ્યાણુ ॥ નમીં ॥ ૮ ॥

શ્રી સીમંધરસ્વામીનુ સ્તવન.

(ઇંડર આંખા આંખલી રે--એ દેશી)

પુકખલવઈ વિજયે જ્યો રે, નયરી પુંડરગિણી
સાર ॥ શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ
કુમાર જીવંદરાય. ધરજો ધર્મ સનેહ ॥ એ આંકણી
૥ ૧ ॥ મોહટા નાના અંતરો રે, ગિરૂઆ નવિ

દાખંત ॥ શશિ દર્શન સાયર વધે રે, કૈરબ વન
 વિકસંત ॥ ૭૦ ॥ ૨ ॥ હામ કુહામ નવિ લેખવે
 રે, જગ વરસંત જલધાર ॥ કર હોય કુસુમે
 વાસીએ રે, છાયા સવિ આધાર ॥ ૭૦ ॥ ૩ ॥ રાયને
 રંક સરિખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી સૂર ॥ ગંગાજલ
 તે ગિહુતણા રે, તાપ કરે સવિ દૂર ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥
 સરિખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છે મહારાજ
 ॥ મુજશું અંતર કીમ કરો રે, બાંહ્ય અઘ્યાની લાજ
 ॥ ૭૦ ॥ ૫ ॥ મુજ દેખી ટીલું કરે રે, તે નવિ
 હોય પ્રમાણ ॥ મુજરો માને સવિ તણો રે, સાહિબ
 તેહ સુજાણ ॥ ૭૦ ॥ ૬ ॥ વૃષભ લંછન માતા
 સત્યક્રી રે, નંદન રૂઝિમણી કંત ॥ વાચક જશ ઇમ
 વિનવે રે, ભયભંજન ભગવંત ॥ ૭૧ ॥ હરાય ધરજો
 ધર્મ સ્નેહ ॥ ૭ ॥

વીરજનાં ચૌહ મુપનનું સ્તવન.

સિદ્ધારથ રાજાને ઘેર પટરાણી, નામે ત્રિશલા

(૧૮૪)

સોહામણી એ ॥ રાજભુવન માંહે પલંગે પોઢંતા, ચૌદ
સુપન રાણીએ લહ્યા એ ॥ ૧ ॥ પહેલે સુપને
ગયવર દીઠો, બીજે વૃષભ સોહામણો એ ॥ ત્રીજે
સિંહ સુલક્ષણો દીઠો, ચોથે લક્ષ્મી દેવતા એ ॥ ૨ ॥
પાંચમે પાંચ વરણની માલા, છઠે ચંદ્ર અંબીઝરો
એ ॥ સાતમે સૂરજ આઠમે ધ્વજ, નવમે કલશ
રૂપા તણો એ ॥ ૩ ॥ પદ્મ સરોવર દશમે દીઠો,
દ્વીપ સમુદ્ર દીઠો અગ્યારમે એ ॥ દેવ-વિમાન તે
બારમે દીઠું, રણુઝણુ ઘંટા વાજતાં એ ॥ ૪ ॥
રતનનો રાશિ તે તેરમે દીઠો, અગ્નિશિખા દીઠી
ચૌદમે એ ॥ સુપન લઈ રાણીજી જાગ્યાં. રાણીએ
રાયને જગાડીયા એ ॥ ૫ ॥ ઉઠો ઉઠો સ્વામી
મને સુહૃદ્દાં લાધાં, એરે સુપન કુળ શાં હશે ?
એ ॥ રાય રે સિદ્ધારથ પંડિત તેજ્યા, કહો રે
પંડિત કલ એહના એ ॥ ૬ ॥ અમ કુલ મંડળ
તુમ કુલ દીવો, ધન રે મહાવીર સ્વામી અવતયા

(૧૮૫)

એ ॥ જે નર ગાવે તે સુખ પાવે, આનંદ રંગ
વધામણાં એ ॥ ૭ ॥

શ્રી શંખેશ્વરજીનું સ્તવન.

અંતર જામી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ
તુમારો રે, સાંભળીને આવ્યો હું તીરે જન્મ મરણ
દુઃખ વારો. ॥ ૧ ॥ સેવક અરજ કરે છે રાજ,
અમને શિવસુખ આપો. (એ આંકણી૦) સહુકોનાં
મન વાંછીત પૂરો, ચિંતા સહુની ચૂરો રે, એહવું
ખિરદ છે રાજ તમારું, કેમ રાખો છો દૂરે. સે૦
॥ ૨ ॥ સેવકને વલવલતો દેખી, મનમાં મહેર ન
ધરશો. કરુણા સાગર કેમ કહેવાશો, જે ઉપકાર ન
કરશો રે, સે૦ ॥ ૩ ॥ લટપટનું હવે કામ નહિ છે,
પ્રત્યક્ષ દરિશન દીજો રે, ધુમાડે ધીજ્યું નહીં સાહિબ,
પેટ પડ્યા પતી જે. સે૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી શંખેશ્વર
મંડન સાહિબ વિનતડી અવધારો રે, કહે જનહર્ષ
મયા કરી મુજને ભવસાયરથી તારો૦ સે૦ ॥ ૫ ॥

(૧૮૬)

મહાવીર જિન સ્તવન.

(જીરણુ શેઠની ભાવના)

ચઉમાસી પારણું આવે, કરી વિનતિ નિજ
ધર જાવે, પ્રિયા પુત્રને વાત જણાવે; પટકુલ જરી
પથરાવે રે, મહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે. જીરણુ શેઠજી
ભાવના ભાવે રે. મહાં ૧ (એ આંકણીં) ઉભી
શેરીએ જળ છંટકાવે, જાઈ કેતકી કુલ બિછાવે; નિજ
ધર તોરણુ બંધાવે, મેવા મિઠાઈ થાળ ભરાવે રે.
મહાં ૨ અરિહાને દાનજ દીજે, દેતાં જે દેખીને
રીજે, પટમાસી રોગ હરીજે, સીઝે દાયક ભવ ત્રીજે
રે. મહાં ૩ તે જીનવરની સનમુખ જાઉં, મુજ મંદિ-
રિએ પધરાવું; પારણું ભલી ભાતે કરાવું, જીગતે
જીનપૂજા રચાવું રે. મહાં ૪ પછી પ્રભુને વોળાવા
જઈશું, કરજોડીને સનમુખ રહીશું; નમી વંદીને
પાવન થઈશું, વિરતિ અતિ રંગે વહીશું રે. મહાં

(૧૮૭)

પં દયા દાન ક્ષમા શીલ ધરશું, ઉપદેશ સંજ્ઞનને
કરશું; સંત્ય જ્ઞાન દિશા અનુસરશું, અનુકંપા લક્ષણ
વરશું રે. મહાં ૬ એમ જીરણ શેઠ વહંતા,
પરિણામની ધારે ચઢંતા; શ્રાવકની સીમે ઠરંતા, દેવ
હંદુલિ નાદ સુણંતા રે. મહાં ૭ કરી આયુપૂરણ
શુભ ભાવે, સુરલોક અચ્યુતે જાવે, શાતા વેદની સુખ
પાવે, શ્રી શુભવીર વચન રસ ગાવે. મહાં ૧૮૧

શ્રી સમેતશિખર જિન સ્તવન.

(કીડા કરી ઘેર આવીએ--એ દેશા)

સમેતશિખર જિન વંદીએ, મહોદું તીરથ
એહ રે, પાર પમાડે ભવ તણો, તીરથ કહીએ તેહ
રે. સં ૧૧ ૧ ૧ અજિતથી સુમતિ જીણુંદ લગે, સહસ
મુનિ પરિવાર રે, પદ્મપ્રભુ શિવસુખ વર્યા, ત્રણમે અડ
અણુગાર રે. સં ૧૧૨ ૧૧ પાંચશે મુનિ પરિવારશું, શ્રી
સુપાસ જિણુંદ રે, ચંદ્ર પ્રભુ શ્રેયાંસ લગે, સાથે

(૧૮૮)

સહસ્ર મુણિંદ્ર રે. સં ૥૩૥ છ હજાર મુનિરાજ શું,
વિમલ જિનેશ્વર સિદ્ધા રે, સાત સહસ્ર શું ચૈદમાં,
નિજ કારજ વર કીધા રે, સં ૥૪૥ એકસો આઠશું
ધર્મજી, નવશે શું શાંતિનાથ રે; કુંથુ અર એક
સહસ્રશું, સાચો શિવપુર સાથરે. સં ૥૫૥ મહિલ-
નાથ શત પાંચશું, મુનિ નમિ એક હજારરે, તેત્રીશ
મુનિયુત પાસજી, વરીઆ શિવસુખ સાર રે. સં
૥૬૥ સત્તાવીશ સહસ્ર ત્રણસેં, ઉપર ઓગણ પચાસ રે;
જિન પરિકર ખીખ કોઈ, પામ્યા શિવપુર વાસ રે.
સં ૥૭૥ એ વીશે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણુમણુ
લેઈરે; પદ્મવિજય કહે પ્રણમીએ, પાસ શામલનું
એઈય રે. સં ૥ ૮ ૥

શ્રી ચક્રેશ્વરી માતાજીનું સ્તવન.

હારે મા ચક્રેશ્વરી સિદ્ધાચળ વસીઆરે જિન
રખેવાલની ॥ એ આંકણીં ॥ હાં મા દેવી માં

(૧૮૯)

મોટી દેવી મા ઇંદ્રાદિક જશ્ને સેવી ॥ હારે માની
અકલ સરૂપ કહીએ એવી ॥ મા ચક્ષેસરીં ॥ ૧ ॥
હારે મા ખુડતા વહાણ ઉગારે છે ॥ સેવકના કાજ
સુધારે છે હારે માની જત્રા કરે તેને તારે છે ॥ મા
ચક્ષેસરીં ॥ ૨ ॥ હારે માની જત્રા સહુ કેઈ આવે
છે ॥ ચુંદડીઓ શ્રીફળ લાવે છે ॥ હારે માની
લક્ષિત કરે તેને તારે છે ॥ મા ચક્ષેસરીં ॥ ૩ ॥ હારે
મા મસ્તક મુગટ ગિરાજે છે માને કાને કુંડળ છાજે
છે ॥ માને ગોફણે ધુધરી ગાજે છે ॥ મા ચક્ષેસરીં
॥ ૪ ॥ હારે માને કુમકુમ ચૂડલા ખળકે છે ॥
માને જડાવ ઝુમણા ઝળકે છે ॥ હારે માને કેટ્ટે
પુતળીયા લટકે છે ॥ મા ચક્ષેસરીં ॥ ૫ ॥ હારે માને
લક્ષણ કર્ણવિર્ત તણું ॥ મા ચક્ર પાંચસોએ નિર-
વાણું ॥ હારે ઉગ્યે જાણે શશીયાણુ લાણું ॥ મા
ચક્ષેસરીં ॥ ૬ ॥ હારે મા વામ ભુજ એક ધન
ઓપે ॥ મા વજ્ર અક અંકુશ શોભે ॥ હારે મા

(૧૬૦)

સહુ સેવકના મુખ શોભે ॥ મા ચક્રેસરી ॥ ૭ ॥
હારે માને જાળીઓ ને ગોખ ખીરાજે છે, મા
ઘંટ ઘડીઆળા વાજે છે ॥ હારે મારી માજીને
ગોખ ગાજે છે ॥ મા ચક્રેસરી ॥ ૮ ॥ હારે મા
કેશર ચંદન તમે શય કરજો ॥ મા દેવી સેવીને
શરણે રહેજો ॥ હારે માની ભક્તિ કરે તેને કૃપા
દેજો ॥ મા ચક્રેસરી ॥ ૯ ॥

શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ.

વીર જીનેશ્વર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો
નિશદિશ; જો કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે
નવે નિધાન. ૧ ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મનવાં-
છિત હેલા સંપજે; ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ
નામે સર્વ સંયોગ. ૨. જો વૈરી વીરૂઆ વાંકડા, તસ
નામે નાવે હુંકડા; ભૂત-પ્રેત નવી મંડે પ્રાણુ, તે
ગૌતમનાં કરે વખાણુ. ૩. ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય,
ગૌતમ નામે વાધે આય; ગૌતમ જીન શાસન શાણુગાર,

(૧૮૨)

ગૌતમ નામે જયજયકાર. ૪. શાલ દાલ સુરહા
ધૂત ગોળ, મનવાંછિત કાપડ તંબોળ; ઘર સુગૃહીણી
નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫. ગૌતમ
ઉદયો અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગન્નાથુ;
મહોટાં મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સદ્ગુણ
વિહાણુ. ૬. ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે
વાંછિત કોડ; મહીયલ માને મોટા રાય, જો ત્રુઠું
ગૌતમના પાય. ૭. ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે,
ઉત્તમ નરની સંગત મળે; ગૌતમ નામે નિર્મળ
જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮. પુણ્યવંત અવ-
ધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણ છે બહુ; કહે લાવ-
ણ્ય સમય કરજોડ, ગૌતમ તુઠું સંપતિ કોડ. ૯.

આદિજીણુંદની આરતી.

જયજય આરતી આદિજીણુંદા, નાભીરાયા,
મારૂદેવીકો નંદા, પહેલી આરતી પૂજા ફીજે, નરભવ
પામીને લાહો લીજે. ॥ જય ૦ ૧ ॥ દુસરી આરતી

(૧૯૨)

દીનદયાળા, ધુળેવ નગરમાં જગ અજવાળ્યાં ॥ જયં
૨ ॥ તીસરી આરતી ત્રિભુવન દેવા, સુરનર ઈંદ્ર
કરે તોરી સેવા. ॥ જયં ॥ ૩ ॥ ચોથી આરતી
ચાગતી ચુરે, મન વાંછિત ફલ શિવસુખ પૂરે. ॥
જયં ॥ ૪ ॥ પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયા, મૂળચંદ્ર
ઋષભ ગુણ ગાયા ॥ જયં ॥ ૫ ॥

મંગળદીવો.

દીવો રે દીવો મંગળીક દીવો; આરતી ઉતારીને
ખડુ ચિરંજીવો, ॥ દીં ॥ સોહામણું ઘેર પર્વદીવાળી
અમર ખેલે અખળા બાળી. ॥ દીં ॥ દીપાળ ભણે
એણે કુળ અશ્રુઆળી, ભાવે ભગતે વિધન નિવારી
॥ દીં ॥ દીપાળ ભણે જેને એ કળિકાળે, આરતી
ઉતારી રાજા કુમારપાળે, ॥ દીં ॥ અમ ઘેર મંગ-
લિક તુમ ઘેર મંગલિક, મંગલિક ચતુર્વિધ સંધને
હોજે ॥ દીવોં ॥

સમાપ્ત

જાહેર ખબર.

અમારે ત્યાંથી જૈનધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો તથા ઠાપેલા પ્રત આકારની સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, માગધી પોથીઓ અને સંસ્કૃત, હિંદી તથા ગુજરાતી ભાષાના દરેક જાતનાં પુસ્તકો મળી શકશે.

ઉન, ચરવાળા, કટાસણા, સાપડા, નોક-રવાળીઓ સિદ્ધચક્રાના ગટા તથા સામાયિક કુરવા ૪૮ મિનિટની તથા ૬૦ મિનિટની ઘડીઓ તથા રંગીન રેશમ તથા તીથેના રંગીન નકશાઓ અને ફોટાઓ વિગેરે છુટક તથા જથાબંધ મળી શકશે.

વખો:-મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ

ડાશીવાડાની પોળ : અમદાવાદ.

